

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

Obiectivul major al lucrătorilor din I. A. S. în 1972

Creșterea eficienței întregii activități economice

Ing. Barbu POPESCU

șeful Departamentului agriculturii de stat

Am intrat în cel de-al doilea an al cincinalului 1971-1975, care marchează o etapă deosebit de însemnată pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Indicatorii de plan prevăd noi și importante creșteri față de cifrele preliminate pe 1971, având drept caracteristică definitorie, esențială, creșterea eficienței întregii activități economice, în ansamblul unităților agricole de stat.

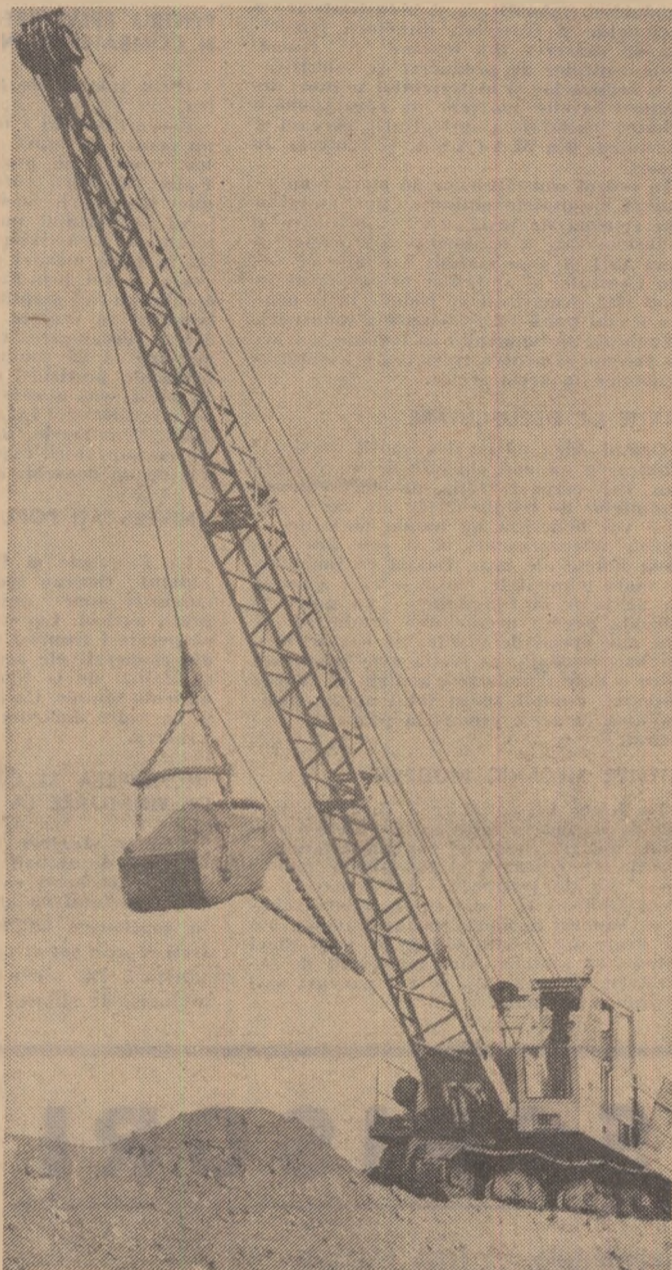
Problema asigurării unei eficiențe crescînde a producției unităților agricole de stat se pune, în 1972, cu o mai mare intensitate decît oricînd pînă acum. Prevederile planului pe acest an implică concentrarea eforturilor tuturor lucrătorilor din agricultura de stat pe linia reducerii simțitoare a cheltuielilor materiale de producție, a sporirii productivității muncii, a folosirii multilaterale, integrale, a bazei tehnice-materiale, a gospodăririi cît mai judicioase a tuturor resurselor materiale și financiare precum și a utilizării depline a tuturor capacităților de producție. Fermele și întreprinderile agricole de stat urmează să contribuie într-o măsură și mai mare atît la ridicarea venitului național, cît și la acoperirea necesităților mereu crescînde de produse agro-alimentare ale țării.

Linia generală de dezvoltare a agriculturii de stat o constituie continuarea desfășurării — pe o treaptă calitativ superioară — a procesului de intensificare, de consolidare economică-organizatorică a întreprinderilor, astfel ca fiecare unitate să se situeze la nivelul unei întreprinderi moderne, de înalt randament productiv, a acțiunilor de promovare a progresului tehnic, de generalizare a tehnologiilor cu pregnante caracteristici industriale, precum și de organizare superioară, științifică, a producției și a muncii.

În acest an, valoarea producției-marfă a întreprinderilor agricole de stat urmează să fie — așa cum se arată în Legea pentru adoptarea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1972 — de 12,8 miliarde lei, unitățile agricole de stat trebuind să producă 3217 mii tone de cereale, 237 mii tone de floarea-soarelui, 315 mii tone legume de cîmp, 527 mii tone de fructe și struguri, 7127 mii hectolitri de lapte, 456 mii tone de carne în viu, 811 milioane bucăți de ouă, 6 mii tone de lînă etc., reprezentînd creșteri de 8-20% față de preluările anului 1971. Concomitent, volumul cheltuielilor la o mie de lei producție-marfă — în prețuri de livrare va fi de 861 lei, sub nivelul planificat, ceea ce va face ca beneficiile la 100 ha. teren agricol complex cultivat să fie cu peste 15% mai ridicate față de prevederi.

Acestui țel îi sînt alocate fonduri sporite de investiții. Semnificativă este și orientarea investițiilor pe direcții de dezvoltare a producției agricole; astfel, în concordanță cu experiența mon-

(Continuare în pag. a 3-a)

Ca o săgeată de oțel se ridică, deasupra valurilor de pămînt, brațul draglinei. Cu mijloace moderne hidroamelioratorii sporesc rodnicia pămîntului. În fotografie: o imagine desintîlnită pe pe unul din cele mai mari complexe de irigații din țară: Carasu, din județul Constanța.

In pagina a 8-a:

● ACORDUL GLOBAL ȘI EFICIENȚA APLICĂRII SALE ÎN VITICULTURA JUDEȚULUI VASLUI ● În fiecare cooperativă agricolă: UN PLAN DE PRODUCȚIE ȘI FINANCIAR MOBILIZATOR !

Colaborarea cu F. A. O. ilustrează

PRESTIGIUL ROMÂNIEI ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ

La 14 ianuarie a avut loc ședința Comitetului Național F.A.O. consacrată analizei activității desfășurate în ultimul an și stabilirii planului de acțiuni pentru 1972.

Am adresat tovarășului Filip TOMULESCU, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, vicepreședinte al Comitetului Național F.A.O., rugămîntea de a răspunde la cîteva întrebări în legătură cu cele mai semnificative aspecte ale activității comitetului și, implicit, ale colaborării României cu F.A.O.

— Care sînt elementele fundamentale ale raporturilor țării noastre cu F.A.O. ?

— Participarea României la activitatea acestei organizații internaționale din familia O.N.U. reprezintă o parte integrantă a politicii noastre externe, politică de dezvoltare a colaborării și cooperării cu organizațiile internaționale și de lărgire a colaborării cu toate statele lumii, prin intermediul acestor organizații guvernamentale.

Animată de dorința de a contribui la dezvoltarea acestei colaborări în interesul lichidării subdezvoltării economice și sociale și ridicării nivelului de viață al popoarelor, țara noastră a susținut cu consecvență principiul universalității F.A.O. și al necesității participării tuturor statelor — mari și mici — la lucrările și acți-

Interviu consemnat de Adrian COSTA

(Continuare în pag. a 16-a)

În aceste zile, oamenii muncii din unitățile socialiste de stat — I.A.S. și S.M.A. uzine de fabricații, reparații și montaj în agricultură, întreprinderi de industrie alimentară, unități de îmbunătățiri funciare sau silvice — și din cooperativele agricole de producție analizează, în adunări generale, activitatea desfășurată în anul trecut, perspectivele și măsurile pentru obținerea în cel de-al doilea an al cincinalului a unor rezultate superioare, pentru aducerea unei contribuții cît mai importante la progresul general al țării, la creșterea venitului național, a bunăstării întregului nostru popor.

Formă superioară a conducerii colective, for prin care clasa muncitoare sau cooperatorii participă în mod organizat la desfășurarea și perfecționarea activității economico-sociale, adunările generale exercită controlul asupra organelor de conducere, apreciază modul în care acestea și-au dus munca, realizează o largă participare a oamenilor la rezolvarea problemelor ivite, amplifică inițiativa creatoare, aprobă măsuri eficiente pentru atingerea ritmurilor intense de dezvoltare stabilite.

Adunările generale se desfășoară sub

In adunările generale ale oamenilor muncii din unitățile socialiste de stat și din cooperativele agricole de producție:

Largă participare creatoare la dezvoltarea economico-socială

semnul principiilor cuprinse în Legea cu privire la organizarea și conducerea unităților socialiste, care a creat cadrul necesar pentru ridicarea rolului acestora în viața întreprinderilor. Ele sînt chemate să dezbate multilateral și să aducă îmbunătățiri planurilor anuale de producție, să scoată pregnant în evidență rezervele de creștere a producției și a eficienței economice. În mod deosebit, în centrul dezbaterilor din adunările generale ce au loc în unitățile socialiste de stat aparținînd de M.A.I.A.S.A. trebuie să stea preocuparea

pentru cît mai judicioasă folosire a capacităților de producție existente, pregătirea forței de muncă necesară noilor capacități ce se dau în folosință, extinderea — acolo unde este cazul — a schimbului doi sau trei, sporirea productivității muncii și reducerea cheltuielilor, valorificarea superioară a materiilor prime, diversificarea producției și îmbunătățirea calității produselor destinate consumului intern sau exportului.

Concomitent, adunările generale le revine atribuția de a privi dezvoltarea producției în contextul îmbunătățirii

condițiilor de muncă și social-culturale ale oamenilor muncii. Ele dau gir noului contract colectiv de muncă în care sînt stabilite responsabilități precise atît pentru conducerea unităților, cît și pentru salariați, în dubla lor calitate de proprietari ai mijloacelor de producție și de producători.

Celor chemați să aprobe darea de seamă asupra activității unităților și a organelor de conducere colectivă le revine obligația de a da dovadă de un înalt simț critic și autocritic, de o înaltă responsabilitate față de gospodăria cît mai judicioasă a avuției incredințate de popor. Această responsabilitate, civică prin excelență, trebuie să se concretizeze în cît mai multe propuneri de perfecționare a activității, de creștere a eficienței și, ulterior, în străduința pentru ca toate acestea să fie cît mai repede finalizate. Ca for care alege reprezentanții oamenilor muncii în organele de conducere colectivă — comitele oamenilor muncii — adunările generale sînt chemate totodată, să desemneze pentru aceste organisme pe acei care s-au dovedit cei mai buni or-

(Continuare în pag. 2-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industrii Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 3 (467)

Joi, 20 ianuarie 1972

SUMAR

- Sămînța — izvorul recoltelor. **IN PRODUCEREA CARTOFILOR DE SĂMÎNȚĂ S-AU ÎMPLINIT VECHI DEZIDERATE, DAR CE MAI ESTE DE FĂCUT?** (pag. 4)
- Vă prezentăm: **FUNGICIDE ROMĂNEȘTI ÎN PREMIERĂ** (pag. 5)
- În creșterea ovinelor: **ACUM SE PUN BAZELE UNOR PRODUCȚII SPORTIVE DE LINĂ, CARNE ȘI LAPTE** (pag. 7)
- **ACORDUL GLOBAL ȘI EFICIENȚA APLICĂRII SALE ÎN VITICULTURĂ JUDEȚULUI VASLUI** (pag. 8)
- **INDUSTRIA ALIMENTARĂ** (pag. 9)
- În dezbateri publice: **PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA GOSPODĂRIREA APELOR ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA** (pag. 10)
- PROIECTUL LEGII PRIVIND GOSPODĂRIREA PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE COMUNALE** (pag. 11)
- Rînduri despre un președinte de comitet sindical: **DEVOTAMENT, FERMITATE ȘI EXIGENȚĂ** (pag. 12)
- În județul Constanța: **LUMINI ȘI UMBRE PE ITINERARUL DE IARNĂ AL ÎNVĂȚĂTURII** (pag. 13).

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Ing. Marin CAPIȘIU; Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU, (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROSCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

CONSĂTĂRI DE LUCRU PE TEMA PRODUCERII ȘI VALORIFICĂRII SUPERIOARE A LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR

În cursul ultimelor zece zile, au avut loc la Satu-Mare, Rîmnicu-Vilcea și Iași ședințe de lucru axate pe problema îmbunătățirii activității în sectorul producerii și valorificării legumelor și fructelor. La aceste acțiuni, organizate de Ministerul Agriculturii, Industrii Alimentare, Silviculturii și Apelor și Centrăla de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor au participat directorii întreprinderilor județene și șefii centrelor de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor, directorii fabricilor de conserve din legume și fructe, șefii centrelor de producere și valorificare a semințelor și materialului săditor, directorii bazelor județene de aprovizionare tehnico-materială a agriculturii, precum și specialiști din M.A.I.A.S.A. și centrăla de resort.

În cadrul consățărilor de lucru s-au analizat rezultatele obținute de unitățile din rețeaua de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor în anul 1971 și s-au stabilit sarcinile ce revin Centrălei și unităților în subordine în anul 1972 și măsurile ce trebuie luate pentru o mai bună aprovizionare a industriei, populației și exportului cu legume și fructe precum și pentru creșterea eficienței economice în acest sector.

STAȚIE DE DECUSCĂTARE

Orașul Alexandria și-a sporit „zestrea” tehnică cu un nou obiectiv de mare interes. Este vorba de stația de decuscat a semințelor de trifoliene, de ale cărei servicii vor beneficia nu numai unitățile agricole teleormăne, ci și cele din alte nouă județe ale țării. Dotată cu instalații de mare tehnicitate, stația — care a intrat nu de mult în funcțiune — va putea fi utilizată pentru prelucrarea semințelor și din alte specii de plante. Se cuvine consemnat, totodată, că stația este înzestrată și cu o linie tehnologică pentru măcinarea cuseitei, creîndu-se în felul acesta posibilitatea ca acest produs să poată fi valorificat.

ATELIER MECANIC MODERN

La I.A.S. Insula Mare a Brăilei a fost dat de curînd în folosință un atelier mecanic modern, unde se vor putea face lucrările de reparații și întreținere pentru circa 250 de tractoare. De remarcat că noul atelier este dotat cu strungari, raboteze, bancuri de roaj, poduri rulante, băi de degresare și alte utilaje de înalt nivel tehnice, cu ajutorul cărora lucrările de întreținere și reparații se vor executa mai repede și mai bine.

CRESCĂTORI DE PASĂRI ÎN ÎNTRECERE

Zilele trecute, la I.A.S. Mihăilești, județul Ilfov, a avut loc o consătare a tinerilor care lucrează în sectorul avicol, urmată de faza județeană a concursului „Cel mai harnic și priceput crescător de păsări”. Consățirea și întrecerea profesională au constituit pentru numeroșii participanți — muncitori și tehnicieni de la întreprinderile avicole de stat Mihăilești, Corbeanca, Crevedia și Tărlăești — un prilej dintre cele mai potrivite pentru a-și dovedi priceperea și a-și împărtăși din experiența dobîndită în producție.

PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATAREA INTOXICAȚIILOR

(Prin telefon de la colaboratorul nostru, ing. Petre Cristea).

Recent, la Cluj a început să funcționeze un centru de luptă împotriva intoxicațiilor, condus de prof. dr. doc. Octavian Fodor, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România. rectorul Institutului medico-farmacologic din localitate, de activitatea căruia vor beneficia în bună măsură și lucrătorii de pe ogoare. Astfel, prin Casa agronomului a județului au fost stabilite unele forme de colaborare cu centrul respectiv, vizînd îndeosebi organizarea unor acțiuni menite să prevină și să combată intoxicațiile cu substanțe pesticide. O primă manifestare în acest sens a constituit-o conferința pe care farmacistul Liviu Popa a ținut-o sîmbătă, 15 ianuarie, în fața a peste o sută de mecanizatori, expunere care s-a bucurat de un deosebit interes.

UNIVERSITAȚI POPULARE AGRICOLE

La Fărcașele și Bucinișu, comune din județul Olt, au fost deschise de curînd cursurile unor universități populare cu profil agricol. Cursurile, la care participă cooperatori frunțași și cadre de conducere din cooperativele agricole, sînt predate de specialiști de la Stațiunile experimentale agricole Simnic, Caracal și Ișalnița, precum și de cadre didactice ale Universității din Craiova.

INCHIDEREA SEZONULI DE VINĂTOARE LA IEPURI

Pentru vînători, o știre cu pregnant caracter de actualitate. Luni 17 ianuarie a.e. s-a încheiat sezonul la iepuri. Iubitorii sportului cu arma pot să-și încerce în continuare abilitatea la fazani, mistreți și alte specii cinegetice apreciate de vînători. De asemenea, rămîne deschisă acțiunea de stîrpire a răpitorilor.

LARGĂ PARTICIPARE ÎN CREĂTOARE

(Urmare din pag. 1-a)

ganizatori, competenți din punct de vedere profesional, cu larg orizont politic, care se bucură de prestigiu în rîndul maselor.

În cooperativele agricole, milioanele de familii de cooperatori, care participa direct sau reprezentate la adunările generale, realizează acum — în preajma împlinirii unui deceniu de la încheierea cooperativizării și în preajma convocării celui de-al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție — o analiză de fond asupra muncii și roadelor ei din 1971, dezbăt pe larg planurile de producție și financiare pe anul curent, hotărîsc asupra formelor de organizare și de retribuire a muncii. Este un prilej deosebit de a se stabili în fiecare unitate măsuri practice pentru o mai bună gospodărire a pămîntului, ridicarea productivității pășunilor și fînețelor, sporirea efectivelor de animale și a capacităților lor productive, dezvoltarea legumiculturii și vitipomiculturii, în scopul creșterii producției agricole globale, a livrărilor la fondul de stat, a veniturilor.

Planurile de producție, bine corelate, trebuie să reflecte cît mai deplin rezerve interne, insuficient puse pînă acum în valoare. În mod deosebit, adunările generale ale cooperativelor trebuie să analizeze cu atenție modul de organizare și de retribuire a muncii și să adopte, în lumina experienței din anul trecut, măsuri pentru generalizarea și aplicarea acordului global, care s-a dovedit a fi o formă superioară de stimulare a cooperativelor, de cointereseare a lor în dobîndirea unor producții mari, vegetale și animale.

În toate unitățile agricole de stat și cooperatiste, adunările generale constituie, în același timp, un mijloc de dezvoltare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii, de întărire a disciplinei și responsabilității sociale, de combatere fermă a atitudinilor înapoiate față de muncă și avutul obștesc.

SCRISORI

Examenele au fost trecute

La capătul unei tarlale de grîu, acum, la început de ianuarie, l-am întîlnit pe inginerul șef de la C.A.P. Ucuriș, județul Bihor, Rus Vid Ioan, împreună cu președintele Ion Popa, care controlau starea culturii respective.

Dar, cine e de fapt inginerul șef Rus Vid Ioan? Absolvent al facultății de agronomie din Timișoara, abia venit să lucreze la Ucuriș; el a terminat mai întîi cursurile școlii de viticultură din Miniș, apoi a urmat facultatea.

Cînd au plecat în producție, profesorul Dr. Iulian Drăcea, rectorul Institutului agronomic Timișoara le-a spus absolvenților:

— Nu uitați că, de fapt, adevăratul examen îl veți da pe ogoare, la locul de muncă, în unitățile în care veți merge să munciți.

Inginerul a urmat sfaturile primite și întă că rezultatele din producție sînt îmbucurătoare. În 1971, pe 340 ha, cooperativa a obținut în medie 2.360 kg grîu/ha, pe 200 ha cu în de ulei a realizat, în medie, 960 kg/ha, iar lupinul a fost planta care a adus unității cele mai mari satisfacții — peste 2.200 kg/ha. Dacă ne gîndim că aceste producții s-au obținut în condiții de podzol neirigat, rezultatele ni se par și mai bune.

Alături de președintele Ion Popa, de brigadierii Florea Mateoc și Ion Sirbu, inginerul șef este întotdeauna unul din pilonii de nădejde ai cooperativei. (Ing. N. BOGLUȚ).

Aprovizionare ritmică și diversificată

Magazinele „Gostat” din județul Dolj și-au cîștigat un bun renume în rîndul cumpărătorilor, care le solicită tot mai frecvent serviciile, pentru a se aproviziona cu cele necesare. La cele 20 de magazine „Gostat” din Craiova, Calafat și Băilești, anul trecut vînzarea aproape că s-a dublat, față de 1970.

Cu toate rezultatele bune obținute, trebuie arătat însă că responsabilitatea față de îndeplinirea obligațiilor contractuale de către unitățile furnizoare nu este înțeleasă în totalitate de către unele întreprinderi, cum sînt I.A.S. Giubega (care uneori nu livrează integral cantitățile de legume contractate) și I.A.S. Breasta (care a rămas în restanță cu însemnate cantități de fructe). Dacă și aceste unități s-ar fi achitat de obligațiile contractuale, aprovizionarea ar fi fost și mai bună.

Pentru buna aprovizionare a populației pe timpul iernii, colecțiivul magazinelor I.A.S. Craiova a asigurat peste 1.200 tone de cartofi de toamnă, 600 tone de fructe, 100 tone de rădăcinoase, 45 tone de fasole uscată, 30 tone de ceapă, 25 tone de preparate din carne, 19 tone de conserve din legume și fructe și altele (Carol BORA — economist).

La Complexul Cițcău

În apropierea orașului Dej, în comuna Cițcău, a luat ființă în 1971 un modern complex de îngrășare a tîneretului taurin, care și-a propus pentru anul trecut livrarea la fondul de stat a 1.500 de viței.

Am vizitat această unitate, care dispune de toate atribuțiile zootehnicii moderne. Ea beneficiază de o serie de adăposturi compartimentale fiecare în 6—8 boxe, în care se află circa 30—35 de viței. Grătarele largi, de 1,10—2,20 m, au prevăzute sub ele canale de scurgere a urinei. Sistemul de ventilație, amplasat atît la capătul canalului de scurgere, cît și în tavan și pereții laterali, creează o atmosferă sănătoasă în interior.

Un muncitor are în grijă 250 de viței. Munca lui constă doar în administrarea furajelor și în menținerea curățeniei grătarelor de scurgere.

Conducerea unității ne-a informat că vițelii sînt procurați din cooperativele agricole ale județului. Există două faze de îngrășare. Prima, cu o durată de 60 de zile și a doua, cu o durată de 260 de zile. În aproximativ 315 zile, un vițel poate atinge greutatea de livrare de 350 kg. Furajarea se face cu furaje combinate, dar nu se uită nici o clipă reducerea consumului de concentrate, utilizîndu-se deci și fibroase și suculente asigurate de pe 160 ha de fînețe, 257 ha de culturi furajere, îndeosebi de trifoi și lucernă.

Sporul mediu realizat este de 780 grame pe animal, față de 760 grame cît se planifică.

Amintim că întreg complexul este servit de numai 10 îngrijitori și trei tehnicieni (dr. Mihai MITEA).

Vrednicie

În toamna trecută, la marginea unui codru încărcat cu aroma cetinilor de brad, în apropierea satului Săliște de lîngă Cărand, județul Arad, l-am cunoscut pe ciobanul Alexandru Stanciu, care avea în grijă 180 de oi. El este responsabilul stînii din cadrul cooperativei de consum Sebis. Stîna a luat ființă în primăvara anului trecut, doar cu un efectiv de 40 de oi, achiziționate din gospodăriile personale ale țărănilor cooperatori din părțile Sibiuului, iar ulterior ea a sporit mult ca urmare a destoiniciei ciobanului. Toți cei ce-l cunosc îndeaproape îi laudă iscusința în ce privește îngrijirea sanitar-veterinară și strădania de a îmbunătăți rasa țurcană.

La sfîrșitul anului trecut, a fost terminată aici construcția unui saivan chiar în apropierea pășunii, situată lîngă valea Teuzului. Oile sînt hrănite bine și pe timp de iarnă pentru a da o mare producție de lapte și lînă.

Contractul cu I.C.I.L. și unitățile cooperatiste din subordine a fost riguros respectat. Pînă în primăvara anului în curs, efectivul de oi al stînii urmează să crească la peste 250 de capete (Ion COTOI — activist cultural).

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1972 la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

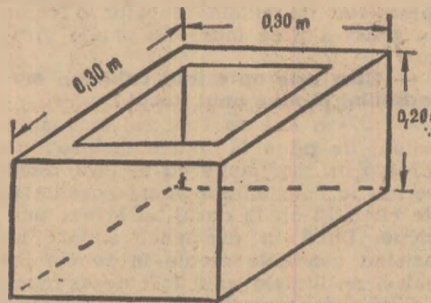
Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

actualitatea

GERUL IMPUNE:

- **Atenție păstrării produselor depozitate!**
- **În răsadnițe și sere — supraveghere continuă!**
- **Situația culturilor din câmp să fie urmărită de fiecare specialist!**

Lădiță pentru ridicarea monoliților

vor avea baza pătrată, cu latura de 30 cm și grosimea de 20 cm, cuprinzând două rinduri de plante (vezi schița). Probele recoltate se așază într-o cutie de dimensiuni corespunzătoare, se păstrează 3 zile într-o cameră neîncălzită, apoi se transportă într-o încăpere luminoasă, cu temperatura de 15-18°C, în apropierea ferestrelor. După dezghețarea solului se notează faza de vegetație a plantelor și aspectul lor (culoare verde, galbenă, brună). După caz, probele se stropesc cu apă la temperatura camerei.

În a 7-a zi, monoliții se spală, iar plantele se aleg pe categorii, separându-se cele mai viabile, care au crescut, de cele moarte, care nu au crescut, sint ofilite și de culoare brun-gălbui, precum și semințele negerminate, apoi se stabilește procentul de plante vii.

Acest sondaj se va repeta ori de câte ori temperatura va scădea sub -15°C, iar stratul de zăpadă va fi mai mic de 5 cm.

Controlul stării de vegetație se organizează de către toți specialiștii din unitățile de stat și cooperatiste. Direcțiile agricole județene vor urmări această acțiune, iar prin stațiunile experimentale ce deservesc județul respectiv vor stabili cele mai reprezentative unități agricole de stat și cooperatiste, unde se vor lua probe în mod cât mai riguros pentru a putea sintetiza datele respective.

Rezultatele acestor verificări vor fi transmise la M.A.I.A.S.A., telefon 16 08 93, până la 31 ianuarie 1972.

Termometrele de sol, de răsadnițe și de silozuri necesare controlului temperaturilor pot fi procurate de la Centrul de material didactic și propagandă agricolă, București, str. Șerban Vodă, nr. 30-32.

vor amplasa perdele de protecție, în direcția vântului dominant.

În livezi, lucrările de igienă culturală, tratamentele fitosanitare, întrerupte în perioada gerurilor, precum și fertilizarea vor trebui reluate de îndată ce timpul permite. Este necesar, totodată, un control amănunțit al viabilității mugurilor, mai cu seamă în livezile tinere.

Culturile de cereale, aflate direct sub influența factorilor meteorologici, manifestă, în cazul unora dintre specii și soiuri, o rezistență ridicată față de temperaturile scăzute. Deoarece nu este posibilă o cunoaștere ad-hoc a influenței pe care acestea au avut-o, este necesar ca paralel cu urmărirea, în continuare, a evoluției temperaturilor la sol și în zona nodului de înfrățire, să se recolteze probe de plante-monoliți. În legătură cu această operație, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor face următoarele recomandări:

Recoltarea monoliților, din fiecare specie și soi, se face de pe parcele corespunzătoare diferitelor condiții de relief, agrotehnică, stadiu de vegetație, numărul monoliților fiind proporțional cu suprafața însămînțată. Înainte de recoltarea monoliților, locul respectiv se curăță de zăpadă pe o suprafață de circa 1-1,5 mp cu grijă de a nu se vătăma plantele. O dată cu ridicarea monoliților se va determina grosimea stratului de zăpadă, iar dacă s-a format crustă se măsoară grosimea acesteia.

Monoliții - de formă paralelipipedică

CRONICA
VIETII
ȘTIINȚIFICESEMINTE ȘI MATERIAL SĂDITOR
CU ÎNALTĂ VALOARE BIOLOGICĂ

Una din sarcinile importante care au fost încredințate Academiei de științe agricole și silvice o constituie producerea de sămînță și material săditor cu înaltă valoare biologică, tehnologică și economică.

În acest an, A.S.A.S. este chemată să livreze unităților agricole — marcind și pe această cale relația tot mai strinsă cercetare-produție — nu mai puțin de 52 000 tone de sămînțe ale tuturor speciilor de cereale, plante tehnice, legume și plante furajere. De asemenea, ea are în sarcină producerea și livrarea a 2 milioane de vițe altoite, 9 milioane de portaltol și peste un milion de pomi altoiți.

Pentru ameliorarea efectivelor de animale vor fi trimise crescătorilor, pentru prăsilă, 1 000 de taurasi și vițele, 10 000 de vieruși și scrofițe, precum și 3 500 de berbecuți și mioare.

Îndeplinirea tuturor acestor sarcini găsește un teren favorabil creat prin măsurile luate în cursul anului trecut de prezidiul Academiei, mai cu seamă în sensul orientării cu precădere a investițiilor către dezvoltarea bazei materiale a producerii de sămînță și material săditor. În acest scop, sume importante au fost utilizate îndeosebi pentru construirea de complexe de condiționat și păstrat sămînță, utilaje, instalații moderne, magazii, platforme, cit și pentru înființarea de plantații-mamă, asigurarea de reproducători valoroși etc.

Pe de altă parte, concomitent cu munca de creare a unor noi soluri și hibrizi, a fost acordată atenție și producerii de sămînță, asigurând atât cantitățile necesare lucrărilor de înmulțire, cât și introducerea noilor creații în producție și asigurării materialului destinat reinnoirii. De asemenea, în urma cercetărilor făcute, s-au adus îmbunătățiri metodice și tehnologiilor de producere de sămînță.

Printre elementele mai semnificative ale activității din anul trecut și care, neîndoielnic, vor exercita o influență pozitivă în acest an, se menționează depășirea planului producerii de sămînță superelită, de cartof ceea ce creează posibilitatea ca în acest an să se reducă importul pe sămînță, precum și realizarea de clone D la soiul de cartof Spartan, care a fost admis în înmulțire anul trecut.

Astfel devine posibilă scurtarea termenului de pregătire a materialului de plantare cu trei ani față de cel solicitat de M.A.I.A.S.A. De asemenea, depășirea planului la sămînță superelită și elită la sfecla de zahăr a creat posibilitatea ca, pentru prima oară, țara noastră să exporte asemenea sămînță.

În pomicultura sînt de remarcă rezultatele privind obținerea pomilor și arbuștilor liberi de viroză. Este vorba, între altele, de 2 500 de pomi altoiți-elite, de diferite specii, liberi de viroză pentru plantațiile-mamă producătoare de ramuri altoi.

NOII VENIȚI PE PANOPLIA
INFORMĂRII ȘTIINȚIFICE

În cursul anului 1972, diapazonul editorial al Centrului de informare și documentare pentru agricultură și silvicultură (C.I.D.A.S.) se va îmbogăți cu noi publicații. Printre acestea, ni se semnalează cea intitulată „Noutăți și informații pentru C.A.P. din experiența agricolă străină”, editată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Reluind articole și informații din presa străină, aceasta va avea preocupări de mare interes pentru cadrele din cooperative: economia agriculturii socialiste, planificarea activității economice, organizarea producției și a muncii, retribuirea acestora etc.

O altă nouă publicație va fi „Tehnologia producerii semintelor și materialului săditor”. Ea va reproduce materiale incluzând o gamă largă de aspecte, de la crearea de soiuri noi și încercarea lor, pînă la condiționare și probleme de standardizare.

Celor care lucrează în industria alimentară le este destinată publicația intitulată „Noutăți și tendințe agro-alimentare” care va aduce, între altele, noutăți privind industriile panificației, zahărului, uleiului, conservelor, cărnii, laptei, industriile fermentative, instalațiile și tehnologiile frigorifice, ambalajele, transporturile și publicitatea produselor agroalimentare.

Creșterea eficienței
întregii activități
economice

(Urmare din pag. 1-4)

dială, cea mai mare parte a fondurilor vor fi alocate îndeplinirii celor două mari programe naționale — de îmbunătățiri funciare și dezvoltare a zootehniei — așadar, către domeniile care asigură o utilizare din cele mai eficiente a fondurilor, contribuind direct la sporirea producției. Tot atât de semnificativă este și folosirea complexă a acestora, prin afectarea unor însemnate fonduri pentru extinderea, adîncirea și diversificarea mecanizării, a chimizării. Pe această linie, va trebui să sporim preocuparea pentru lichidarea fenomenului de fărîmîțare a investițiilor, de întîrziere în punerea lor în funcțiune, acordînd o permanentă grijă adaptării soluției tehnico-economice optime precum și coroborării cu investițiile alocate anterior, este necesar ca fiecărui obiectiv să i se stabilească, din stadiul de proiectare și pînă la finalizare, toate condițiile necesare realizării unei eficiențe ridicate, astfel ca fiecărui leu investit să i se asigure un cât mai ridicat aport în producție. Fiecare unitate agricolă de stat va fi angrenată în circuitul economiei naționale la înălțimea întregului potențial de producție și la nivelul parametrilor obținuți în țările cu o agricultură avansată.

În 1972, unitățile agricole de stat își vor desfășura activitatea într-un cadru organizatoric superior, adecvat etapei pe care o străbatem. Redimensionarea întreprinderilor a creat premisele unei mai bune cuprinderi a muncii de către cadrele de conducere, așadar, a ridicării pe o treaptă calitativ superioară a procesului de conducere. Mărirea competențelor și atribuțiilor unităților a creat, la rîndul său, premisele unei mai complexe utilizări a capacităților de producție. Fiecare întreprindere a devenit astfel o unitate bine conturată, în cadrul căreia să se poată asigura mobilizarea tuturor resurselor de sporire a producției și a productivității muncii.

Zootehnia este ramura de producție agricolă care va cunoaște cea mai viguroasă dezvoltare, trăsătura definitorie fiind industrializarea creșterii animalelor. 1972 va reprezenta o nouă treaptă în desfășurarea procesului de concentrare și specializare — cu mențiunea că acestui proces îi vor fi asigurate dimensiunile impuse de economicitate și de stadiul actual al tehnicii — de creștere a efectivelor și a potențialului lor productiv, de îmbunătățire a selecției, a prolificității și a furajării. Întrucît suprafața destinată bazei furajere nu va putea crește, va trebui să asigurăm obținerea, de pe aceeași suprafață, o cel puțin trei culturi în doi ani, și, în același timp, sporirea randamentului pajiiștilor naturale, care constituie una din cele mai importante resurse de nutrețuri de care dispune țara noastră; în alcătuirea rațiilor va trebui să crească ponderea suculentelor și a furajelor grosiere, așa cum, de altfel, există obligația ce decurge din Legea pentru organizarea producerii și folosirii raționale a re-

surselor de nutrețuri, votată recent de Marea Adunare Națională.

Realizarea unor producții sporite de albumină digestibilă și unități nutritive pe hectarul cultivat va trebui să se imbine cu gospodărirea superioară a furajelor, economicitatea în păstrarea și administrarea lor ca și în furajarea propriu-zisă.

Îmbunătățiri substanțiale va trebui să asigurăm și în domeniul folosirii capacităților de producție ale pămîntului. Va trebui să acordăm o atenție sporită desecărilor — pentru a lichida pagubele cauzate de bălțiri și, în general, de excesul de umiditate, care afectează o bună parte din terenurile cele mai fertile — precum și utilizării integrale a suprafețelor irigate. Falsarea maximală, rațională, a pămîntului va face parte dintr-o acțiune complexă, eșalonată în perspectivă, în concordanță cu programul național existent în acest domeniu și cu prevederile legii referitoare la gospodărirea fondului funciar. Pe temeiul folosirii cu mai multă exigență și răspundere profesională a îngrășămintelor, a îmbunătățirii tehnologiilor precum și a extinderii în producție a materialului biologic de înalt randament, se creează premisele realizării unor producții medii ridicate la toate culturile.

Sarcinile anului 1972 sînt grele dar pe deplin realizabile, fiind izvorite dintr-o analiză atentă, minuțioasă, a realităților și a posibilităților concrete. Materializarea lor implică accentuarea deosebită a laturii calitative a factorilor intensivi de dezvoltare, deschiderea unui cîmp cit mai larg de acțiune organizării științifice a producției și a muncii, gospodării raționale, judicioase, a capacităților de producție. Baza tehnică-materială de care dispunem, experiența pozitivă acumulată, cadrele de înaltă valoare din unități, constituie tot atîtea cheazăși că vom reuși să facem saltul calitativ cerut de partid. Fiecare lucrător trebuie să se considere mobilizat și direct răspunzător, la locul său de muncă, în sectorul său de producție, pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin. Pornind de la analiza temeinică a realității, efectuată cu cel mai înalt simț de răspundere trebuie să ridicăm nivelul profesional al tuturor lucrătorilor, premisă esențială în lupta împotriva șablonismului, a spiritului de rutină. Numai așa, fiecare dintre noi poate să se considere un luptător activ pe frontul sporirii producției și a productivității muncii în ansamblul unităților agricole de stat. Aceasta pentru că, în acest an creșterea producției agricole trebuie să se fundamenteze, deopotrivă, pe folosirea integrală a potențialului productiv, a bazei tehnico-materiale precum și pe inițiativa tuturor lucrătorilor, pe folosirea diferențiată a tehnologiilor, pe o căutare perseverentă de optimizare a acțiunii tuturor factorilor de intensificare. Tocmai în acest scop, începînd de săptămîna viitoare se va trece la aplicarea programului de perfecționare a pregătirii profesionale a cadrelor tehnice din întreprinderile agricole de stat, program menit să asigure înarmarea specialiștilor noștri cu cele mai noi cuceriri ale științei. De asemenea, pentru muncitorii permanenți din întreprinderi au fost organizate, în această iarnă, cursuri agrozootehnice, unde se dezbate probleme specifice fiecărei ferme și sector de producție.

Adunările generale ale salariaților, care se desfășoară zilele acestea în toate unitățile agricole de stat, constituie tot atîtea prilejuri de analiză temeinică a posibilităților de materializare a sarcinilor, în spiritul unei exigențe ridicate. Răspunzînd încrederii acordate de partid, conștienți că traducerea în viață a sarcinilor anului 1972 este o problemă cardinală pentru îndeplinirea cu succes a prevederilor cincinalului, fiecare lucrător din agricultura de stat trebuie să-și aducă aportul său sporit în realizarea, pas cu pas, a obiectivelor stabilite.

— Pentru cititorii noștri nu este un secret că, în anii trecuți, în fiecare primăvară, procurarea cartofilor de sămânță se număra printre cele mai spinicioase probleme pe care unitățile agricole cultivate erau obligate să le rezolve. Se asigurau greu cantitățile necesare, iar calitatea era un subiect mereu luat în discuție, la toate consăturile de specialitate. Răspunzător pentru remedierea acestei situații era, fără îndoială, în primul rând, Institutul, ale cărui obligații sînt de altfel, acum, legitime. Eforturi, știe toată lumea, s-au făcut. Care este, în prezent, stadiul acțiunilor întreprinse și, mai ales, ce efecte au avut ele?

— Iată un prim rezultat: anul trecut, planul de producere a cartofilor din categoria baza superelitei — obligație exclusivă a Institutului nostru — a fost depășit cu 24 la sută. Consecința: în 1972 se importă ultimii cartofi de sămînță — cantități mici din soiurile introduse în ultimul an — realizându-se o economie de peste 1 milion de lei valută. Dar, iată și un alt rezultat: a fost considerabil depășită și producția de cartofi superelitei — în loc de 6383 de tone obținându-se 7776 de tone. Urmările sînt deosebit de importante pentru economia țării: în 1972 se va asigura, pentru prima oară, integral necesarul de cartofi de sămînță pentru reînnoire din cele mai bune soiuri, astfel încît în 1974 — cu un an mai devreme decît fusese prevăzut, în toată țara se va folosi numai material sănătos.

— Cu condiția ca înmulțirea materialului din categoriile superioare să funcționeze ireproșabil.

— Existența zonelor închise — create de către minister pe baza studiilor elaborate de Institutul nostru — asigură îndeplinirea acestei condiții. Organizarea lor poate fi apreciată ca cea mai importantă realizare obținută în cultura cartofului, în ultimii 20 de ani. În 1965, cînd s-a trecut la acest sistem, s-au produs doar circa 6000 tone de cartofi de sămînță sănătoși. În 1971 s-au livrat din aceste zone circa 150000 de tone, garantate din punct de vedere al sănătății, cantitate la care s-au adăugat încă circa 40000 de tone produse în alte zone favorabile.

— Prin ce se garantează, de fapt, calitatea?

— Prin repetate și minuțioase verificări, efectuate după criterii și cu metode științifice. Este bine să se știe că în fiecare an, din zonele închise, din fiecare lot de producere a cartofilor de sămînță se trimit la Institut cîte 400 de tuberculi. Aceștia se verifică întîi vizual, apoi se pun la încolț în seră, iar materialul rezultat se testează serologic pentru determinarea plantelor virozate. Numai după acest examen se avizează plata sporului de calitate pentru unitățile producătoare. Verificarea nu se oprește însă aici. Același material este plantat în anul următor într-un cîmp de control — de cca 5 ha — unde plantele rezultate sînt din nou examinate, urmîndu-se gradul de îmbolnăvire cu viroze X. Acest cîmp este vizitat și de aprobatori, care cunoscînd calitatea materialului știu ce măsuri să întreprindă în unitățile care îmulțesc cartofii respectivi. Pentru înștiințat, acest cîmp este o veritabilă oglindă a tuturor culturilor de cartofi de sămînță din zonele închise. Fenomenele ce apar ne permit să luăm

măsuri de îmbunătățire a calității unor loturi sau de eliminare chiar a celor cu procent prea mare de plante virozate

— Cum este apreciată calitatea materialului produs anul trecut?

— 1971 a fost anul cu cel mai mare număr de afide în zonele închise: de circa 5 ori mai multe ca în 1970, dacă se iau în considerație toate speciile și de circa 13 ori în cazul lui *Mysus persicae*. Dacă în asemenea situații nu existau condițiile create în zonele închise, rezultatele ar fi fost dezastruoase, căci fenomenele climatice au fost deosebit de favorabile infestării puternice cu viroze. S-au făcut însă eforturi deosebite pentru prevenirea infecțiilor, cu rezultate excepționale: materialul provenit din zonele închise Ciuc, Lăzarea și Suceava este în totalitate sănătos, iar cel din zonele Rîșnov și Hărman, în proporție de 96,5 la sută și, respectiv, 94,3 la sută.

— Ce se întîmplă însă cu cantitățile provenite din aceste ultime zone inca-

Aceste acțiuni sînt, desigur, de competența organelor agricole din județele Brașov, Harghita, Suceava și Covasna, unde sînt situate cele 6 zone închise de producere a cartofilor de sămînță. Există însă și cîteva probleme a căror rezolvare revine organelor centrale. Prima este aceea a asigurării unui defoliant pentru cartofii de sămînță, fără de care există riscul pierderii avantajelor cîștigate pînă acum în lupta cu virozele. Producerea centralizată a cartofilor de sămînță în zone închise impune, de asemenea, dotarea cu sortatoare de mare capacitate — de 15—20 tone/oră. Și, în sfîrșit, o dată cu extinderea mecanizării culturii, conjugată în erent cu creșterea procentului de tuberculi răniți, deci supuși pericolului de îmbolnăvire, a devenit tot mai acută asigurarea spațiilor de depozitare speciale pentru cartofii de sămînță.

— Pornind de la nivelul atins, care sînt actualele preocupări ale cercetării în direcția producerii cartofilor de sămînță?

SĂMÎNȚA — IZVORUL RECOLTELOR

În producerea cartofilor de sămînță s-au împlinit vechi deziderate; dar ce mai este de făcut?

Răspunde dr. doc. M. BERINDEI, director adjunct științific la Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și a sfecele de zahăr — Brașov

drate în procentele de 3,5 la sută, și, respectiv, 5,7 la sută?

— Materialul a fost trecut la o categorie inferioară, producătorii lui nu primesc sporul de calitate, iar unitățile beneficiare au fost înștiințate că nu îl pot înmulți decît un an.

— Considerați că activitatea zonelor închise corespunde, în totalitate, exigențelor actuale?

— Mai sînt destul de multe lucruri de făcut. Trebuie rezolvată, în primul rînd, problema asanării acestor zone de orice sursă de infecție. În acest scop, se impun cîteva acțiuni: să se respecte cu rigurozitate asolamentul de 4 ani; pe loturile personale ale membrilor cooperatori să se cultive tot cartofi de sămînță, lucru încurajat de prevederile actualei legi; să se combată afidele și pe suprafețele ocupate cu alte plante-gazdă cultivate: sfecla de zahăr pentru sămînță, varză pentru sămînță, pomi fructiferi; să se distruagă plantele-gazdă pentru afide, din flora spontană; să se lichideze samulastra de cartofi.

— În primul rînd, îmbunătățirea tehnologiei de producere, pentru ca randamentul la hectar să crească de la 12000 kg de cartofi STAS la 15000—16000 kg/ha. În al doilea rînd, îmbunătățirea metodelor de testare a materialului din punct de vedere al stării fitosanitare. Folosim acum metode care dau o siguranță de 85 la sută și sperăm ca, pînă la sfîrșitul cincinalului, să ridicăm acest coeficient la 90%.

— Este evident că, în etapa actuală, procurarea cartofilor de sămînță este o investiție prețioasă. Cum trebuie ea fructificată de beneficiari, pentru asigurarea unei eficiențe maxime?

— O parte a materialului este livrat direct unităților producătoare de cartofi de consum — în zonele de șes. Obligația acestora este de a-l păstra în condiții optime, de a-l folosi numai pentru sămînță și de a aplica culturii întregul complex de măsuri agrotehnice, care asigură realizarea unor producții cît mai ridicate.

În zonele favorabile culturii cartofului, materialul primit din zonele închise este destinat înmulțirii pentru asigurarea reînnoirii cartofilor de sămînță, așa cum este prevăzut în lege, la interval de 2—3 ani. Organizarea acțiunii trebuie făcută în unități și ferme specializate, cu respectarea cîtorva elemente: în aceste ferme să nu se cultive cartofi destinați consumului; suprafețele cu cartofi de sămînță să se amplaseze la cel puțin 300 m distanță de culturile pentru consum sau de samulastra de cartofi; să se mărească coeficientul de înmulțire a cartofilor prin mîzirea desimii de plantare (față de culturile obișnuite) cu circa 5000 de cuburi/ha; să se acorde o atenție deosebită combaterii acolor și dăunătorilor. Într-un cuvînt, trebuie făcut totul pentru a nu se pierde, prin nici o formă, calitatea materialului produs în zonele închise.

— Pînă la plantarea cartofilor în cîmp mai sînt mai bine de două luni. Ce trebuie făcut acum țînind seama, cu deosebire de gerurile din ultimele zile, pentru ca materialul existent să poată fi conservat fără pierderi?

— Un sondaj făcut de către specialiștii de la Institutul nostru, și din Centrala de profil, în județele Hunedoara, Mureș, Brașov, Harghita și Suceava, arată că, pînă în prezent, cartofii se păstrează bine, atît cei de sămînță, cît și cei de consum. Au apărut în mod sporadic unele focare de infecție, dar ele au fost eliminate prin sortare.

Preocupări deosebite au fost necesare în timpul gerurilor de săptămîna trecută. S-a recomandat cu acel prilej, și se recomandă în toate situațiile asemănătoare, ca la silozuri, răsulătorile să fie astupate cu șomoioage de fin

(nu de paie, prin care pătrunde gerul) iar dacă temperatura în interior ajunge la +1° — +0,5° trebuie adăugat bălegar proaspăt. În beciuri se astupă bine geamurile și ușile cu baloți de paie. În depozitele speciale cu aerisire forțată se face numai recircularea interioră a aerului, fără să se introducă aer rece din afară, iar dacă temperatura scade sub cea critică, se montează sobe metalice.

Dar pentru păstrarea cartofilor, temperaturile scăzute constituie de cele mai multe ori un ajutor. Dușmanul principal îl constituie temperaturile ridicate.

Trebuie să se țină seamă că, anul acesta, la majoritatea soiurilor și în deosebi la cele timpurii și semitimpurii, repausul germinal s-a terminat mai repede decît era normal, din cauza temperaturilor destul de ridicate în lunile noiembrie, decembrie și prima parte a lunii ianuarie. Ca atare au început sau sînt în curs de începere procese de încolțire. Cum încolțirea are loc cu degajare de căldură, creșterea temperaturii în depozitele și silozurile de păstrare a cartofului este iminentă în ferestrele de căldură care se anunță, în continuare pentru perioada următoare în lunile februarie și martie.

Să nu se uite că aproape în toate silozurile și depozitele de păstrare a cartofilor surse de îmbolnăvire există: au mai fost introduși tuberculi atinși de înghet pe care s-au instalat boli de putrezire, care s-au stricat sau se strică acum odată cu ridicarea temperaturii în silozuri, sau tuberculi bolnavi de mană ori de boli de putrezire.

— Ce măsuri vor trebui, deci, întreprinse în perioada aceasta?

— Controlul temperaturii în silozurile, beciurile și depozitele de păstrare a cartofilor, în masa de tuberculi, trebuie să devină obligatoriu — zilnic în perioadele călduroase, la 2—3 zile în perioadele răcoase. Temperatura nu se ia dintr-un singur loc din siloz sau beci, ci din 3—4 locuri, în funcție de mărimea masei de cartofi pusă la păstrare. Fiecare unitate care are în păstrare cartofi trebuie să ia măsuri pentru etalonarea termometrelor de siloz, în vederea evitării erorilor de măsurare, iar acelea care nu au termometre, să le procure imediat. Acolo unde se constată că temperatura este mai mare de 6—8° C, imediat se trece la sortarea materialului deoarece această temperatură ridicată denotă focar de putrezire. Este singura măsură. Lucrarea trebuie făcută foarte repede pentru ca bolile de putrezire să nu se instaleze pe mai mulți tuberculi, deoarece ei constituie, la rîndul lor, altă sursă de infecție. În același timp, se va evita umblarea la siloz cînd este frig afară. Există nu numai pericolul să înghete tuberculi, dar tot atît de periculos este și șocul de temperatură. Trecerea bruscă de la cald la frig mărește sensibilitatea cartofilor la păstrare în continuare și apoi mărește sensibilitatea la boli a plantelor ce răsar din tuberculi care au suferit șoc de temperatură.

O grijă deosebită trebuie acordată aerisirii silozurilor, beciurilor și depozitelor cu cartofi. Cînd temperatura depășește 2° — la silozuri se lasă deschise tuburile de aerisire, iar în beciuri se lasă deschise ușile și ferestrele. În depozitele cu aerisire forțată se introduce aer rece nu cu program pe ore, cum se procedează de regulă, ci în funcție de temperatura din masa de cartofi; cînd temperatura a depășit 4° C se aerisește și se țîn ventilatoarele în funcțiune pînă ce aceasta scade la 2—3° C. Cînd temperatura exterioară este ridicată, nu se intră ziua în depozit, iar controlul temperaturii și ventilației se face noaptea.

— Toate soiurile manifestă aceeași sensibilitate față de condițiile de păstrare?

— Între cele 18 soiuri de cartofi admise în cultură există unele diferențieri în ceea ce privește repausul germinal și capacitatea de păstrare. Orientativ, ele au fost împărțite în mai multe grupe. Soiurile cu repaus germinal scurt: Ostara, Sirtema, Bintje, Brașovean, Urqenta. Soiuri cu repaus germinal mijlociu și lung: Jaerla, Resv, Desirée și Eba. Soiuri cu repaus germinal lung: Colina, Epoka, Măgura, Soartan, Flisak, Merkur, Ora, Voran, Uran. În ce privește capacitatea de păstrare, soiurile Sirtema, Bintje, Brașovean și Urqenta au o rezistență slabă; soiurile Ostara, Jaerla, Resv și Desirée au o capacitate mijlocie; soiurile Colina, Epoka, Măgura, Soartan, Eba, Flisak, Merkur, Ora și Uran au o bună capacitate de păstrare, iar soiul Voran, foarte bună.

În general, este greu să păstrăm cartofii fără nici un fel de pierdere: trebuie însă să se lupte prin toate mijloacele pentru ca acestea să fie minime.

Ing. Sonia DIRADURIAN

CONFERIREA „ORDINULUI MUNCII” CLASA I UNOR UNITĂȚI AGRICOLE SOCIALISTE CARE AU OBTINUT RECOLTE MARI DE CARTOFI ÎN 1971

Pentru contribuția adusă la înfăptuirea politicii partidului, de dezvoltare a agriculturii socialiste și pentru participarea activă a țărănilor cooperatori, muncitorilor, mecanizatorilor, tehnicienilor și inginerilor la obținerea, în anul 1971, a unor recolte mari de cartofi, pe întreaga suprafață avută în cultură și livrarea la fondul de stat a unor cantități sporite, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a conferit „Ordinul Muncii” clasei I următoarelor cooperative agricole de producție: Chilîșeni, județul Suceava, care a realizat 38181 kg cartofi la hectar; Reușeni, județul Suceava — 32516 kg la hectar; Moara, județul Suceava

— 31528 kg la hectar; Dumbrăveni, județul Suceava — 31500 kg la hectar; Vîrful Cîmpului, județul Botoșani — 30278 kg la hectar; Ipotești, județul Suceava — 29036 kg la hectar; Bosanci, județul Suceava — 28500 kg la hectar; Calafindești, județul Suceava — 27200 kg la hectar; Sinzieni, județul Covasna — 26600 kg la hectar; Ghimbav, județul Brașov — 26287 kg la hectar; Ilișești, județul Suceava — 26180 kg la hectar; Fintinele, județul Suceava — 26132 kg la hectar; Tîrgu Secuș, județul Covasna — 26116 kg la hectar; Lițeni, județul Suceava — 25400 kg la hectar; Sinpetru, județul Bra-

șov — 25274 kg la hectar; Sinmartin, județul Harghita — 25082 kg la hectar; Grănicești, județul Suceava — 25067 kg la hectar; Turia, județul Covasna — 25016 kg la hectar; Cernat, județul Covasna — 20600 kg la hectar.

Prin același decret a fost conferit „Ordinul Muncii” clasei I întreprinderii agricole de stat Suceava, județul Suceava, care a realizat 26030 kg cartofi la hectar; Întreprinderii agricole de stat Sfîntu Gheorghe, județul Covasna — 21254 kg la hectar, precum și Stațiunii experimentale agricole Suceava, județul Suceava, care a realizat 28600 kg la hectar.

Bolile produc mari pagube culturilor agricole.

Iată de ce combaterea bolilor capătă o importanță deosebită. Dintre multiplele mijloace de care dispunem pentru a reduce pagubele, mijloacele chimice s-au dovedit cele mai eficiente. Aceasta a și dus la elaborarea unui plan de asimilare a principalelor fungicide necesare agriculturii țării noastre. Din cele circa 25 de fungicide apreciate ca necesare pentru a combate în mod eficace bolile din principalele culturi, s-au luat, treptat, în studiu diverse substanțe active condiționate în mod cit mai diferit. I.C.P.P. în colaborare cu I.C.E.C.H.I.M. a reușit în felul acesta să completeze sortimentul de fungicide necesar agriculturii într-o măsură destul de mare.

Sămînța constituie un mijloc important prin care se transmit numeroase boli și ea este atacată în sol de o serie de microorganisme fitopatogene și chiar de dăunători. Protecția cit mai deplină a sămînței este o necesitate pentru a asigura o densitate normală culturilor. Pentru tratarea sămînțelor au fost elaborate, împreună cu I.C.E.C.H.I.M., o serie de produse și amestecuri care au dat rezultate bune în combatere și vor fi avizate pentru utilizare practică încă în acest an. A fost astfel experimentat un produs pe bază de hexaclor benzen-H.C.B. (P.E.I. 116), care în doză de 200 g/100 kg de sămînță de griu o protejează față de atacul de mărură obișnuit (*Tilletia foetida*) și de mărură pitică (*Tilletia controversa*). Produsul se distinge printr-o acțiune antimălurică foarte bună, dar are o acțiune slabă față de alte ciuperci (*Fusarium*, *Helminthosporium* etc.). Fiind însă un intermediar în producția de insecticide cloroderivate va reveni la un preț scăzut, ceea ce îl face util pentru zonele unde mărura constituie principala obiectiv în tratarea sămînțelor.

Acest produs a fost experimentat și la tratarea solului pentru distrugerea sporilor de mărură pitică. Rezultate bune s-au obținut la doza de 30 kg/ha, care poate fi aplicată în primul rând în loturile semincere. În cazul cînd se face alt tratament sămînței, cit și al solului, doza poate fi redusă la 25 kg la hectar.

Pentru lărgirea spectrului de acțiune față de ciuperci, această substanță activă a fost condiționată în amestec cu T.M.T.D. (P.E.I.-120), ceea ce va permite să se înlocuiască produsele organomercurice mai ales în zonele umede, cu

Vă prezentăm:

FUNGICIDE ROMÂNEȘTI ÎN PREMIERĂ

soluri reci, unde fungicidele pe bază de clorură de etil mercur (criptodin) sau acetat de fenil mercur produc unele simptome de fitotoxicitate. Se utilizează în aceeași doză de 200 g/100 kg sămînță. Produsul este lipsit de toxicitate față de om și animale cu sînge cald, ceea ce constituie un alt avantaj.

Amestecul de H.C.E. + T.M.T.D. + Lindan (P.E.I.-121) este destinat combaterii simultane a atacului de boli și de gîndac ghebos (*Zabrus tenebrioides*) în faza de după răsărire. La doza de 300 g/100 kg efectul a fost similar cu cel al produsului F.B. 7, nefiind însă toxic pentru om și animale, datorită lipsei clorurii de etil mercur, prezentă în F.B.-7.

Un produs similar, însă cu o compoziție diferită și care de asemenea este bun în combaterea atît a bolilor, cit și a gîndacului ghebos la griu este PEI-134 (TMTD + Triclorfenolat de Cu + Lindan), care, de asemenea, nu este toxic, are în schimb o acțiune mai largă față de boli. Se aplică în doză de 300 g/100 kg.

Un produs special îl constituie amestecul de HCB + Lindan (PEI-118), care are acțiune antimălurică; acțiunea lui insecticidă este bună numai față de viermii sîrmă prezenți în anumite zone ale țării.

Enumerarea multor produse fără mercur arată tendința de a limita utilizarea produselor pe această bază, care sînt foarte toxice pentru om și pot produce uneori mortalități însemnate la păsări și vinat. Aceasta nu înseamnă că produsele mercurice vor fi eliminate total, ele vor rămîne, dar se va utiliza o formă mai puțin fitotoxică — acetatul de fenil mercur (PEI-123). Experimentat timp de 3 ani, a dat rezultate similare cu cele ale criptodinului. Este

recomandat în doză de 200 g/100 kg sămînță.

Un amestec nou cuprinde un fungicid sistemic și unul ditiocarbamic, care imbină avantajele ambelor categorii, fiind eficace atît în combaterea mărurii cit și a tăciunilor zburători la orz și griu.

Reducerea consumului de sulfat de cupru este o problemă majoră a protecției culturilor și a economiei cuprului în țară. Ea se poate rezolva prin introducerea oxiclurii de cupru, prin a cărei utilizare se realizează o economie de cupru de circa 30%, reducînd în același timp riscurile de fitotoxicitate și celelalte inconveniente legate de folosirea zemei bordeleze. Produsul experimental de la ICECHIM — PEI-136 — pregătit sub formă de pulbere muiabilă a fost comparat ca efect de combatere cu produse similare străine și a fost găsit la fel de bun. Este recomandat în doză de 0,4% în combaterea manei la vița de vie, manei cartofului, manei cepei (cu adaos de muiant), septoriozei tomatelor, pătării roșii la prun ș.a. Practic se poate aplica în toate cazurile cînd se recomandă zeama bordeleze. Prezintă avantajul unei pregătiri ușoare: prin simpla amestecare cu apa se formează o suspensie fină care nu infundă duzele și care aderă bine pe plantă.

S-a încercat cu succes o formulă de condiționare a sulfului muiabil elaborată de ICECHIM — PEI-131 — care a dat rezultate foarte bune în combatere, în doza de 0,4%. Experimentat în combaterea fînării la măr, a fînării viței de vie, fînării la castraveți etc., a asigurat o recoltă ridicată și un procent mare de fructe de calitate superioară.

Amestecul de oxiclură de cupru cu sulf muiabil în doză de 0,5% a fost

eficace în același timp față de mană și fînarea viței de vie și a rapănului și fînării mărului. Pe fructe însă produce ugozități, ceea ce îi reduce aplicabilitatea.

Un fungicid polyvalent cu acțiune față de numeroase boli (inclusiv față de fînări) este polisulfura de bariu. Aceasta este activă și față de o serie de dăunători, cum sînt de exemplu acarierii. Prin aceste calități ar putea cu succes să fie folosită în gospodăriile individuale, deși în anumite situații pe unele soiuri sensibile poate produce arsuri.

Din cele 4 tipuri de pulberi muiabile pe bază de polisulfură de bariu experimentate în laborator și cîmp, unul s-a dovedit foarte activ. Acesta s-a dovedit eficace în doză de 0,8% în combaterea fînării mărului, a rapănului mărului și ciuririi simburaselor ș.a. În tratamente de iarnă poate fi utilizată în doză de 8%.

Produsul PEI-135 pe bază de ziram, sintetizat și condiționat de ICECHIM, a fost experimentat în cadrul ICPP-ului, sub formă de pulbere muiabilă. Experiențele efectuate în diverse localități din țară au demonstrat posibilitatea folosirii acestui fungicid în doză de 0,3% pentru combaterea rapănului la măr, a ciuririi frunzelor de simburas, a bășicării frunzelor de piersic, a moniliozei caisului etc. Acesta este și domeniul viitor de utilizare care include și tratamentele de iarnă la simburas în doză de 0,7—0,8%.

Aceeași acțiune o manifestă și pulberea muiabilă pe bază de TMTD (PEI-146), care în doză de 0,3% asigură o combatere bună a bolilor enumerate mai sus.

Avizarea acestor produse constituie un prim pas foarte util, dar care nu poate rezolva problema spinoasă a introducerii lor în practică. Astfel, deși sulful muiabil, acetatul de fenil mercur, hexaclorbenzenul au fost avizate de mult, nici pînă acum nu se produc, iar agricultura duce lipsă acută de astfel de substanțe.

În anul viitor, eforturile privind experimentarea de noi compuși vor continua cu aceeași intensitate pentru ca sortimentul de pesticide necesar agriculturii să fie cit mai repede completat.

Dr. T. BAICU
directorul
Institutului de cercetări
pentru protecția plantelor

La Centrul de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor — Carei

Legătură strînsă între activitatea de producere și valorificare

În activitatea de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor, 1971, primul an al cincinalului, a însemnat pentru colectivul centrului de la Carei un promițător debut. El s-a înscris printre unitățile fruntașe, din rîndul celor peste 170 de centre din subordinea centralei de resort, obținînd rezultate remarcabile: la export s-au livrat peste plan 900 tone de tomate, 500 tone de cartofi, 300 tone de castraveți; la fondul de stat, planul a fost depășit cu cantități considerabile la ceapă, varză, cartofi timpurii și de toamnă, mere, pepeni etc.; valoarea globală a producției-marfă planificată a fi livrată a fost dublată. Ca urmare a acestei activități, peste beneficiile planificate s-au obținut încă circa 2 milioane de lei.

Toate aceste rezultate s-au înregistrat sub semnul întăririi spiritului de disciplină în muncă, al răspunderii față de soarta și calitatea producției, realizîndu-se un serios pas înainte pe calea integrării activității de producere cu cea de valorificare. „Intregul colectiv — ne spunea Ing. Victor Zaharia, șeful centrului — a considerat că rezultatele noastre sînt condiționate de modul cum li vom ajuta și cum vom conlucra cu producătorii, de felul în care vom depăși, în concepția noastră și a altora, ideea că am fi

numai o unitate de valorificare”.

De la început, în activitatea centrului de la Carei s-a mers pe linia colaborării strînse cu cele 15 cooperative din zonă. Niciodată lucrătorii centrului nu s-au mulțumit să aștepte momentul recoltării produselor pentru a le putea prelua. Începînd cu întocmirea planurilor de producție în cooperative, specialiștii centrului au ajutat și îndrumat șefii de fermă în definitivarea acestora. Prin discuții cu fermierii s-a căzut de acord asupra sortimentului și soiurilor de tomate, castraveți, ardei, fasole etc., care prezentau cele mai mari avantaje economice. Săptămînal, de regulă miercuri, la Carei, șefii de fermă au fost prezenți, pentru a analiza împreună cu cei de la centru, modul de realizare a indicatorilor pe perioada anterioară, stadiul lucrărilor din sămînța în curs și pentru a stabili planul viitoarelor acțiuni. Zilnic, specialiștii centrului s-au deplasat în unități, urmărind asigurarea sămînțelor și materialului săditor, modul de aplicare a tehnologiilor, recepția și preluarea fondului de marfă conform graficelor întocmite înaintea campaniei.

La prima vedere, s-ar părea că totul a mers ușor, fără greutăți. Dar au fost zile cînd totul depindea de operativitatea luării unei măsuri sau alteia. Astfel, au fost peri-

oade cînd, în unele unități, lucrările erau întîrziate. Atunci, conducerea centrului a luat legătura cu unitățile de mecanizare pentru concentrarea mașinilor în aceste cooperative, fapt care a dat posibilitatea încadrării lucrărilor în epocile optime de execuție. Au fost, de asemenea, perioade cînd, zilnic trebuiau preluate 400—500 tone de produse. Orice oră de întîrziere înseamnă deprecierea legumelor și fructelor, deci mari pierderi pentru producători și valorificatori. S-a lucrat zi și noapte, încontinuu, fără preget, fără odihnă. În multe cazuri, mijloacele de transport ale centrului au fost insuficiente în raport cu volumul imens de produse care trebuia vehiculat. Întrajutorarea s-a petrecut în sens invers: cooperativele și cooperativele din Foieni, Berveni, Căpleni și alte unități au venit în sprijinul centrului cu autocamioane și brațe de muncă. În acest fel, toată marfa a putut fi preluată rapid și valorificată în condiții de maximă eficiență.

Colaborarea între specialiștii centrului de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor Carei, cu cei din unitățile producătoare a îmbrăcat și alte aspecte. De multe ori, șefii fermelor vin la centru pentru a se sfătui împreună cu privire la diferitele probleme ale producției. Ing. Pavel Moser, de

pildă, șef de fermă la cooperativa agricolă din Petrești, aproape zilnic ia legătura cu specialiștii de la centru și din alte unități de producție din dorința de a afla noi metode, pentru ca paralel cu creșterea producției să obțină și îmbunătățirea calității ei. Din această colaborare au avut de cîștigat toți: de pe cele 2 ha de solarii ale cooperativei s-au strîns circa 80 000 kg de tomate la hectar, de foarte bună calitate.

Specialiștii centrului, cunoscînd posibilitățile și experiența unităților producătoare, au orientat activitatea acestora în direcția specializării producției, în funcție de condițiile naturale și de tradițiile fiecărei cooperative. Astfel, la cooperativa Dindești, din cele 100 de hectare cultivate, 40 de hectare sînt cu tomate și 40 de hectare cu ceapă. Cooperativa din Petrești s-a specializat în producerea de mazăre și tomate, cea de la Berveni

— în tomate și castraveți, cea de la Pir — în ardel gras și gogoșar etc. O asemenea orientare a dat posibilitate unităților să folosească mai bine pămîntul și utilajele creîndu-se condiții pentru creșterea producției de pe aceeași suprafață. De exemplu, cooperativa Berveni, care avea plan de livrare de 1 000 tone de tomate, a putut livra suplimentar, ca urmare a sporurilor de producție obținute, încă 500 de tone.

Acest stil de integrare a muncii și intereselor producătorilor cu cele ale valorificatorilor a determinat realizarea indicatorilor de plan atît în unitățile producătoare, cit și la nivelul centrului de legume și fructe de la Carei. Pentru producția anului 1972 toți sînt hotărîți ca, pe baza experienței anului trecut, să desăvîrșească această integrare, să contribuie mai mult la dezvoltarea legumiculturii județului și a țării.

Eugeniu GORCEA

În aceste zile, înainte de semănat, se stabilesc, pe bază de analize „performanțele” sămînțelor de diferite specii. Aspect de la laboratorul pentru controlul calității sămînțelor de la Carei, unde se efectuează controlul sămînțelor de legume.

Din experiența șefului de fermă

RAȚII ECHILIBRATE — PRODUȚII SPORITE ȘI VIȚEI SĂNĂTOȘI

Observațiile efectuate timp de opt ani în ferma de taurine „Gheorghe Doja” a I.A.S. Bacău au dus la stabilirea unor cauze care favorizau îmbolnăvirile și mortalitățile, în special la tineretul taurin. La început ne-am concentrat atenția asupra tratamentului bolilor apărute, tratament care nu reușea să salveze întotdeauna viței. Pentru a se înțelege amploarea fenomenului trebuie spus că au fost ani — 1964—1965 — când în rindul vițelilor născuți în lunile martie — aprilie bronhopneumoniile și gastroenteritele apăreau la circa 40—50% din efectiv; cu tot tratamentul aplicat, 20—30% din viței afectati de boli mureau. Totodată, la unele vaci se constata avorturi repetate, produși neviabili, cu rezistență redusă la boli.

Mai târziu, datorită eficienței scăzute a tratamentelor, ne-am îndreptat atenția asupra furajării vacilor gestante și asupra mediului extraterin.

În anii la care m-am referit, furajele care intrau în rația vacilor gestante nu asigurau echilibrul principiilor nutritivi necesari. Ulterior, am constatat că aceasta era cauza principală care determina apariția bolilor la tineret. Pe lângă hrănirea unilaterală a efectivului, un efect negativ l-a avut și calitatea proastă a fibroaselor administrate, neprepararea lor și lipsa totală a concentratelor. Se uita, practic, că în a șasea lună de gestație, vițelul cântărește 6 kg, iar după încă trei luni, 30—40 kg, sporul în greutate în ultima perioadă de gestație fiind de 80%—90%. De aici am înțeles necesitatea ca vacilor și junincilor gestante, cu 2—3 luni înainte de fătare, să li se administreze o rație echilibrată, corespunzătoare unei producții de 3 000—4 000 litri de lapte.

Pentru echilibrarea rațiilor s-au introdus în cultură 4—5 specii de plante de nutreț, pe o suprafață de teren aflată definitiv în administrarea fermei, fertilizată intens cu îngrășăminte naturale și chimice.

Un rol foarte important în echilibrarea rațiilor l-a avut sfecla furajeră și finul de bună calitate, uscat în finar cu ajutorul curenților de aer rece. Sfecla furajeră s-a introdus în alimentația pentru a asigura un raport optim între zahărul solubil și albumina digestibilă. În anii în care nu s-a administrat sfeclă furajeră, cazurile de îmbolnăvire a noilor născuți erau mai frecvente. Pe de altă parte, sfecla furajeră a dus la obținerea unor producții mari de lapte (de la 3 100 de litri pe vacă furajată în anul 1966, la 3 680 litri în anul 1970), la atingerea unui procent de fecunditate mai mare (de la 75% în 1964 la 89% în 1970), și la dezvoltarea normală a noilor născuți. N-am scăpat din vedere nici faptul că, excesul de zahăr ce ar putea apărea în cazul administrării excesive a sfeclei de zahăr, ar putea duce la îmbolnăviri; astfel, rația zilnică nu a depășit 15 kg pentru fiecare vacă.

Tot în anii 1964—1965, s-au observat cazuri frecvente de îmbolnăviri la viței în timpul verii, când vacile erau furajate numai cu lucernă masă-verde. Îmbolnăvirile erau cauzate, în această situație, de excesul de proteină care suprasolicita funcția urogenetică a ficatului. Excesul de proteină din rații, pe lângă influența nocivă exercitată asupra dezvoltării normale a fătului, tulbura și funcția de reproducție. În această perioadă, s-a observat că un mare număr de vaci repetau monte, altele intrau în așa-zisele călduri anovulatorii sau nu intrau în călduri. Repetarea căldurilor nu se datora numai excesului de proteină ci și cantității mari de substanțe oestrogene din lucerna verde. Acest neajuns s-a înlăturat prin introducerea în rația din timpul verii și toamnei, pe lângă lucernă, a porumbului masă verde, a guliilor furajere, a rapiței, precum și a sfeclei furajere în scopul reducerii cantităților excesive de albumină.

După cum se vede, s-a căutat să se alcătuiască o rație echilibrată pentru furajarea vacilor gestante, în scopul prevenirii îmbolnăvirii vițelilor sugari.

Pentru a obține producții mari de sfeclă furajeră, de porumb pentru masă verde și siloz, începând cu anul 1968, culturile s-au fertilizat și fizial cu cantitățile necesare de azot. Totuși, azotații și nitrații remanenți în furaje influențau în rău dezvoltarea fătului și, totodată, funcția normală de reproducție. În prezent, acordăm o atenție tot mai mare îngrășămintelor naturale.

În decursul experiențelor noastre am constatat că sănătatea vițelilor este influențată și de prezența vitaminelor A, B, E, din organismul vacilor gestante. Îmbolnăvirile și mortalitățile înregistrate în anii 1964, 1965, și 1966 se explică, deci, nu numai prin furajarea vacilor gestante cu siloz, borhoturi și fibroase de proastă calitate, ci și prin lipsa acestor vitamine. Este știut că vitaminele, în perioada de stabulație, sînt asigurate de finul de lucernă, or tocmai în acest timp finul era necorespunzător, fiind preparat prin uscare în braze timp de 4—5 zile, perioadă în care florile și frunzele cădeau și, deci, se pierdea vitamina A.

Preparînd finul în finare, cu curenți de aer rece, am reușit să recuperăm integral vitamina A.

Potrivit propriei noastre experiențe, putem spune astăzi că înlăturarea îmbolnăvirilor la viței, reducerea mortalităților de la 10% la 1%, realizarea unei natalități de 89% au fost posibile numai prin administrarea unor rații echilibrate vacilor gestante.

Dr. Vasile DĂNILĂ
Ferma „Gh. Doja”
I.A.S. Bacău

La I.A.S. Satulung, județul Maramureș, introducerea mulșului mecanic a dus la o sporire considerabilă a productivității muncii în ferma zootehnică.

INGRIJIREA PĂSĂRILOR ÎN GOSPODĂRIILE PERSONALE ȘI VALORIFICAREA PRODUSELOR AVICOLE ÎN PERIOADA DE IARNĂ

Cu toate că în perioada de iarnă volumul de produse avicole ce se realizează din creșterea păsărilor în gospodăriile personale este mai redus, totuși îngrijirea lor trebuie făcută cu multă atenție pentru a se realiza cantități cât mai mari de produse ce pot fi valorificate.

Ținînd seama de factorii care influențează producția de produse avicole, este necesar să se asigure pe cât posibil condiții cât mai bune de adăpostire și furajare. În acest scop am cita faptul că un adăpost cald și prevăzut cu lumină electrică care să permită mărirea duratei de luminare a adăpostului va influența favorabil producția de ouă.

Hrănirea păsărilor în timpul iernii trebuie să albă în vedere menținerea și chiar îmbunătățirea stării fizice, concomitent cu realizarea unor cantități mai mari de ouă și carne în funcție de scopul ce se urmărește în valorificarea produselor avicole.

Una din măsurile indicate în hrănirea păsărilor este completarea rației zilnice cu nutrețuri pe care păsările nu și le mai pot procura singure în timpul iernii și care au un efect pozitiv în menținerea sănătății și realizarea producției. În acest sens, este necesar să se dea păsărilor grăunțe de orz și ovăz incolțite, sfeclă, morcovi, foi de varză, cartofi fierți și zdrobiți, pe lângă cantitățile de porumb boabe.

De asemenea, rațiile zilnice trebuie completate cu nutrețuri minerale ca: sare de bucătărie, făină de oase, cretă, var.

În timpul iernii se recomandă ca amestecul umed de uruie să se dea cald. În vase sau în automate se va asigura în adăpost apa necesară, schimbîndu-se zilnic pentru a fi în permanență curată și proaspătă.

În perioada de iarnă producătorii au posibilitatea să valorifice produsele avicole obținute în gospodăria personală în condiții avantajoase prin achiziția și unitățile COOPERATIEI DE CONSUM. Astfel, producția de ouă se poate valorifica la prețurile de 1 leu/bucată ouăle între 40—50 gr și la 1,10 lei/bucată ouăle peste 50 gr.

Sistemul de contractare asigură o bună valorificare a cărnii de pasăre în condițiile în care păsările contractate au fost bine îngrijite și hrănite. Astfel, pentru puii livrați prin contract se obțin 14 lei/kg, pentru găini 12,50 lei/kg iar pentru găște în stare de creștere și dezvoltare normală 10 lei/kg.

De avantajele deosebite beneficiază producătorii care contractează cu UNITĂȚILE COOPERATIEI DE CONSUM, livrarea de găște îndopate. Aceștia primesc pe lângă prețul de contractare de 13,50 lei/kg, un spor de 1 leu/kg, o primă de export de 2 lei/kg sau 1 leu/kg (în funcție de perioada în care le predau), precum și de posibilitatea de a cumpăra porumb pentru îndoparea găștelor la preț de stat, respectiv 1,60 lei/kg, în cantități de 2,5 kg porumb pentru fiecare kg de gîscă îndopată predată în viu.

În perioada de iarnă, ACHIZITRII ȘI UNITĂȚILE COOPERATIEI DE CONSUM desfășoară o largă activitate de contractare a cărnii de pasăre din producția anului 1972. Încheierea de contracte creează producătorilor cu gospodărie personală posibilitatea valorificării integrale a surplusului de păsări în condiții avantajoase, precum și posibilitatea de a obține credite sub formă de avansuri în numerar la încheierea contractului. Valoarea acestor avansuri poate fi de pînă la 45% din valoarea păsărilor la preț de contract ele obținîndu-se local de la cooperativele de consum cu care se încheie contractul.

Totodată, cooperativele de consum vin în sprijinul producătorilor care încheie contracte de păsări, livrîndu-le pui de o zi în limita posibilităților, în contul avansului la care au dreptul.

Avînd asigurată o bună valorificare a produselor avicole prin ACHIZITRII ȘI UNITĂȚILE COOPERATIEI DE CONSUM, producătorii pot realiza în gospodăria personală, urmarea unei bune îngrijiri a păsărilor în timpul iernii, cantități importante de ouă și carne.

OPINII

Pentru o apreciere
corectă a
producției de furaje

SĂ AVEM ÎN VEDERE CANTITATEA, DAR ȘI CALITATEA

Faptul că în viitor, așa cum se stipulează în Legea privind organizarea producerii și folosirii raționale a surselor de nutrețuri, suprafețele și producțiile totale de furaje vor constitui indicatori ai planului de stat, ne dă garanția asigurării furajelor necesare sporirii efectivului de animale și a producțiilor acestora. Pe lângă aceste elemente însă, în fiecare fermă zootehnică va trebui să avem în vedere și un al treilea element cu o importanță cel puțin tot atît de mare, atunci cînd este vorba de culturile furajere — calitatea producției obținute.

Și iată de ce. Să presupunem că într-o fermă, specialistul însărcinat cu asigurarea furajelor are în planul de cultură furajere o suprafață de 200 hectare de lucernă. Recoltînd prima coasă, în faza de imbutonare și apariție a primelor flori, va obține de pe fiecare hectar o producție de cca 2 500 kg de fin, cu o valoare nutritivă de 0,5 U.N. și 130 grame P.B.D. per kilogram.

Așteptînd faza de înflorire a lucernei, se va obține o producție mai mare, aproximativ 3 000 kg de fin la hectar, dar cu o valoare nutritivă mai scăzută, de 0,4 U.N. și 95 grame P.B.D. per kilogram.

În vederea obținerii unei producții cât mai mari de furaje (deoarece așa cere indicatorul de plan), specialistul respectiv va recolta lucerna în faza de înflorire, iar de pe cele 200 de hectare va obține cu 100 tone de fin mai mult decît ar fi recoltat-o mai timpuriu.

Analizînd însă calitatea furajelor introduse în depozit, vom constata că numai la prima coasă de pe fiecare hectar de lucernă s-au pierdut 50 U.N. și 40 kg de proteină brută digestibilă. În cazul nostru, de pe cele 200 de hectare cu lucernă s-au obținut 100 tone de fin în plus, dar s-au pierdut, printr-o mai slabă calitate a furajelor înmagazinate, 10 000 U.N. și 8 000 kg de proteină brută digestibilă. La aceste pierderi trebuie să mai adăugăm și altele,

de cca 20% din cantitatea totală de fin, care reprezintă resturile neconsumate de animale datorită creșterii conținutului în celuloză.

Așadar, specialistul însărcinat cu producerea furajelor, urmînd obținerea unei cantități cât mai mari de furaje, pierde din unitățile nutritive și proteină care ar fi trebuit să ajungă la animale. Și, pentru că a depășit „indicatorul de plan”, ar fi posibil ca la sfîrșitul anului să fie chiar premiat.

Iată pentru ce mă gîndesc că acum, cînd definitivăm planurile de producție, datele cu privire la suprafețele și producțiile totale de furaje să fie exprimate în proteină brută, ca indicator al planului de stat.

În acest fel, planul va cuprinde tot doi indicatori obligatorii: a) suprafețele ce vor fi ocupate cu plante de nutreț și b) producțiile de proteină brută ce vor trebui obținute de pe acestea.

Primînd indicatorii de plan în acest mod, specialistul respectiv va fi interesat în obținerea unor producții cât mai mari de furaje, corelate cu obținerea a cât mai multe tone de proteină brută. De asemenea, exprimarea planului în proteină brută va permite desprinderea unor concluzii mai reale asupra asigurării normelor de consum pentru efectivele de animale și producțiile planificate.

Desigur că, înscrierea în plan a unei producții de proteină brută fără posibilități de determinare a ei în teren ar însemna o măsură ineficace. Există totuși modalitatea determinării proteinei brute din furaje prin laboratoarele pe care Legea de care aminteam le prevede să se înființeze în fiecare județ.

Aceste laboratoare vor trebui să fie instrumentul prin care să se ateste realizarea indicatorului de plan privind producția de proteină brută obținută la culturile furajere. În acest fel, din organe consultative și de analiză, în cazuri de litigii, laboratoarele respective ar deveni de la început un sprijin important al organelor de specialitate, ale consiliilor populare județene, în realizarea controlului producției de furaje sub aspect calitativ. Aceste laboratoare ar urma să determine valoarea nutritivă a furajelor și să ateste cantitățile de proteină brută obținute, așa cum, în prezent, centrele județene de reproducție și selecție a animalelor controlează și atestă calitatea animalelor de prăsilă din ferme.

Ing. Nicolae FOCA
Stațiunea experimentală
agricolă Suceava

In creșterea ovinelor:

ACUM SE PUN BAZELE UNOR PRODUȚII SPORITE DE LÎNĂ, CARNE ȘI LAPTE

Ne aflăm în perioada în care, în majoritatea fermelor de ovine se fac pregătiri intense în vederea bunei desfășurări a fătărilor. Ținând seama că reușita acestor pregătiri condiționează nemijlocit numărul mieilor care se vor obține, vitalitatea și producția lor ulterioară, l-am solicitat pe dr. SAVU TIMARIU, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice, directorul Stațiunii centrale de cercetări pentru creșterea ovinelor-Palasa, județul Constanța, să prezinte cititorilor recomandările stațiunii pentru buna desfășurare a fătărilor la oi.

În același timp, cunoscând că, în majoritatea țărilor lumii, creșterea de ovine urmăresc, mai mult ca oricând, creșterea rentabilității turmelor, în primul rând prin îmbunătățirea indicilor de reproducție, l-am rugat pe ing. STELIAN DINESCU, director general în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor să prezinte experiența acumulată în acest domeniu în țară și peste hotare în vederea generalizării în producție a celor mai eficiente metode.

Măsuri privind buna desfășurare a fătărilor de iarnă

Să începem cu alimentația care, pe drept cuvânt, este apreciată ca factorul cel mai important de care depinde obținerea unor producții ritmice, superioare.

Ca primă măsură organizatorică, oile se împart în cîrduri, pe grade de ameliorare, rase și stare fiziologică. Fiecare tip și rasă se împarte în două categorii: oi în prima și în a doua perioadă de gestație.

Acolo unde există evidențe zootehnice la zi și oile prezintă semne exterioare de fătări gemene se recomandă să se formeze al 3-lea grup, cu oile care fată gemeni.

Din datele noastre experimentale a rezultat că, în primele 3 luni de gestație, fetusul crește foarte puțin, 60 g în primele 60 de zile și 650 g de la 60 la 90 de zile. Ca urmare, în această perioadă, pășunile bogate de toamnă acoperă pe deplin necesarul de substanțe nutritive pentru funcțiile vitale ale oii, creșterea lîinii și a fetusului. Începînd cu perioada a doua de gestație, adică în ultimele două luni, fetusul crește foarte rapid, realizînd la fătare o greutate corporală de 4,5—6 kg. În același timp, se produc modificări calitative în compoziția chimică a fetusului, care devine mai sărac în apă și mai bogat în substanță uscată: proteină 18—19%, săruri minerale 4,9%, grăsime 3,5% etc.

Dar tot în această perioadă oia mai are cerințe de hrană pentru întreținerea organismului (a funcțiilor vitale), pentru creșterea lîinii și pentru formarea de rezerve alimentare în organism: proteină, săruri minerale, vitamine. Tot acum se formează foliculii piloși secundari de care depinde deșimea firelor de lînă.

Prin urmare, în perioada a doua de gestație, rația furajeră a oilor trebuie să fie echilibrată, completă și formată din fîn de lucernă sau de livadă, borcag, nutreț murat, sfeclă furajeră și nutrețuri grosiere: vreji de mazăre, paie, coceni, care se vor administra tocate, saramurate sau melasate. Pentru echilibrarea rației furajere, aceasta se va completa cu 200—400 g amestec de concentrate, în funcție de calitatea furajelor fibroase și suculente, rasă, starea de întreținere și sarcinile de producție.

O atenție deosebită trebuie să se acorde asigurării oilor gestante cu vitaminele A, D și F care, pe lângă rolul de a preveni anumite boli, contribuie la sporirea rezistenței organice a noilor născuți. Ca urmare, oile gestante trebuie să li se asigure în rația furajeră nutrețuri bogate în caroten; fîn de lucernă de calitate bună, nutreț murat, morcovi furajeri etc., pentru a-și face rezerve de Vitamina A în organism și a mări acțiunea protectoare a colostrului contra infecțiilor.

Pentru asigurarea sărurilor necesare, în amestecul de concentrate se va introduce cîte 10—15 g cretă furajeră pentru fiecare oaie. Din saivane nu trebuie să lipsească nici bulgării de sare. Se recomandă ca adăparea să fie făcută la discreție, în jgheburile din saivane. În unitățile care au, în apropiere, fîntini sau piraie, adăparea se face de două ori pe zi, după tainul de dimineața și cel de prînz. Pentru prevenirea tulburărilor digestive și a avortului, adăparea se face după scoaterea apci din fîntînă.

Mișcarea oilor trebuie să facă parte integrantă din programul zilnic. De aceea, pentru menținerea sănătății, tonusului muscular și a poftei de mîncare, cît și pentru ușurarea fătării, oile trebuie să facă zilnic 2—3 ore

de mișcare. În acest scop, în zilele frumoase, oile se vor scoate pe pășunea din apropiere, pe porumbiști, padoc etc. În regiunea Dunării se practică, cu bune rezultate, mizdritul (hrănirea oilor cu crengi de salcie).

Scoaterca la pășune sau la mizdrit se va face după ridicarea brumei și după ce oile au consumat, în saivan, o parte din fîn.

Adăpostul, de asemenea, constituie un factor de mediu important în creșterea oilor. Cum în țara noastră s-a trecut la fătările timpurii și de iarnă, saivanele trebuie pregătite din timp pentru a asigura un microclimat corespunzător diferitelor categorii de ovine. După repararea mobilierului și curățirea gunoiului, saivanul se vîruieste, iar pardoseala se dezinfectează cu lapte de var, creolină sau, cel mai recomandabil, cu var cloros 1 kg pe mp, peste care se așterne un strat de paie.

În condițiile creșterii intensive a oilor, în efective mari și în complexe, pericolul difuzării bolilor este mult

mai mare; de aceea, trebuie luate din timp măsuri preventive.

Cea mai frecventă afecțiune în această perioadă este avortul, care poate fi de natură mecanică: lovire, strivire, înghesuirea oilor la ușă, sau furajele alterate, apa rece etc.

Mult mai grave sînt însă avorturile infecțioase: bruceloza, listerioza și vibrioza.

În fermele în care rația furajeră nu este echilibrată, în care se administrează oilor un exces de nutrețuri de natură proteică, oile în gestație avansată, cu deosebire cele care fată gemeni și nu fac mișcare, sufăr de cetoză (bijbiială) care duce, de regulă, la pierderea oii. Pentru prevenirea acestei boli se recomandă să se introducă în rația oilor fîn de bună calitate, sfeclă furajeră, melasă uruială de porumb și să facă mișcare 2—4 ore pe zi.

O boală cu tendințe de extindere tot mai mare la oi este șchiopul, care produce pierderi economice importante prin scăderea producției de lînă și de lapte și prin slăbirea oilor. Pentru prevenirea acestei boli se recomandă păstrarea așternutului curat și uscat în saivan și în padoc și trecerea zilnică a oilor printr-un bazin de ciment sau tavă de tablă (așezate la ieșirea din saivan) în care se pun la 100 l apă, ½ căldare de var stîns sau 1 kg de sulfat de cupru.

Teoria sezonalityi reproducției

la oi a fost infirmată de practică

Se pot, deci, obține mai mulți miei în acest an

Și la noi în țară, la fel ca în multe alte țări ale lumii, reproducția la ovine în cooperativele agricole a fost orientată în direcția obținerii fătărilor timpurii și extratimpurii. Perioada fătărilor s-a deplasat astfel spre lunile de iarnă și toamnă, obținîndu-se miei timpurii pentru prăsilă, cu mult superiori celor tîrzii, precum și berbecuți care, îngrășați la 30—35 kg, sînt valorificabili timpuriu, în primăvară și vară.

În acest mod, teoria sezonalityi reproducției la ovine a fost infirmată de practică, demonstrîndu-se că se poate trece, treptat, la organizarea eșalonării fătărilor în anumite perioade ale anului, în funcție de o anumită conjunctură comercială, de condițiile favorabile dezvoltării tineretului sau de necesitatea obținerii într-un interval scurt a unei prăsilii uniforme, elemente care corespund intereselor economice ale fiecărei ferme și chiar ale țării.

Creșterea cu sută la sută a natalității, indice ușor de realizat la ovine, ar însemna o sporire a producției de carne cu 12%, de lînă cu 15%, de lapte cu 15—20% și a veniturilor pe oaie cu 65—90 lei.

Rezultatele obținute în numeroase țări au dovedit pe deplin avantajele considerabile pe care le poate avea monta oilor în afara sezonului „clasic”. Astfel, comparînd rezultatele obținute prin monta oilor Merinos în sezonul de primăvară și toamnă, cercetătorii australieni au ajuns la rezultatele prezentate în tabelul alăturat. De asemenea, nu trebuie să neglijăm rezultatele bune care se pot obține prin monta timpurie a mioarelor în vîrstă de 7—9 luni, atunci cînd ele sînt bine dezvoltate și ajung la maturitatea sexuală. Această metodă, cu o largă răspîndire în multe țări, oferă o serie de avantaje prin

mielul obținut se acoperă o parte din cheltuielile de întreținere a femelelor tinere; se obține cel puțin un produs în plus în viața femelelor, ceea ce reprezintă, pe întreaga crescătorie, un plus de miei echivalent cu 20—25% din numărul total de nou născuți; se asigură pe piață carne de miel îngrășat în sortimente diverse, într-o perioadă cînd mieii proveniți din oi adulte au fost deja valorificați; sporște, în ansamblu, rentabilitatea creșterii ovinelor pe ferme.

Possibilitatea modificării sezonului de montă se bazează pe valorificarea științifică a particularităților fiziologiei reproducției la această specie. Se știe că în unele perioade ale anului, cum este perioada de iarnă-primăvară, la circa 40% din oi se manifestă călduri slab exprimate — așa numitele „calduri liniștite”. Aceste călduri constituie baza fiziologică a montei de iarnă-primăvară. Desigur, nu trebuie omis faptul că în această perioadă este nevoie de o furajare corespunzătoare a oilor și că prezența berbe-

mentul fotoperiodic constă tocmai în menținerea oilor în timpul zilelor lungi, în condiții de „zi scurtă”, adică respectînd durata luminei unei zile de toamnă. De asemenea, în prezent, se folosesc numeroase metode bazate pe folosirea hormonilor, care permit provocarea căldurilor în afara sezonului. Cu ajutorul hormonilor naturali sau sintetici se poate realiza și așa numita „sincronizare a căldurilor”, respectiv apariția căldurilor, în același timp, la mai multe oi.

Sistemele de obținere a două fătări pe an sau trei fătări în doi ani, ambele demonstrînd posibilitatea realizării a două sezoane de montă, sînt larg răspîndite în practica multor țări. Astfel, în Anglia, există turme care de peste 10 ani au un interval între fătări de circa 8 luni, obținîndu-se în medie 2,5 miei anual de la o oaie.

Și în țara noastră, în cursul anului 1971, s-au obținut rezultate bune în producerea de miei timpurii din montele accluiasi an. Astfel, în județele Satu Mare, Constanța, Buzău și altele s-au înregistrat rezultate promițătoare, bazate pe o experiență de mai mulți ani în practicarea sistemului de montă timpurie. Numeroase unități au obținut în anul care a trecut rezultate destul de bune. De exemplu, la cooperativa agricolă din Sanislău, județul Satu Mare, de la 1340 oi montate în luna februarie și aprilie s-au obținut 766 de miei; la cooperativele din Halmeu și Păulești, din același județ, de la 329 de oi și, respectiv, de la 720 de oi montate, s-au obținut 237 și, respectiv, 416 miei.

Pentru obținerea unor rezultate cît mai bune și în alte județe ale țării, considerăm ca deosebit de necesară aplicarea unui complex eficient de măsuri tehnice care se referă, în primul rînd, la stabilirea perioadelor de montă, pregătirea turmelor de oi, asigurarea cu berbeci, aplicarea tratamentelor hormonale etc.

În funcție de criteriile ecologice și de sistemul de creștere, monta timpurie la ovinele din țara noastră se eșalonează în trei perioade și anume: montă de iarnă de la I.I. la 30.IV; montă de primăvară, de la I.V la 30.VI și montă de iulie de la I.VII la 30.VII.

Constituirea în turme separate a femelelor care urmează a fi montate după acest program se efectuează astfel: pentru montă de iarnă — cîrduri de oi sterpe și cîrduri de oi care au fătat în toamnă; pentru montă de primăvară — cîrduri de oi avortate, de oi cu miei morți și de oi cu miei înțărcați; pentru montă de iulie — cîrduri de oi înțărcațe timpuriu, oi alese negestante din cîrdurile de montă de iarnă și cîrdurile de mielute.

În condițiile țării noastre, în unitățile cu cîrduri constituite pentru montă de iarnă, primăvară sau iulie se recomandă stimularea căldurilor prin administrarea zilnică, timp de 4—5 zile, a progesteronului în doze individuale zilnice de 10 mg, urmate de administrarea a 400—600 U.S. ser gonadotrop de iapă gestantă.

Pentru montă de primăvară și de iulie, în unitățile în care se practică însămințările artificiale cu material seminal congelat se recomandă — numai în cazul existenței unor cîrduri constituite de oi fătătoare — aplicarea sistemului de sincronizare a căldurilor cu ajutorul pesariilor de tip Syncro-mate. În acest caz, pesariile se vor menține timp de 18 zile, după care în ziua extragerii lor se va administra doza de 400—600 U.S. de ser gonadotrop de iapă gestantă. Oile se vor însămina, fără alegere, timp de 4 zile succesiv la intervale de 24 de ore de la extragerea pesariilor, după care se vor introduce în cîrduri pentru montă naturală.

O altă cale de sporire a numărului de miei o constituie monta mioarelor în primul an de viață. Prin aceasta, numărul de miei obținuți poate spori cu 50%.

Reușita acțiunii de obținere a unui număr sporit de miei în același an cu cel în care oile au fost introduse la reproducție, necesită o antrenare

Specificare	Oii montate în lunile			
	noiembrie	decembrie	februarie	aprilie
natalitatea %	96	94	100	102
oi sterpe %	14	16	11	15
gemeni %	10	9	9	17

cilor în turme constituie un factor deosebit de important pentru stimularea căldurilor.

O altă metodă folosită în practică este așa numitul „fotoperiodism”. La majoritatea raselor de oi, căldurile apar în perioada de micșorare a zilei (august, septembrie) și dispar, treptat, o dată cu creșterea acesteia. Trata-

largă a tuturor factorilor de răspundere și a specialiștilor de la nivelul fiecărei cooperative agricole

Direcțiile generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape trebuie să organizeze întreaga activitate, pe baza unui program județean și a unor programe concrete în fiecare unitate agricolă.

ACORDUL GLOBAL

ȘI EFICIENȚA APLICĂRII SALE

ÎN VITICULTURA JUDEȚULUI VASLUI

Peste tot unde a fost aplicat, acordul global a stimulat larg participarea și răspunderea cooperativelor la efectuarea integrală și la timp a volumului de lucrări, anul 1971 fiind încheiat cu sporuri importante de producție.

În județul Vaslui, formele de aplicare a acordului global — în articolul de față ne vom referi la viticultură — au fost deosebit de eficiente. În general, remunerarea s-a făcut pe baza unor tarife stabilite fie la mia de lei venit, fie la tona de produs obținut.

Iată, mai concret, cum s-a procedat în unele unități.

La cooperativa agricolă din Berezeni, datorită faptului că majoritatea cooperativelor optau pentru a lucra mai mult la vița de vie și mai puțin la celelalte culturi, conducerea cooperativei a propus în adunarea generală ca activitatea să fie organizată în ferme mixte. Via a fost repartizată pe brigăzi, iar în cadrul fiecărei brigăzi, pe familii și braț de muncă. S-a stabilit ca retribuția să se facă la tona de struguri obținută.

O dată cu repartizarea suprafețelor pe familii și braț de muncă a fost luat în considerare un nou criteriu și anume: diferențierea producțiilor planificate. Fiecărei familii, fiecărui cooperativ li s-a stabilit producția în funcție de fertilitatea solului, de vîrsta viei, de productivitatea soiurilor, de numărul de butuci și de golerile existente în plantație. În acest mod, s-a creat cadrul organizatoric pentru atragerea largă la muncă a cooperativelor. În același timp s-a întărit răspunderea și interesul fiecăruia pentru executarea la timp a întregului complex de lucrări agrotehnice. Drept rezultat, s-a obținut o producție medie la hectar de peste 9 300 kg față de 3 500 kg și respectiv 3 900 kg cât au fost mediile obținute în anii 1969 și 1970, cînd nu s-a lucrat în acord global ci pe bază de zile-muncă. Însă cifra medie de 9 345 kg de struguri la hectar nu exprimă decît parțial avantajele retribuției în acord glo-

bal. Astfel, în cadrul brigăzii I, condusă de tehniciana Argentină Pinteau, unii dintre cooperatori au depășit cu mult producția medie obținută pe cooperativă. În această brigadă, fiecărui cooperativ i-a revenit, în medie, 1 ha de vie. Lucrînd împreună cu soțiile cite 1,5 ha de vie, cooperativii Costică Cernoski, Costache Andon și Costache Cișaru au realizat 27 000 kg, adică 18 000 kg de struguri la hectar. Fiind stabilit ca pentru fiecare mie de kg de struguri să se dea ca retribuție 1 230 lei, din care 932 lei în numerar, iar restul în produse, fiecare din acești cooperatori, împreună cu soțiile, au obținut numai de la vie circa 25 000 de lei, în afară de produse.

Aplicarea retribuției în acord global a prezentat avantaje nu numai pentru cooperatori ci și pentru situația financiară a cooperativei. Astfel, ca urmare a creșterii nivelului producției s-au recuperat cheltuielile și s-au obținut beneficii de peste 13 000 de lei la fiecare hectar. Raportate la cele 119 hectare de vie pe rod rezultă beneficii de circa 1,5 milioane de lei numai de la cultura viței de vie.

Spre deosebire de cooperativa de la Berezeni, vecina ei de la Vetrîșoia a obținut, în ultimii trei ani, producții inferioare celor planificate. Deși în 1971 producția medie a fost de 6 700 kg/ha, ea putea fi și mai bună, dacă consiliul de conducere al cooperativei se preocupa mai mult de retribuția în acord global. Aici există o fermă specializată, iar munca e organizată pe braț de muncă în cadrul unei echipe. Deci, pînă la aplicarea acordului global mai era

un pas. La întrebarea noastră dacă se aplică acordul global, președintele Constantin Roman și contabilul șef Dumitru Florea ne-au răspuns: „aplicăm acordul global la tona de produs, dar încă n-am făcut calculele de retribuție”. În realitate fondul de retribuție și respectiv drepturile cuvenite fiecărui cooperativ pentru 1 000 kg de struguri trebuiau stabilite la începutul anului și nu la terminarea culesului! Dacă ar fi cunoscut nu numai producțiile ce urmează a fi realizate ci și tariful de plată pe tona de produs, cooperativii ar fi fost stimulați să execute toate lucrările la timp, la un nivel calitativ superior. Or, la Vetrîșoia, cooperativii necunoscînd decît nivelul producției și nimic din ce urma să le revină ca plată, n-au fost cointeresați îndeajuns să execute la vreme toate lucrările, îndeosebi recoltatul. Întîrzierea recoltatului a diminuat însă producția. Deși aveau aceleași condiții ca la Berezeni, cooperativii de la Vetrîșoia au obținut cu circa 3 000 kg/ha mai puțin decît vecinii lor.

Încă un argument convingător asupra avantajelor pe care le prezintă plata în acord global pentru creșterea producției de struguri îl constituie experiența cooperativei din comuna Văleni care anul trecut a repartizat citorva cooperatori suprafețe variînd între 0,60 și 0,80 ha pentru a fi lucrate în acord global. Astfel, acești cooperatori au realizat circa 12 000-13 000 kg/ha. „Experiența va determina conducerea cooperativei să extindă sistemul”, ne spunea

pensionarul Ion Burlacu, unul din cei care au participat efectiv la demonstrarea viabilității plății în acord global și care a obținut, pe 0,60 ha, o producție de 7 140 kg, adică circa 12 000 kg/ha.

Experiența anului trecut a arătat că acolo unde s-a aplicat corect acordul global s-a îmbunătățit considerabil participarea la lucru a cooperativelor, iar lucrările agricole au fost executate la timp și la un nivel superior față de anii precedenți. Drept consecință producțiile au fost mari, cu mult superioare prevederilor de plan.

Pentru generalizarea acestui sistem în toate unitățile este necesar însă să se țină seama de o serie de aspecte metodologice și organizatorice. Repartizarea suprafețelor pe echipă sau braț de muncă, precum și stabilirea producțiilor ce urmează a fi realizate trebuie făcute neîntîrziat, pentru ca încă de acum să se ia măsuri de fertilizare, eliminarea excesului de umiditate, revizuirea mijloacelor de susținere etc. Pentru asigurarea unei corelări juste între volumul de muncă ce urmează a fi efectuat și retribuția muncii este necesar ca producțiile să fie neapărat diferențiate, în funcție de fertilitatea solului, de densitatea butucilor la hectar, de vîrsta viei, de soiurile existente etc.

Tarifele de plată a muncii se stabilesc, așa cum s-a procedat în multe unități din județ — la tona de produs sau mia de lei producție. În ambele cazuri, stabilirea tarifului se face luînd ca bază de calcul valoarea normei de categoria I stabilită prin planul de producție și financiar, după ce în prealabil s-a asigurat rezerva de 15—20% din cheltuielile comune și generale,

alocările la fondul de acumulare și consum.

Plata tarifelor pe unitatea de produs sau mia de lei producție obținută se poate face numai în bani sau în bani și natură, corespunzător posibilităților financiare ale cooperativei și conform hotărîrii adunării generale.

În cazul cînd producția planificată fiecărei formații de lucru, familii sau cooperativă a fost depășită, retribuția se aplică astfel: pînă la nivelul planului se plătește tariful stabilit inițial, iar pentru sporul obținut peste producția planificată, fie că se recalculează tariful inițial prin majorarea lui, fie se acordă o retribuție suplimentară din producția realizată peste plan. Condiția în aceste ultime două cazuri cînd s-a depășit producția este ca nivelul retribuției suplimentare ce revine cooperativelor și mecanizatorilor să nu depășească 60% din depășiri. Din cota de cel puțin 40% ce rămîne cooperativei trebuie să se acopere cheltuielile materiale ce s-au efectuat peste prevederile de plan, rămînd în același timp și o parte din această cotă ca venit net al unității.

O condiție esențială pentru organizarea muncii în acord global este ca între cooperative și cooperativii acordanți să se încheie în prealabil un angajament scris, în care să fie clar stipulate drepturile și obligațiile părților contractante privind lucrările ce trebuie efectuate, producțiile ce urmează a fi realizate, baza materială ce se asigură de cooperative, tariful de plată pe unitatea de produs sau mia de lei producție obținută etc. Dat fiind faptul că în viticultură producțiile sînt influențate și de lucrările anilor precedenți, angajamentele între unități și aceiași cooperatori pot fi încheiate pe mai mulți ani.

Generalizarea aplicării acordului global este de natură — așa cum arată experiența — să dinamizeze eforturile, capacitățile creatoare ale cooperativelor, consacrate sporirii rapide a producției agricole.

G. CORNELIU

In fiecare cooperativă agricolă

Un plan de producție și financiar mobilizator!

În aceste zile, în cooperativele agricole se desfășoară adunările generale, unde se analizează pe larg rezultatele obținute în activitatea economică și financiară pe anul 1971, primul an al actualului cincinal, se dezbate și se aprobă planurile de producție pe anul 1972. Tot în aceste adunări se analizează rezultatele obținute de fiecare unitate prin aplicarea formelor noi de organizare și retribuție a muncii, ca urmare a indicațiilor și măsurilor stabilite de conducerea partidului privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii.

Intocmirea și aprobarea planului pe 1972 trebuie să se bazeze pe o amplă analiză tehnică, economică și socială, pe o deplină cunoaștere a tuturor factorilor care au influențat asupra producției, cheltuielilor și veniturilor, pentru a putea stabili posibilitățile de punere maximă în valoare a resurselor din fiecare cooperativă. Elaborarea judicioasă a planului este deci prima condiție menită să conducă la îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce revin fiecărei unități, la consolidarea și dezvoltarea economică continuă.

Planul trebuie să fie o rezultantă a aportului creator al consilierilor de conducere, inginerilor, tehnicienilor și economiștilor, cadrelor contabile, cooperativilor frunțași din unități, ajutați efectiv de consiliile intercooperatiste și îndeosebi de colectivele de lucru formate din specialiști din cadrul direcțiilor generale județene. Băncii pentru

Agricultură și Industrie Alimentară, întreprinderilor agricole de stat, întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii etc., precum și al debzaterilor aprofundate din adunările generale.

În activitatea ce se desfășoară cu ocazia întocmirii planului trebuie să se țină cont, în afară de indicațiile tehnice date de M.A.I.A.S.A. prin instrucțiunile de întocmire a planului, de o serie de aspecte majore care vizează creșterea producției cum ar fi: folosirea optimă a pămîntului; luarea de măsuri corespunzătoare pentru organizarea unor formații raționale de lucru; adîncirea profilării și specializării producției; urmărirea eficienței investițiilor, prevăzînd în plan numai pe cele strict necesare desfășurării activității de producție; dezvoltarea acelor activități industriale care se justifică prin eficiență economică; diminuarea, pe cît posibil a cheltuielilor pe unitatea de produs. Planul întocmit trebuie să asigure produsele de care economia națională are nevoie, cerințele de consum ale membrilor cooperativelor și ale cooperativelor, precum și o proporție judicioasă între venituri și cheltuieli.

În planurile de producție ale cooperativei agricole, ca urmare a măsurilor tehnice, organizatorice și economice reflectate în secțiunile lui, sînt concretizați indicatorii sintetici privind: producția globală, cheltuielile materiale, producția netă, fondul de acumulare, fondul de consum etc. Corelația dintre acești indicatorii sintetici

reprezintă o condiție majoră pentru dezvoltarea și consolidarea economică-organizatorică a unității, pentru obținerea unei eficiențe corespunzătoare.

Pentru a se înlătura unele neajunsuri manifestate în anii trecuți, determinate de omiterea unor lucrări, întocmirea cu greșeli etc., care au produs greutatea la verificare și chiar pe parcurs, la urmărirea realizării planului, în acest an au fost date unele indicații suplimentare, care trebuie să ducă la o mai bună stabilire a structurii culturilor, a producțiilor, a efectivelor și producției animale, a livrărilor la fondul de stat și a retribuției muncii membrilor cooperativei. În mod special se acordă o atenție deosebită determinării producției globale și, în principal, a cheltuielilor materiale, comune și generale, a căror evidențiere în planul pe anul 1972 diferă de anii trecuți.

Pentru a se evita disproporțiile dintre cheltuieli și venituri și pentru o mai mare siguranță în desfășurarea activității pînă la cunoașterea posibilităților de realizare a producției, potrivit indicațiilor transmise, urmează ca fiecare cooperativă agricolă să-și creeze o rezervă de plan, atît la cheltuielile generale și comune, cît și la fondul de acumulare și fondul de consum, în natură și în bani. Astfel, în planul de producție și financiar se va înscrie cel mult 80% din volumul cheltuielilor comune și generale iar diferența de 20% — rezerva — va fi trecută separat în plan. La determinarea rezervei la cheltuielile generale, se va avea în vedere să nu se constituie rezervă și asupra eventualelor sume ce reprezintă datorii restante, întrucît acestea trebuie înscrise în întregime în plan. De asemenea, pentru a avea garanția realizării surselor pentru investiții și pentru retribuția muncii, s-a indicat să se constituie o rezervă de plan de 20% asupra fondului de acumulare și de 15% asupra fondului de consum, care vor fi, de asemenea, evidențiate distinct.

La constituirea prin plan a rezervei la fondul de consum se va ține seama, pe cît posibil, ca totalul fondului pentru retribuție să nu fie mai mic față de realizările din anul trecut la același fond.

Introducerea rezervei de plan prevăzută creează unităților condiții pentru retribuția sigură a membrilor cooperativei care s-au angajat să lucreze în acord global, în raport direct cu contribuția fiecăruia la realizarea producției și a veniturilor, fără a fi influențată de realizările obținute de ceilalți membri cooperativei. Totodată, cooperativele au posibilitatea ca, la sfîrșitul anului să dispună de fonduri pe care să le utilizeze potrivit destinației date de adunarea generală pentru satisfacerea nevoilor de investiții și pentru retribuția muncii.

Avînd în vedere situațiile create în anii precedenți, ca urmare a unor calamități, cînd unele cooperative agricole n-au dispus de resurse materiale suplimentare pentru acoperirea unor nevoi urgente, este indicat deci să se analizeze cu mult discernămint posibilitatea de creare a acestor rezerve de plan, care, în final, vor contribui la ridicarea bunăstării membrilor cooperativei.

Ținînd seama de experiența anilor trecuți și de orientările date, cooperativele agricole pot și trebuie să asigure întocmirea unor planuri de producție și financiare reale, mobilizatoare, bine corelate, pe care să le realizeze, astfel ca, la finele anului agricol să poată raporta că și-au îndeplinit și depășit producțiile și veniturile planificate, și respectiv fondurile necesare pentru reluarea pe o scară largită a procesului de producție.

Traian DUMBRAVĂ
director adjunct
la Departamentul
agriculturii cooperatiste
și al gospodăriilor populației

Industria alimentară

Un raid făcut prin magazinele alimentare din Rm. Vilcea ne-a relevat o neritmicitate în aprovizionarea cu lapte și produsele sale derivate. Mai mulți cumpărători și vânzători din comerț cu care am stat de vorbă ne-au spus că oferta nu satisface întotdeauna cererea, că sînt zile cînd unitățile de industrializare a laptelui livrează comerțului produsele lor în cantități neindustrializabile.

Am făcut o vizită la întreprinderea județeană pentru industrializarea laptelui Vilcea cu scopul de a afla cauzele pentru care acest sector al industriei alimentare a rămas dator consumatorilor la capitolul servicii ireproșabile. Am găsit sus-numita întreprindere pe o străduță din Rîmnicu Vilcea, înghesuită doar în două cămăruțe închiriate într-o casă, proprietatea unui particular. (Oare de ce organele locale n-au asigurat nici după un an de la înființarea acestei întreprinderi un sediu corespunzător?).

Cu inginerul șef al acestei unități economice, Teodor Platon, am putut discuta cu greu. Avea o serie de comenzi telefonice cu orașe din județele învecinate — Pitești, Craiova, Brașov — în decursul cărora se străduia să „crupească” de la întreprinderile respective de industrializare a laptelui ceva cantități de lapte sau produse lactate pentru a face față nevoilor din zilele următoare. „Printre picături”, inginerul șef ne-a expus situația aprovizionării cu lapte a orașelor din județul Vilcea.

La ora actuală, industrializarea laptelui se face în patru centre — la Rm. Vilcea, Drăgășani, Horezu și Călimănești — care au rămas cu mult în urma, în privința dotării lor tehnice și a spațiilor de producție, față de necesitățile mari ale orașelor vilcene. Dezvoltarea impetuoasă a economiei acestui județ a provocat, în ultimii ani, o creștere impresionantă a populației urbane; aceste mutații au fost neglijate însă, ani de zile, de acei care erau în măsura să se gîndească la faptul că și industria laptelui, care aprovizionează populația

În județul Vilcea

DE CE INDUSTRIA LAPTELUI SE APROVIZIONEAZĂ ȘI DE LA VECINI ?

cu alimente de necesitate cotidiană, trebuia să țină pas cu dezvoltarea orașelor. Deabia în acest an se construiește la Rm. Vilcea o fabrică de produse lactate.

În prezent, în capacitățile de prelucrare de care dispune întreprinderea în cele patru orașe mai sus-menționate se pot prelucra zilnic 10 000 l. de lapte, cantitate care ar asigura aproape în întregime consumul de lactate al județului. „Este adevărat — ne spune inginerul șef — cu capacitățile actuale am putea asigura o bună aprovizionare a unităților comerciale. Însă nu putem realiza aceasta pentru că întreprinderea noastră e defectuos aprovizionată cu materie primă.”

Să insistăm puțin asupra acestui aspect. Furnizorul principal de lapte pentru industrializare — ca și în alte județe — este sectorul agriculturii cooperatiste. Sînt multe cooperative agricole care și respectă cu strictețe — ca ritm, cantitate și calitate — contractele încheiate cu întreprinderea de industrializare a laptelui. Astfel de cooperative, unde se dă atenție asigurării producției de lapte, își îndeplinesc integral obligațiile contractuale, ba chiar le și depășesc sînt cele din Cermenești, Bogdănești, Bălcești-Oltețu, Gușoieni, Loloșu, Mihăiești, Prundeni și altele. Dar alături de ele sînt multe cooperative în județ în ale căror ferme de vaci nu se realizează producțiile de lapte planificate, producții pe baza cărora s-au perfectat contractele de livrare către unitățile de indus-

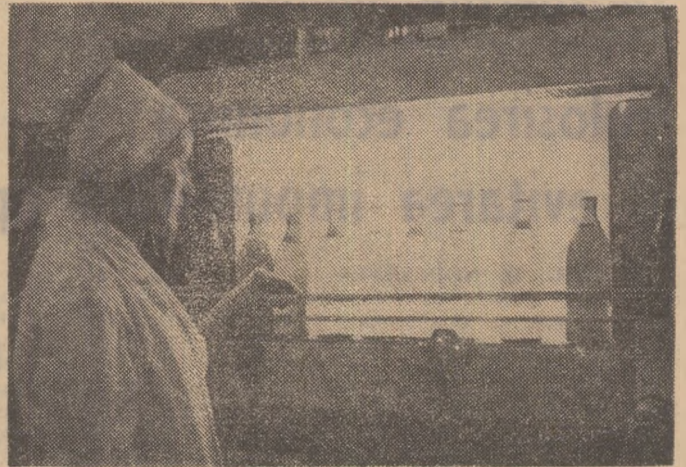
trializare. La sfîrșitul anului trecut, sectorul cooperatist al acestui județ rămăsese dator industriei cu peste 200 000 litri de lapte. Sînt cooperative ca cele din comunele Voicești, Nicolae Bălcescu, Roșile, Sinești, Sirineasa, Gheoroiu, Giulești și altele, care au livrat industriei doar jumătate din cantitățile de lapte contractat.

Dar care sînt cauzele pentru care nu se realizează în județ producții corespunzătoare de lapte? Iată-le pe scurt: baza furajeră insuficient asigurată, o calificare redusă a celor ce lucrează în

fermele zootehnice, un potențial biologic scăzut al vacilor de lapte, apoi o irațională eșalonare a monei și întreținerea necorespunzătoare a animalelor. Experiența dobîndită și măsurile eficiente în domeniul sporirii producției de lapte din cooperativele agricole cu rezultate bune în acest domeniu n-au fost extinse în toate unitățile din județ. În aceste zile, cînd în cooperativele agricole au loc adunările generale în care se discută planurile de producție și financiară, este momentul să se stabilească sarcini mobilizatoare și măsurile concrete prin care ele pot fi îndeplinite în vederea satisfacerii pe plan local a cerințelor la acest important aliment. Aceasta cu atît mai mult cu cît noua fabrică de produse lactate va fi o unitate mare și modernă, pe măsura necesităților reale de consum ale județului. În felul acesta, viitoarea fabrică își va putea organiza producția pe seama materiei prime asigurată pe plan local, și nu din județele vecine, care acoperă acum, în parte, diferența de materie primă necesară.

Este una din problemele majore ce stau în fața organelor agricole vilcene și care trebuie rezolvată în cel mai scurt timp.

Ion PREDA

Fabrica de bere Pitești. În fața ecranului de control al buteliilor se veghează continuu pentru ca nici o sticlă de bere să nu fie returnată de controlorii de calitate.

Pentru păstrarea intactă a calității cărnii și preparatelor din carne

SPAȚII DE DEPOZITARE ADECVATE

Interviu cu ing. Eugen LUCA, director general al Centralei industrializării cărnii

Păstrarea caracteristicilor oricărui aliment perisabil, menținerea valorii sale nutritive solicită, pe lângă respectarea condițiilor igienico-sanitare în fazele de realizare, menținerea lui, pînă în momentul consumului, la un nivel adecvat de temperatură. Există diferite regimuri de temperatură bine cunoscute. Prin refrigerare sau congelare, bunăoară, materia primă sau produsele pot fi păstrate o bună perioadă de timp fără ca însușirile lor să fie afectate. În literatura de specialitate întîlnim chiar noțiunea de lanț al frigului, ea desemnînd diferitele verigi de conserve prin frig legate între ele prin veriga mijloacelor de transport. Fără lanț nu se poate vorbi de o prezentare corespunzătoare a produselor destinate prelucrării sau direct consumatorilor, de o ofertă de bunuri a căror stare să fie, pe cit posibil, identică cu aceea din momentul cînd i s-a dat acceptarea de către controlul tehnic de calitate.

— Care este, tovarășe director general, situația din acest punct de vedere, în industria cărnii ?

— Pînă la naționalizarea industriei, în 1948, nu se putea practic vorbi de existența unei organizări a spațiilor frigorifice. Nu existau decît cîteva întreprinderi particulare și cîteva comunale slab dotate. Chiar din primul cincinal, ca în fiecare ramură a industriei alimentare, s-au luat însă măsuri de dezvoltare a spațiilor frigorifice. De atunci, indicatorul spațiu frigorific a cunoscut o evoluție mereu ascendentă. Practic s-a acționat pe două căi și anume: modernizarea unor spații vechi și crearea unor spații noi bine dotate. La abatoarele de la Suceava, Turnu-Severin, Constanța sau Brașov, de pildă, s-au introdus instalații de congelare, completînd pe cele de refrigerare existente. Pentru o parte din acestea, utilajele au fost importate, iar din anul 1957 încoace toate utilajele frigorifice instalate fiind de proveniență indigenă. Realizatorii acestor utilaje sînt Ministerul Construcțiilor de Mașini și Grupul de întreprinderi de utilaje și construcții pentru industria alimentară din cadrul Departamentului Industriei alimentare.

În același timp, sectorul industriei cărnii a fost înzestrat cu mijloace de

transport autofrigorifice, atît pentru temperaturi scăzute (congelare) cit și pentru temperaturi mai ridicate (refrigerare). Actualmente, în întreprinderile de industrializare a cărnii din centrul nostru există un parc care numără peste 710 autofrigorifere, din care circa 320 sînt izoterme și peste 380 sînt frigorifice. Acest parc, în continuă creștere, a asigurat o deplasare rapidă, în condiții optime, a cărnii și a altor produse către diverși beneficiari interni sau externi.

Cum arătam, au fost create, ținîndu-se seama de posibilitățile diferitelor zone, noi abatoare, de la început dotate cu spații frigorifice adecvate, care le-au transformat din simple unități prestatoare de servicii (sacrificări de animale) în unități industriale integrate. Astfel de abatoare înzestrate cu spații frigorifice moderne au fost create la Bacău și la Hațeg. În ultimul an al cincinalului trecut s-a început construcția marelui abator de la Galați, care a intrat în funcțiune în vara anului 1971, dotat în ceea ce privește spațiul frigorific cu utilaje de cea mai înaltă tehnicitate.

În 1970, datorită efortului de investiții făcut de stat s-a ajuns să se asigure

spații frigorifice reprezentînd circa 70 la sută din necesar.

— Față de cerințe există în domeniul dezvoltării lanțului frigorific o anumită rămînere în urmă. Ce se întreprinde în actualul cincinal pentru a se ajunge la un nivel satisfăcător ?

— În scopul valorificării superioare și în totalitate a cărnii și produselor secundare se merge pe linia obținerii acestora în abatoare mari, industriale, cu dotare tehnică corespunzătoare.

Elementul esențial care determină însă capacitatea de tăiere a abatoarelor îl constituie spațiile de răcire. Pentru a se corela mai bine capacitatea de tăiere cu spațiile de răcire, se are în vedere în acest cincinal, construirea în continuare a unor noi abatoare moderne în orașele Constanța, Alexandria, Buzău, Botoșani, Pitești, Harghita și a altora de importanță locală. În proporție de 90%, acestea vor fi dotate cu utilaje fabricate în țară. Față de 1970, capacitatea frigorifică din veriga tehnologică a lanțului frigului va spori, la finele anului 1975, cu 15%. În paralel, se va mări și capacitatea spațiului de depozitare frigorifică din antrepozitele frigorifice polivalente cu 60% față de spațiile existente în 1970.

Pentru o mai bună derulare a cărnii la distanțe mari, pe cale maritimă, la Constanța va fi dat în funcțiune un mare antrepozit frigorifer înzestrat cu instalații moderne, specifice.

În momentul de față, continuă dotarea unităților cu autofrigorifice din import și din țară. Se urmărește să se ajungă în situația de a se asigura transportul integral al cărnii și produselor de carne numai cu mijloace frigorifice.

— Sînteți mulțumiți de calitatea utilajelor frigorifice pe care M.I.C.M. vi le furnizează ?

— În decursul anilor s-au făcut progrese în ceea ce privește calitatea utilajelor producătoare de frig. Aș vrea însă să menționez necesitatea îmbunătățirii în continuare a acestora (în special a marilor compresoare) pentru creșterea siguranței lor de funcționare.

Avem, totodată, o serie de greutăți în asigurarea aparatului de automatizare, măsură și control ai parametrilor funcționali la instalațiile frigorifice. Această aparatatură nu este solicitată în cantități foarte mari, care să îmbie M.I.C.M. la o producție de serie. Iată de ce va trebui găsită cit mai repede o soluție în sensul de a se crea o unitate specializată pentru producția în serii mici a aparatului menționate, cit și pentru executarea reparațiilor la aparatatură în funcțiune în întreprinderi, care reprezintă un volum apreciabil în prezent.

Ing. V. STANCU

La semnalul revistei

Tirziu, dar s-a răspuns

În legătură cu articolul intitulat „Cîți ani sînt necesari pentru a se atinge parametrii proiectați?” publicat de revista noastră nr. 41 din 14 octombrie 1971 în care se critica faptul că fabrica de conserve din Fetești nu și realizează ani la rînd sarcinile de plan, am primit un răspuns din partea forului tutelat, Centrala pentru producția, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor, datat 27.XII.1971. Trecînd cu vederea faptul că la acest articol critic răspunsul a sosit cu aproape două luni și jumătate mai tîrziu decît prevede termenul legal, vom arăta cititorilor noștri ce măsuri s-au luat pe marginea celor sesizate de revistă în legătură cu situația critică privind producția fabricii din Fetești.

„Ca urmare a articolului s-au făcut o serie de verificări și analize la nivelul fabricii și a centralei noastre — se scrie în acest răspuns semnat de ing. St. Opreș și ing. I.Dicu. A rezultat că la fabrica de conserve Fetești nu s-au realizat parametri proiectați în 1971, în principal datorită nerealizării planului de producție ca urmare a deficitului de materie primă din acest an. Planul de producție la roșii decojite nu a fost realizat din aceleași considerente.

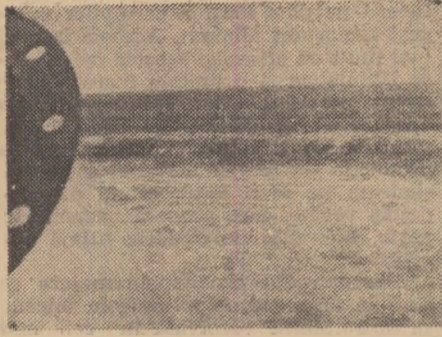
Pentru anul 1972 s-au întreprins o serie de măsuri concrete pentru sporirea producției de legume la hectar, îmbunătățirea calității și o eșalonare corespunzătoare a acesteia.

Cu privire la aspectele legate de lipsurile în dotarea tehnică a fabricii — dotarea laboratoarelor cu piese de schimb, utilaje etc. — vă comunicăm că s-au analizat toate aceste probleme la nivelul Centralei, în prezența delegațiilor din partea fabricii, a întreprinderii județene, stabilindu-se măsuri multilaterale de redresare a activității tehnico-economice a acestei fabricii în anul 1972.”

Să sperăm că toate măsurile luate de Centrală vor fi de bun augur, pentru ca în acest an să putem consemna în revista noastră faptul că fabrica de conserve din Fetești și-a atins parametrii proiectați.

In dezbatere publică:

PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA GOSPODĂRIREA APELOR ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Recentul Proiect de lege cu privire la gospodărirea apelor în Republica Socialistă Româna, supus dezbaterii publice, constituie încă o mărturie elocventă a interesului dovedit de partidul și statul nostru pentru valorificarea superioară a tuturor bogățiilor naturale ale țării. La această dezbatere sînt hotărîți să-și aducă aportul în măsură din ce în ce mai mare și oamenii de știință. Iată în cele ce urmează cîteva sugestii și observații ale unor specialiști de la INSTITUTUL DE STUDII, CERCETĂRI ȘI PROIECTĂRI PENTRU GOSPODĂRIREA APELOR.

Deziderate majore:

Folosirea economică și evitarea impurificării apelor

DR. ING. M. NEGULESCU:

Actualul proiect de lege, prin prevederile sale, de o amploare nemaîntîlnită pînă acum în istoria țării noastre, privește domeniul diferite ale vieții noastre economice și sociale. O acțiune care capătă importanță deosebită în condițiile dezvoltării impetuoase a industriei, agriculturii, centrelor populate, a civilizației contemporane, în ansamblu, o constituie **apărarea calității tuturor surselor de apă**. De aceea, țin să subliniez oportunitatea recentului proiect, care cuprinde prevederi deosebite în ceea ce privește evitarea poluării apelor, aceasta trebuind să constituie — după opinia mea — o îndatorire patriotică a fiecărui cetățean al țării. Avem de-a face, cu alte cuvinte, cu un deziderat major al epocii noastre, la îndeplinirea căruia trebuie să contribuim cu toții.

În actualul proiect, la articolul 49 din capitolul IV se arată că... „organele de gospodărire a apelor pot impune unităților industriale, care se alimentează cu apă din surse de suprafață, să evacueze apele epurate în amonte de propria lor captare, ca o măsură de siguranță suplimentară de protecție a calității apelor”. Impunerea, în anumite cazuri, a obligativității acestei măsuri prezintă, indiscutabil avantajele în sprijinul prevenirii poluării apelor. Cred însă că aplicarea acestui mod de evacuare a apelor uzate trebuie făcută cu mult discernământ, pe baza unor temeinice calcule economice. Comparativ cu alte procedee — recircularea apelor uzate și re folosirea lor în incinta unităților, sistemul evacuării în amonte de captarea proprie reprezintă, de fapt, o recirculare a apelor în emisar (riu sau lac), care ar putea fi astfel afectat de

substanțele nocive remanente după epurare. În această situație, recircularea apelor uzate în incintă ar apărea mai avantajosă din punct de vedere al protecției calității. Pe lângă cele arătate, sistemul evacuării apelor uzate în amonte de captarea proprie poate duce la scăderea posibilităților de autoepurare a emisarilor, necesitatea unor lucrări suplimentare, îngreunarea intervenției operative în cazul unor poluări accidentale proprii etc. De aceea, în cele mai multe cazuri, este preferabilă **recircularea și re folosirea apelor uzate, în incinta unităților, sau prin cooperare cu unități apropiate, după aplicarea unor măsuri de epurare, sau preepurare corespunzătoare comparativ cu evacuarea apelor uzate în amonte de captarea proprie**.

ING. I. GHIȚĂ:

Din practică se constată că recircularea și re folosirea apelor uzate în incinta proprie, sau prin cooperare, fără a fi evacuate în emisari, are efecte bune, atât cantitative cît și calitative, contribuind la protecția calității apelor uzate, la economisirea lor. De aceea, **propunem reformularea părții finale a articolului 49 din recentul proiect de lege, în sensul precizării faptului că organele de gospodărire a apelor pot stabili obligativitatea examinării, din punct de vedere tehnic și economic, a oportunității aplicării sistemului de descărcare a apelor uzate în amonte de captarea proprie, comparativ cu recircularea acestora în incintă sau prin cooperare, eventual cu introducerea unor măsuri speciale de epurare sau alarmare, în cazul unor defecțiuni la stația de epurare, poluării accidentale etc.**

DR. CHIMIST LYDIA VAICUM:

Ca cercetător în domeniul protecției și epurării apelor, capitolul IV din actualul proiect de lege mă interesează în mod deosebit. Țin să menționez că definițiile date noțiunilor de „poluare” și de „ape uzate” sînt concise, complete, și nu dau naștere la nici un echivoc. Îmi voi permite, totuși, să fac și unele sugestii pentru îmbogățirea ideilor cuprinse în capitolul IV al respectivului proiect. Se știe că evacuările accidentale de ape uzate, datorate unor defecțiuni ale stațiilor de epurare, sau anumitor carențe tehnologice, sînt deosebit de vătămătoare; în astfel de situații, **să se prevadă obligativitatea întreprinderilor de a alarma imediat, în cazul poluării accidentale, organele de gospodărire a apelor, precum și pe cele ale administrației locale**.

Consiliul Național al Apelor să poată decide asupra schimbării tehnologiei de fabricație a unor produse de sinteză de largă întrebuințare, a căror folosire poate periclita, pe suprafețe întinse, activitatea organismelor din instalațiile de epurare sau din riuri. După aprecierea mea, industria chimică și petrochimică poate pune la îndemina consumatorilor detergenți sau insecticide, de exemplu, care să nu prezinte nocivitate pentru calitatea apelor și viețuitoarele din ele.

În ceea ce privește controlul calității apei și, implicit al regimului de evacuare a apelor uzate, consider utilă coordonarea acestuia pe baze hidrografice, cu perspectiva largă asupra folosințelor și celorlalte aspecte legate de acestea.

DR. ING. C. PÎRVULESCU:

Cîteva sugestii în legătură cu folosirea rațională a surselor de apă. În acest sens, propun ca articolul 36 să fie redactat în felul următor: „Folosirea apelor se va face cu maximum de economie, evitîndu-se, în cît mai mare măsură, risipa și pierderile de apă. În același scop, industriile vor adopta tehnologii de producție care necesită cantități de apă cît mai reduse, practicînd în limitele optime, tehnico-economice, recircularea sau folosirea repetată a apei. Pentru stimularea folosirii raționale a apei, Consiliul Național al Apelor, în colaborare cu ministerele și celelalte organe centrale interesate, stabilește norme cu privire la cantitățile de apă necesare diferitelor activități social-economice și urmărește aplicarea lor”.

DR. ING. E. RĂZVAN:

Actualul proiect de lege cuprinde și o serie de restricții și sancțiuni. Chiar prompte și severe, aceste măsuri ar trebui însoțite, sau completate, după opinia mea, de o serie de **prevederi educative pentru înțelegerea importanței acțiunilor de gospodărire a apelor, prevederi care să stea în atenția factorilor de decizie de la județe (directori de întreprinderi, președinți de consilii populare etc.)** Cu alte cuvinte, la folosirea rațională a apelor, și mai ales la păstrarea calității lor, să contribuie toți cetățenii țării.

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE ÎNFORMEAZĂ:

Perioada relativ călduroasă, semnalată anterior, s-a menținut pînă la 12 ianuarie, cînd, datorită transportului de aer rece, de origine arctică, vremea s-a schimbat brusc, devenind deosebit de geroasă mai ales în jumătatea de est a țării.

Temperaturile minime din aer au oscilat în cea mai mare parte a teritoriului între -10° și -20° , exceptînd Moldova, unde au fost mai coborîte: -20° la -31° . Răcirile din aer s-a transmis și în sol, care a înghețat pe adîncimi cuprinse, în general, între 10 și 20 cm., exceptînd nordul Moldovei și de-

presiunile intracarpătice din Transilvania, unde adîncimea de îngheț a atins local între 21 și 30 cm. La adîncimea de 5 cm, temperaturile medii din ultima zi oscilau între -3° și -10° .

Ninsori slabe au fost semnalate în estul și sudul țării la 12 și 13 ianuarie, stratul de zăpadă fiind discontinuu și subțire (sub 5 cm), exceptînd nordul Moldovei, unde a oscilat între 5 și 10 cm. Ninsorile căzute în ultima zi au acoperit solul cu zăpadă în Oltenia și vestul Munteniei (grosimea varia între 5 și 15 cm).

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 21—27 IANUARIE:

Vremea va fi în general umedă, cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ploaie și burniță. În nordul țării, izolat lapoviță și ninsoare, în regiunea de munte numai ninsoare. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura va continua să crească, minimele vor oscila între -10° și -0° , izolat mai coborîte în nordul țării și depresiuni. Maximele vor fi cuprinse între -3° și $+7^{\circ}$, local se va semnală ceață.

Am străbătut deseori în lung și-n lat șantiere de îmbunătățiri funciare, poposind de fiecare dată printre vajnicii constructori ai viitoarelor obiective hidrotehnice. Acolo, în soarele torid al verii sau sub mușcătura necruțătoare a gerului, hidroamelioratorii a daugă, prin munca lor, noi comori avuției țării. Pe zi ce trece, allăm despre noi terenuri smulse de sub influența stihțiilor naturii; supratefe aflate de sute de ani sub împărăția apelor sînt redacte circuitului agricol; în alte părți se nasc, pe zeci și zeci de kilometri, „magistrale albastre” prin care apele împinse de puternice agregate de pompare vor ajunge pe ogoare, asfîmpărînd setea pămîntului.

Pe unul din astfel de șantiere, aparținînd sistemului de irigații Gălățui — Călărași din Bărăgan, am cunoscut, nu de mult, doi dintre

PROFILURI

constructorii viitoarei „zone fără secetă”, unde ploaia va cădea la comandă peste culturile agricole, dirijată de mîna omului. Este vorba de Ion Lică, macaragiu și Marin Nicolae, buldozerist. Biografiile acestor doi mecanizatori sînt oarecum asemănătoare; amîndoi sînt fil de țărani muncitori, diferența de vîrstă dintre ei fiind doar de cîțiva ani. Amîndoi au beneficiat de sprijinul substanțial al statului nostru, care i-a ajutat să învețe o meserie temeinică. Amîndoi și-au înțeles menirea, răsplătînd prin rezultate bune încrederea pe care tovarășii lor de muncă și în primul rînd comunistii, le-au arătat-o chiar din primele zile ale activității lor pe șantier.

„Aici, la Gălățui-Călărași,

Doi mecanizatori

ne spunea Lică Ion, lucrez din anul 1967; stagiul meu pe șantierele de îmbunătățiri funciare este însă mult mai vechi, el a început cu 15—16 ani în urmă. Am urmat școala profesională de tractoriști de la Săpoca, județul Buzău, calificîndu-mă, apoi, ca macaragiu. Nu-mi pare rău că mi-am ales meseria aceasta. Cîștig destul de bine, lucrez cu utilaje din ce în ce mai perfecționate, înzestrate cu instalații moderne, care îmi permit să realizez o productivitate ridicată a muncii.

...Pe celălalt hidroameliorator, pe buldozeristul Marin Nicolae, tovarășii lui de muncă ni-l recomandaseră ca pe unul din cei care-și mențin mașina în perfectă

stare de funcționare. Graficul lui de lucru arată rezultate bune și constante lună de lună. Nu ne-a fost ușor să dăm peste mecanizator; după multe căutări l-am găsit la un punct îndepărtat. Ne-a povestit cîteva întâmplări din viața lui. Școala profesională a terminat-o la Corabia, în 1965, începîndu-și imediat activitatea în domeniul îmbunătățirilor funciare. De fapt, meseria și-a desăvîrșit-o pe șantier, unde a izbutit să deprindă o serie de elemente noi. Și acum își aduce aminte cu dragoste de unli tovarăși mai vîrstnici ca maistrul Niță Florea (astăzi conduce o brigadă de scoperire la Oltenița), Ivan Anghel, de la I.M.T., mecanic depanator și alții, care

l-au înconjurat cu căldură, i-au împărțit din experiența lor în minuirea și îngrijirea buldozerului. „În seriile lungi de iarnă mă duc însă la clubul nostru, al șantierului, unde avem la dispoziție cărți, reviste, televizor. Conducerea șantierului, organizația de partid și de sindicat se străduiesc să ne îmbunătățească din ce în ce mai mult condițiile noastre de muncă și de trai. De aceea, și eu sînt hotărît să contribuim, prin forțele mele, la darea în exploatare la termen a suprafețelor prevăzute”.

...Doi tineri hidroamelioratori, așa cum întîlnim astăzi cu miile pe șantierele noastre de îmbunătățiri funciare, participanți activi la modernizarea agriculturii, la desăvîrșirea construcției societății socialiste.

F. NICOLAE

In dezbatere: PROIECTUL LEGII PRIVIND GOSPODĂRIREA PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE COMUNALE

In ultima vreme au continuat să sosească la redacție scrisori pe marginea proiectului legii privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale. Multe din ele cuprind opinii, propuneri pentru perfecționarea proiectului respectiv.

Interesele obștești — impletite cu dezvoltarea în ansamblu a patrimoniului forestier

O parte însemnată a fondului forestier al țării este administrat, după cum se știe, de comitetele executive ale consiliilor populare comunale, având drept scop principal rezolvarea nevoilor de material lemnos ale populației de la sate.

Transformările profunde produse în viața satului de la atribuirea pădurilor de folosință comunală și apariția H.C.M. 2315/1954, care a legiferat până în prezent modul de administrare și gospodărire a fondului forestier comunal, au făcut necesară elaborarea unor noi reglementări care să țină seama atât de asigurarea cerințelor populației, ale cooperativelor agricole și nevoilor obștești, cât și de modul de administrare și gospodărire a pădurilor în scopul conservării și dezvoltării fondului forestier.

Pe această linie se înscrie recentul Proiect de lege privind gospodărirea pădurilor administrate de consiliile populare comunale, lege care va avea rolul de a asigura gospodărirea fondului silvic comunal pe principii și reguli tehnice moderne.

În județul Bacău, fondul forestier comunal ocupă o suprafață însemnată — 28 740 ha. Și până acum împădurirea suprafețelor exploatare a stat în preocuparea consiliilor populare și ale ocoalelor silvice. Anual s-au plantat 400—450 ha, ceea ce reprezintă 35—40 % din suprafața pădurilor care au fost exploatare. Împreună cu regenerarea naturală s-a asigurat împădurirea parchetelor. Faptul că aceste lucrări se fac pe bază de contract, pentru executarea lor asigurându-se fonduri suficiente, creează posibilitatea ca lucrările de împăduriri și, în general, cele de cultura pădurilor să se facă cu aceeași grijă ca și în cazul pădurilor administrate de ocoalele silvice.

Cunoscând precis obiectivele pe care le au, ocoalele silvice vor putea să se preocupe în aceeași măsură de producerea materialului de împădurit, din specii de valoare, de organizarea șantierelor, de asigurarea execuției lucrărilor la timpul optim, în scopul ridicării potențialului productiv al fondului forestier comunal. Legat de aceasta, apreciem că este bine să se precizeze ca executarea tuturor lucrărilor în pădurile comunale, conform amenajamentelor silvice și a planurilor anuale, să aibă la bază proiecte de execuție elaborate de către ocoalele silvice, care sînt în măsură să prevadă soluții tehnice adecvate.

De asemenea, apreciem că este potrivit să se precizeze faptul că la executarea lucrărilor de cultura pădurilor (împăduriri, refaceri, protecție, punere în valoare), chiar dacă acestea se fac pe bază de comenzi și contracte, să participe și pădurarii silvici comunali și, eventual, tehnicienii silvici, personal care deservește pădurea respectivă.

Prevederea că pentru vânzarea materialului lemnos se vor aplica prețuri unice pe țară va înlătura unele anomalii existente în acest domeniu în sensul că unele comune, cu suprafețe mari de pădure și cu arborete de calitate superioară, erau cu mult mai avantajate decît altele unde parchetele anuale aveau un volum mai mic de material.

La creșterea venitului silvic anual contribuție însemnată o vor aduce și utilizarea rațională a materialului lemnos, printr-o sortare corespunzătoare,

precum și valorificarea produselor accesorii ale pădurii.

In privința exploatării parchetelor anuale considerăm de mare importanță ca aceste lucrări să se facă numai cu echipe organizate din muncitori retribuți în numerar. Punerea în vânzare a materialului lemnos să se admită numai după ce s-a făcut exploatarea, fasonatul în sortimente și recepția acestor lucrări pe întregul parchet, sau pe porțiuni bine distincte.

În parchetele cu volum de masă lemnoasă mai mare, precum și în cele compuse din mai multe suprafețe distanțate, unde paza lor este mai dificilă, propunem ca, pe lângă pădurarul comunal, să se angajeze gestionari sezonieri.

În textul proiectului de lege este prevăzută obligația ocoalelor silvice de a instrui pădurarii comunali. Pentru asigurarea participării pădurarilor comunali la formele de ridicare a nivelului de cunoștințe profesionale se impune, după părerea noastră, să se prevadă și obligația consiliilor populare de a crea condiții de participare a lor la aceste acțiuni.

Considerăm binevenită măsura de dotare a pădurarilor comunali cu uniforme, în aceleași condiții ca și personalul silvic de teren de la ocoalele silvice. Totuși, pentru a se deosebi de aceștia, fiind subordonați altor organe (comitetelor executive ale consiliilor

lor populare) apreciem că ei ar trebui să poarte semne distinctiv.

Ing. Vasile MIHALACHE
directorul
Inspectoratului silvic
Bacău

În atenție — întărirea prestigiului și răspunderii pădurarilor

Și noi, cetățenii din Șinca, am primit cu deosebit interes Proiectul de lege privind gospodărirea pădurilor comunale. Comuna noastră are în administrare păduri cu o suprafață de peste 106 hectare, din care 53 de hectare în satul Șercăița. Există acum create toate condițiile ca acest patrimoniu forestier să fie gospodărit mai bine.

Am avut, ce-i drept, și pînă acum un comitet pentru gospodărirea pădurilor comunale, dar, s-o recunoaștem, acesta nu și-a exercitat funcția așa cum trebuie. Acum legea ne obligă să ne ocupăm direct de gospodărirea pădurilor comunale, satisfăcînd în măsură din ce în ce mai mare interesele comunei, ale cetățenilor ei.

În comună există un pădurar salariat de consiliul popular, care este și membru al comitetului executiv și deputat comunal. După cîte cunosc, în unele locuri lucrurile nu au stat așa.

De aceea, propun să se prevadă în lege ca peste tot pădurarii comunali să facă parte din comitetele executive ale consiliilor populare; aceasta cu scopul de a le întări răspunderea și prestigiul în gospodărirea pădurilor pe care le au în grijă, și de a satisface în condiții din ce în ce mai bune interesele obștești.

Cele două cooperative agricole din comună au întîmpinat uneori greutăți în procurarea lemnului necesar unor activități economice (ramuri anexe). Acum, acest material poate fi asigurat pe plan local, în condiții mai avantajoase.

Actualul proiect de lege vine și în ajutorul bătrînilor, văduvelor și al altor persoane, în sensul că acestora li se poate acorda în unele cazuri, material lemnos gratuit.

Se știe că în numeroase locuri de pe cuprinsul județului, există încă terenuri neproductive, inapte pentru agricultură. Propun ca aceste terenuri degradate să fie împădurite, pe baza aprobărilor legale, folosindu-se specii repede crescătoare, și aplicîndu-se totodată măsuri corespunzătoare pentru îngrijirea acestor păduri, în scopul conservării solului.

Nicolae SAS
președintele
Comitetului executiv
al Consiliului popular
comunal Șinca,
județul Brașov

1972

va
adăuga
pădurilor
țării

NOI VALENTE DE PRODUCTIVITATE ȘI FRUMUSEȚE

Am pășit în cel de-al doilea an al actualului cincinal, într-o nouă etapă de dezvoltare a țării pe drumul desăvîririi construcției societății socialiste multilateral dezvoltate. Alături de întregul popor, silvicultorii, acești adevărați artizani ai naturii, adăugă fondului forestier al țării noi elemente de frumusețe și productivitate. Și în anul acesta ținta lor principală, în cadrul programului de dezvoltare și modernizare a silviculturii, rămîne ridicarea cantitativă, dar mai ales calitativă, a producției de masă lemnoasă. Care sînt obiectivele importante urmărite în această direcție? Ce elemente noi survin în activitatea unităților de producție?

La aceste întrebări ne-a răspuns ing. Horia Nicovescu, director în Departamentul silviculturii.

Astăzi nu mai constituie pentru nimeni un secret faptul că în țara noastră, ca de altfel în lumea întreagă, se constată o creștere continuă a consumului de lemn industrial, fondul forestier fiind astfel din ce în ce mai solicitat. Dar aceasta nu trebuie realizată nicidecum în detrimentul bunei gospodăririi a pădurilor sau al multiplexelor roluri de protecție și sociale pe care ele sînt chemate să le joace.

În silvicultură, este necesară foarte mult vederea de ansamblu, ținînd seama de eșalonarea pe perioade mai lungi de timp a acțiunilor specifice. De fapt, anul 1972 face parte dintr-o etapă mai îndelungată de dezvoltare a silviculturii noastre, în care obiectivul principal rămîne însă ridicarea productivității pădurilor. În această acțiune, un rol din cele mai importante îl au lucrările de refacere, respectiv împădurirea suprafețelor exploatare ras, a celor incomplet regenerate, pe cale naturală, precum și împădurirea unor terenuri pe care nu a existat vegetație forestieră. Un accent deosebit în cadrul lucrărilor amintite va fi pus, în continuare, pe rășinoase și alte specii repede crescătoare, cu valoare economică ridicată, capabile să producă lemn mai mult, mai bun și la cicluri de producție cît mai scurte. Potrivit studiului întocmit la nivelul departamentului, pînă în 1980, de exemplu, procentul

rășinoaselor, în cadrul lucrărilor de împăduriri, va trebui să ajungă la 70%, deosebită atenție acordîndu-se extinderii molidului, bradului, duglasului, pinului etc., atît în arealul lor natural, cît și în afara lui.

S-a vorbit și se vorbește tot mai mult despre „foamea” de lemn pentru industria de celuloză și hirtie. Unitățile prelucrătoare cer tot mai multă materie primă. Pentru a putea face față cerințelor, a fost întocmit un program privind crearea de culturi forestiere speciale, producătoare de lemn pentru celuloză, culturi care vor trebui să ajungă, pînă la sfîrșitul anului 1975, la circa 100 000 de hectare. O parte din prevederile programului amintit au și început să prindă viață; în primul an al cincinalului au fost create astfel de culturi pe 16 000 ha, urmînd ca în 1972 suprafața lor să crească cu încă 16 500 de hectare. Dar, ceea ce este mai important, va trebui să sporească indicele de tehnicitate aplicat nu numai la înființarea ci și în conducerea unor astfel de culturi, care sînt mult mai pretențioase. Alegerea celor mai potrivite specii și condiții staționale, fertilizarea terenurilor, extinderea irigațiilor și a altor procedee moderne sînt cîteva elemente cu caracter pregnant de nou, de inedit ca să spunem așa, care trebuie să-și facă anul acesta mai mult loc în activitatea unităților silvice.

Un obiectiv la fel de însemnat urmărit de silvicultorii în anul curent va fi desfășurarea, pe mai departe, cu intensitate sporită, a lucrărilor de refacere a arboretelor degradate și slab productive, pe o suprafață de 22 000 de hectare. Se vor folosi pe scară mai largă speciile repede crescătoare cu potențial economic ridicat.

Fără îndoială, împăduririle și, în ansamblu, ridicarea potențialului productiv al pădurilor nu pot fi concepute fără existența unui material săditor de calitate, corespunzător țelului urmărit. În scopul extinderii molidului, bunăoară, principala specie de rășinoase, cea mai indicată în condițiile țării noastre, am reușit să asigurăm, în anul care a trecut, peste 50 000 kg de semințe, aoperînd astfel necesarul pînă în 1976. La brad, pin și la alte specii au fost recoltate, de asemenea, cantități apreciable.

În ceea ce privește pepinierele, în anul care a început vom generaliza, în scopul asigurării mai bune cu puiet de calitate a șantierelor de împăduriri, metoda de a se organiza pepiniere de rășinoase, la altitudini mai joase, acestea fiind dotate cu utilaje și instalații moderne destinate întreținerii culturilor (îndeosebi pentru irigat). Se va acorda mai multă atenție electricității, cazării personalului, în ansamblul bunului mers al procesului de producție. Ca o acțiune nouă trebuie amintită extinderea în anul acesta a metodei de producere a puietilor de rășinoase pe paturi nutritive, sub adăposturi din polietilenă, care a fost experimentată cu bune rezultate economice și de producție la Inspectoratul silvic Argeș și în alte părți. Toate acestea, la care trebuie adăugate lucrările de întreținere a plantațiilor tinere, vor contribui la ridicarea productivității pădurilor, la consolidarea patrimoniului nostru forestier.

N. FLORIAN

Rinduri despre un președinte de comitet sindical

DEVOTAMENT, FERMITATE ȘI EXIGENȚĂ

La început de an, mergând prin cele 11 ferme ale întreprinderii agricole de stat Rm. Sărat, cu greu îl poți desprinde de la treburile, pentru o informație scurtă măcar, pe vreun termier, mecanic, tractorist, mulgător sau viticultor. Oamenii sînt cufundați în munca lor, cu interes și pasiune, știu că minutele se cîntăresc în carate.

— Și mai știm că „cine se scoală de dimineață, departe ajunge”, zice tehnicianul Constantin Dibu, președintele comitetului sindicatului.

L-am găsit anevoie la una din ferme fiindcă problemele ce trebuie acum rezolvate sînt complexe. Iar în această unitate, activitatea sindicală s-a deslășurat bine și deseori foarte bine în anii trecuți, încît, cu atît mai mult în acest an hotărîtor al cincinalului, este nevoie de eforturi sporite în mobilizarea și munca de educare a oamenilor.

Trecem prin niște remize, intrăm într-un atelier, ne oprim lângă cîteva remorci cu care se transportă la cîmp îngrășăminte. Din mers, președintele sindicatului ne relatează cîteva aspecte din procesul de producție al fermelor, în anul ce s-a încheiat de curînd.

Întreprinderea a cultivat peste 5 700 de hectare cu grîu, porumb. Moarea-soarelei și alte culturi de cîmp, 400 de hectare fiind ocupate cu vie pe rod, 150 cu livezi, iar 2 000 de hectare sînt rezervate pășunilor și fînețelor. Producția globală a fost realizată în proporție de peste 102%, iar cea marfă 104%, în

vreme ce planul de beneficii a fost depășit cu peste un milion și jumătate de lei. La unele ferme recoltele au fost, într-adevăr, pe măsura condițiilor create. Astfel, la Valea Rîmnicului (șef de fermă ing. Ion Duță) pe 300 de hectare s-au obținut mai bine de 5 000 kg de porumb-boabe la hectar.

Dar care a fost contribuția președintelui comitetului sindicatului la aceste realizări?

Constantin Dibu se dă în altă vorbă, informîndu-ne că în anul 1972 se organizează alte 2 ferme vegetale, că și acum, în luna ianuarie, activitatea în ferme cunoaște un ritm alert. E limpede că omului nu-i place să vorbească despre sine. Dar salariatul din ferme îl stimulează și îl respectă, tocmai pentru modestia dovedită, foarte mulți manifestă o dragoste sinceră, prietenească față de acest devotat slujitor al intereselor lor, reales în funcția de președinte al comitetului sindicatului timp de mai bine de un deceniu. Sub înfașurarea lui uneori „grea” de „urs”. Constantin Dibu ascunde o inimă de aur. Principala lui calitate constă în grija pe care o manifestă

la față de condițiile de muncă și de trai ale salariatilor, dorința de a-i ajuta pe fiecare să se ridice din punct de vedere profesional, pe o treaptă superioară.

Alfăm că acum zece ani munca sindicală în întreprindere era destul de slabă; gazetele de perete stăteau mai mult goale, ședințele de grupă dacă se țineau la jumătate de an, se înregistrau unele întârzieri de la lucru, nu se acorda atenția convenită calității lucrărilor.

Azi?

Sindicatul colaborează strîns cu șefii de fermă și conducerea unității.

— Tovarășul Dibu știe să lucreze cu oamenii, spunea pe bună dreptate directorul I.A.S. Rm. Sărat, inginerul Ion Mănoile.

Căutînd să traducă în activitatea practică, permanent, îndrumările comitetului de partid, președintele îi mobilizează la lucru, în primul rînd, pe membrii comitetului sindicatului, ca și pe ceilalți salariati din activul sindical. Fiecare dintre aceștia primește sarcini precise în anumite sectoare. Pe de altă parte, el știe „să vadă” principalele probleme ce revin activității sindicale și să le rezolve operativ.

Așa au stat lucrurile, de exemplu, cu noul sistem de normare și salarizare, care nu era cunoscut de întreaga masă a salariatilor, mai ales de cei din sectorul de construcții. De aceea, săptămînal, problema respectivă a fost explicată pe larg cu sprijinul șefilor de sectoare. De asemenea la sugestia comitetului de partid, președintele comitetului sindicatului

s-a ocupat de organizarea unor interesante schimburi de experiență și demonstrații practice. Unele, pe teme zootehnice, au avut loc la fermele Rîmnicelu și Valea Rîmnicului, urmîrindu-se cum se realizează furajarea animalelor, cum se determină sporul în greutate etc. Pentru cultura mare s-au organizat alte asemenea schimburi de experiență la fermele Răducești și Greabănu. Între altele, la o astfel de întîlnire a șefilor de ferme, tehnicienilor și lucrătorilor truntași, sub conducerea directorului tehnic al unității, ing. Vasile Andrei, s-au făcut demonstrații cu privire la tăierile în vii și în livezi.

La I.A.S. Rm. Sărat lucrează în prezent 30 de ingineri și 40 de tehnicieni. De aceea, comitetul sindicatului, prin comisia respectivă, al cărei responsabil este ing. Constantin Ionă, a acordat atenție deosebită atragerii acestora la diferitele activități educative pe care le organizează. Fiecare specialist cu studii superioare și medii devine astfel un factor activ în soluționarea problemelor pe care sindicatul le are de rezolvat.

Din inițiativa lui Constantin Dibu, specialiștii sînt atrași să scrie regulat articole la gazetele de perete și în lozica volantă a întreprinderii, care se scoate și de cîte două ori pe lună în toată campaniilor agricole. Mai trebuie notat că președintele comitetului sindicatului este întotdeauna consultat cînd se fac angajări de noi lucrători, și nu o dată el a luat apărarea salariatilor atunci cînd au fost privați de anumite drepturi.

— Cînd muncitorului Gheorghe Urzică i s-a desfășurat, abuziv și fără forme lenale, contractul de muncă, de către ing. Nicolae Răileanu, șeful fermei Rîmnicelu, — ne spune Constantin Dibu cu avizul comitetului de partid, comitetul sindicatului a cerut conducerii unității ca cele trei zile cît muncitorul a stat acasă, fără să lucreze, să-i fie plătite din salariul celui vinovat.

Pe înserate, Constantin Dibu plecase la o fermă pentru a asista personal la ședința uneia din grupele sindicale. L-am găsit aproape de miezul nopții, citind, într-o cameră alăturată clubului unității, unde numeroși salariati încă urmăreau o emisiune la televizor.

A dat cărțile și caietele la o parte și ne-a explicat:

— Căutăm să-i atragem către învățatură pe cît mai mulți salariati, nu numai prin cursurile pentru perfecționarea pregătirii profesionale, ci și pe alte căi. Eu însumi am terminat liceul și-mi pregătesc bacalaureatul. Intenționez apoi să mă înscriu la facultatea de îmbunătățiri funciare. Și a adăugat: agricultura de mîine știu că pretinde oameni instruiți și devotați muncii lor. Numai astfel căile progresului vor fi larg deschise. În 1972, noi, comitetul sindicatului...

Rostea cuvintelor precipitat, dar cu căldură, oboseala de pe chip îi dispăruse, căutînd să ne înfașeze planul de activitate sindicală, menită să sprijine inițiativa creatoare în producție, ridicarea conștiinței socialiste a salariatilor. Deslușeam nu numai în spusese, dar în întreaga atitudine a lui Constantin Dibu, acele însușiri care trebuie să caracterizeze pe orice activist sindical: exigența și autoexigența, devotamentul, fermitatea și, mai ales, dragostea nefermă pentru oameni.

P. VOICULESCU
și Al. RAICU

BREVIAR JURIDIC

Încadrarea și promovarea în muncă (I)

Întrucît de la adoptarea de către Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România a legii nr. 12, privind încadrarea și promovarea în muncă a personalului din unitățile socialiste de stat, la redacție am primit multe scrisori de la cititorii revistei, pe această temă, considerăm necesar să explicăm anumite probleme referitoare la legea amintită.

De la început trebuie arătat că prevederile acestei legi se aplică începînd cu data de 1 ianuarie 1972.

După cum este cunoscut și din prevederile legii nr. 1, din 26 martie 1970, despre care noi am mai scris în cadrul acestei rubrici, fiecare angajat încheie un contract de muncă în formă scrisă, în el concretizîndu-se, în măsura necesară, pe lingă alte prevederi, și drepturile și obligațiile părților (angajat și unitate socialistă de stat).

Prin contractul de muncă pe care l-a încheiat cu unitatea respectivă, angajatul devine un participant activ la împlinirea sarcinilor ce revin colectivului unității din care face parte, se angajează față de aceasta să-și pună întreaga capacitate în slujba intereselor generale ale societății, să contribuie cu toată puterea sa de muncă la buna gospodărire și dezvoltare continuă a avutului obștesc. Împreună cu ceilalți membri ai colectivului, poartă răspunderea pentru ca activitatea unității în care lucrează să se desfășoare în condiții eficiente.

De ce fel de drepturi beneficiază, în condițiile legii, un angajat?

În primul rînd, angajatul are dreptul să lucreze în meseria sau profesia sa, potrivit studiilor, cursurilor de specializare sau altor forme de pregătire profesională absolvite. El are dreptul să primească pentru munca prestată, ca retribuire, o parte din venitul național destinat consumului, potrivit principiului socialist de repartiție după cantitatea, calitatea și importanța socială a muncii. În unitățile economice, retribuirea personalului se face direct din valoarea nou creată în fiecare din unitățile respective.

Angajatul este îndreptățit, de asemenea, să fie promovât în categorii superioare de încadrare sau funcții de conducere, potrivit capacității profesionale și aptitudinilor sale, cu respectarea, bineînțeles, a condițiilor de studii și vechime prevăzute pentru postul respectiv.

În lege este prevăzut în mod expres că angajatul va obține înlesniri pentru primirea spre folosință a unei locuințe proprietate de stat, sau pentru obținerea creditelor de la stat în vederea construirii unei locuințe proprietate personală, și are dreptul la alocatie de stat pentru copii, ajutor material în cadrul asigurărilor sociale de stat, asistență medicală gratuită, înlesniri pentru trimiterea la tratament și odihnă în stațiuni balneo-climaterice, pensie pentru limită de vîrstă sau de invaliditate, repaus săptămînal, concediu anual de odihnă plătit, condiții corespunzătoare de protecție a muncii etc.

Este cazul să arătăm, în același timp, că personalul încadrat în muncă are și anumite obligații. Astfel, în primul rînd el este obligat să îndeplinească întocmai și la timp sarcinile profesionale ce îi revin conform regulamentului de organizare, respectînd ordinea și disciplina de la locul de muncă, programul de lucru, folosind integral și cu maximum de eficiență timpul de muncă, pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor de serviciu.

Angajatul este obligat să îngrijească cu spirit de răspundere utilajele, sculele și dispozitivele cu care lucrează, să asigure ordinea la locul de muncă, să respecte cu strictețe normele de consum de materii prime, materiale, combustibil și energie electrică, să se preocupe intens și sistematic de buna gospodărire a acestora și de realizarea de economii.

În sfîrșit, mai trebuie precizat că angajatul respectiv are datoria să respecte normele de protecție a muncii, să păstreze secretul de stat, să aibă o corectă comportare cetățenească.

Desigur că unitățile socialiste pot și trebuie să prevadă — fie în regulamentele de organizare și de ordine interioară, fie în contractul de muncă — și alte obligații ale unității și ale salariatilor, după specificul organizației socialiste respective.

În numerele viitoare ne propunem să abordăm modul de încadrare în muncă și de promovare a personalului din unitățile socialiste de stat, referindu-ne în special la comisii tehnice de încadrare și promovare a muncitorilor și la concursurile sau examenele pentru personalul tehnico-administrativ.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic șef

Carnet de protecție a muncii

CLIPA DE NEATENȚIE

În condiții similare și-a pierdut viața, în ziua de 23 noiembrie 1971, mecanicul agricol Emil Călugăru, de la I.A.S. Dumbrăveni, județul Sibiu. Deplăsindu-se cu tractorul spre aria unde se trelerau trifolienele, el a manevrat greșit, depășind partea carosabilă a drumului și răsturnîndu-se cu vehiculul.

Dar, iată și alte cazuri care dovedesc cu prisosință ce urmări tragice poate avea lipsa de atenție.

Urcînd autoduba pe rampa de spălare, șoferul Ion Ciolpan, de la Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice din Bucu-

rești, a folosit pentru împingerea mașinii un autocamion. Cînd să decupleze, din neatenție, I.C. a fost prins între cele două mijloace de transport și accidentat grav. În drum spre spital, el a decedat. Accidentul a avut loc în ziua de 29 decembrie 1971.

Tot la sfîrșitul anului trecut, la 22 decembrie, s-a produs un accident mortal la I.A.S. Bîrlad, județul Vaslui, cărui i-a căzut victimă mecanicul agricol Constantin Toader, în vîrstă de 27 de ani, tată a 4 copii. Încercînd să cupleze la tractor o remorcă metalică, în care se afla un

transformator pentru sudură electrică legat la rețea, C.T. a atîns din neatenție remorca, fiind electrocutat. Cauze asemănătoare au stat și la baza accidentelor produse la 27 și, respectiv, 29 noiembrie 1971, la Fabrica de zahăr Sascul, județul Roman, și Întreprinderea viei și vinului din județul Maramureș, cărora le-au căzut victime fierbătorul Aurel Avasilică și responsabilul centrului de fabricație, Traian Cupșa. Ambii, din neatenție, au fost electrocuțați mortal.

Cazurile menționate, ca și altele de aceeași natură, ne îndeamnă să lansăm un nou apel către toți minutorii de mașini și agregate. Așadar, grijă sporită în timpul manipularii utilajelor! Orice clipă de neatenție vă poate costa viața!

P. VĂRĂȘTEANU

Deopotrivă cu necunoașterea și neglijența, neatenția continuă să facă victime în rîndul celor puși să mînuiască mașini, tractoare și alte utilaje. E suficientă o singură clipă de neatenție și, așa cum se va vedea și din cazurile pe care le vom relata, viața însăși este pusă în primejdie.

În ziua de 30 noiembrie 1971, mecanicul agricol Andrei Covaci, de la S.M.A. Cenei, județul Timiș, se deplasa cu tractorul pe un drum județean, către sediul secției. Grăbindu-se, el a accelerat puternic. La viteza excesivă cu care se deplasa, a fost îndeajuns să execute o manevră greșită. Într-un moment de neatenție, ca după aceea să urmeze pierderea controlului volanului, răsturnarea vehiculului și sfîrșitul tragic al celui care-l minuia.

În județul Constanța

LUMINI ȘI UMBRE PE ITINERARUL DE IARNĂ AL ÎNVĂȚĂTURII

Învăluite-n geruri și zăpadă, ținuturile din preajma Pontului Euxin au intrat și ele în împărăția albă a iernii. Le străbătem la acest mijloc de iarnă, pentru a ne interesa despre modul în care lucrătorii ogoarelor se ocupă de „fertilizarea” propriei cunoașteri, astfel încât, din sporul de învățăminte acumulate acum, să se nască sporul de recolte pe care agricultorii constănțeni și-au propus să-l realizeze în acest al doilea an al cincinalului.

Poposim pentru început la cooperativa agricolă din Valea Seacă. Colecția de diplome — unele conferite de jurii internaționale — care îmbracă pur și simplu pereții biroului președintelui, ne avertizează din primul moment că am pășit într-o unitate agricolă cu renume.

— La noi — ne spune Abib Bechir, președintele unității — știința își găsește un larg cîmp de aplicare. Fără ea, ar fi fost imposibil să obținem rezultatele despre care vorbesc aceste diplome. Tocmai de aceea, acordăm mare atenție înarmării tuturor cooperatorilor cu cuceririle științei și tehnicii noi.

Într-adevăr, și în iarnă aceasta, cursurile agrozootehnice au fost aici temeinic organizate. La cele trei cercuri care au fost constituite — unul pentru culturi irigate, altul legumicol și unul pentru creșterea animalelor — lecțiile se țin cu regularitate în zilele stabilite. În ziua de 14 ianuarie, bunăoară, inginerul zootehnist Petruș Moisescu a predat cea de-a 4 lecție, cu tema „mulsul rațional și igiena mulșului”. Expunerea a fost însoțită de aplicații practice, la grajd. Tot cite patru lecții fuseseră predate pînă la data amintită și la cercurile conduse de inginerii Sidonia Popescu și Gheorghe Drebot. Și încă o remarcă: lectorii de aici obișnuiesc ca la sfîrșitul fiecărei lecții să-i antreneze pe cursanți în discuții, făcîndu-le totodată recomandări privind materialele pe care urmează să le studieze.

Și la cooperativa agricolă vecină, Valea lui Traian, s-a luat un start bun în învățămîntul agrozootehnic. Conform programului întocmit, cele trei cercuri

de învățămînt organizate aici și-au început activitatea în perioada 10—15 ianuarie. De asemenea, pentru a asigura calificarea unui număr corespunzător de motopompiști — așa cum ne informează Nicolae Mihai, inginerul șef al cooperativei — a fost inițiat un curs special, cu o durată de școlarizare de 3 luni. Merită relevată, totodată, atenția care se acordă viziunii lecțiilor pentru lucrătorii din agricultură, transmise prin intermediul televiziunii. În fiecare luni și joi, atît la sediul cooperativei, cît și la cîminul cultural, se organizează viziunări colective, cu care prilej specialiștii din cooperativă dau explicații suplimentare, adaptînd conținutul lecțiilor la specificul unităților.

Dar, pentru că veni vorba de lecțiile televizate, în legătură cu acestea se cuvine să insistăm mai mult. Și anume, trebuie spus că în multe din cooperativele agricole nu se întreprinde nimic pentru ca programele respective să fie urmărite de cei cărora le sînt adresate. Am sosit la cooperativa agricolă din Tuzla, de pildă, tocmai în momentul în care pe micul ecran trebuia să fie prezentată lecția cu tema „Tehnologiile principalelor culturi tehnice și recomandări pentru producția anului, 1972”. La sediul cooperativei, în sala unde se afla televizorul, nu se simțea însă nici o mișcare. Îl întrebăm pe tovarășul Nicolae Barbu, inginerul șef al cooperativei, de ce nu s-a organizat viziunea lecției. Aflăm că televizorul este defect. Televizor există însă și la cîminul cultural. Dar și aici, la această oră, e aceeași atmosferă... înghețată. De ce n-au fost mobilizați oamenii la cîmin?

— Păi, e de părere inginerul zootehnist George Asciu, ca să organizăm viziunea la cîmin ne-ar trebui o pădure de lemne și un sat întreg de tăietori. Noi n-avem nici una, nici alta.

Replica e, după cum se vede, dezarmantă. De altfel, la Tuzla, nu numai lecțiile televizate nu sînt urmărite.

Cursurile agrozootehnice n-au fost nici ele deschise, deși era programat ca activitatea celor patru cercuri să înceapă la 10 ianuarie. Cauza? „Multe ședințe, multe solicitări” — argumentează inginerul șef. Dacă mai adăugăm și faptul că, pentru desfășurarea cursurilor, nu s-au asigurat materialele intuitive, că deși există diafilme ele nu vor putea fi prezentate pentru că diascopului îi lipsește, becul, că pînă acum nu s-a încheiat încă convenția cu întreprinderea județeană cinematografică pentru asigurarea unor filme cu conținut agricol, perspectivele cursurilor agrozootehnice în unitatea amintită par, firește, destul de sumbre.

Deficiențe de organizare și uneori de conținut, în privința învățămîntului agrozootehnic, se constată și în alte unități agricole. La cooperativa agricolă din Ghindărești, de pildă, în întreaga unitate a fost organizat un singur cerc de învățămînt, cu 35 de cursanți, avînd un profil agro-pomi-viticol. E lesne de dedus ce eficiență poate să aibă un asemenea cerc, în care se predau cite 2—3 lecții din fiecare domeniu de activitate. unor oameni care lucrează în sectoare cu totul diferite. De altfel, tematica însăși arată că este vorba de ceva formal: „Agrotehnica principalelor plante cerealiere”, „Principalele boli și dăunători la plantele de cîmp”, „Principalele lucrări în sectorul pomicol”, „Principalele lucrări în viticultură” etc. Așadar, generalități, nimic specific, nimic adîncit cu temeinicie.

Aceeași situație și la cooperativa agricolă din Viroaga, comuna Cerchezu. Cu singura deosebire că aici, la singurul cerc „mixt” organizat, au fost înscriși... 15 cooperatori.

Cum stări de lucruri asemănătoare pot fi întîlnite și în alte unități agricole din cuprinsul județului, concluzia ce se impune e clară: se simte nevoia unei mai susținute munci de îndrumare și control, astfel încît cursurile agrozootehnice să „demareze” în toate unitățile, iar conținutul lor să se ridice la nivelul cerut. O atenție deosebită va trebui acordată, de asemenea, celorlalte forme de instruire profesională, precum și viziunii lecțiilor transmise în fiecare luni și joi pe micul ecran. După cum ne informa tovarășul ing. Constantin Clinic, director general adjunct al Direcției generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, problemele propagandei agricole și ale perfecționării profesionale vor face obiectul unei ședințe care urmează să se țină zilele acestea la nivel de județ. Nu ne îndoim că, cu acest prilej vor fi luate măsuri și pentru impulsivizarea învățămîntului agrozootehnic și, mai ales, că măsurile respective vor fi traduse în fapt.

V. POMPILIU

POSTA REDACȚIEI

Sever BOLOGA — comuna Mărișel, județul Cluj:

Dacă, după împlinirea termenului de 11 luni de la angajare, mai înainte de a beneficia de concediul de odihnă, unui salariat i se desface contractul de muncă, acesta are dreptul la compensarea în echivalent bănesc a concediului respectiv, neefectuat.

Jean PAUNESCU — Călărași, județul Ialomița:

În conformitate cu Ordinul nr. 629/1967 al ministrului învățămîntului, absolvenții școlilor tehnice de maiștri cu durata de 3 ani, care au funcționat în sectorul agricol, pot să susțină examene de diferență la liceele agricole. În specialitățile pe care le-au absolvit în școlile tehnice de maiștri.

Pentru județele Ialomița și Ilfov au fost fixate ca centre pentru susținerea examenelor de diferență liceele agricole din Fundulea și Dragomirești-Vale.

Examele de diferență s-au putut susține, după programele școlare de la liceele agricole, în sesiunea de la 3—15 ianuarie 1972 și se mai pot susține la 8—19 aprilie 1972.

Examele de diferență pentru un an de studii se pot programa în cele două sesiuni anuale. Cei care promovează toate examenele de diferență stabilite pentru un an de studii, în prima sesiune, se pot prezenta în sesiunea a doua la examenele de diferență pentru anul următor de studii. Trebuie precizat că, într-o sesiune nu se pot susține decît examenele de diferență pentru un singur an de studii.

Absolvenții școlilor tehnice de maiștri care s-au înscris pentru susținerea examenelor de diferență la liceele agricole susțin examen la una din limbile moderne (franceză, rusă, engleză), studiate în clasele 5—7 sau 5—8 ale școlii generale.

Alte amănunte în legătură cu înscrierea, obiectele la care se susțin examenele de diferență etc., se pot solicita de la liceele agricole mai sus-amintite.

Dumitru INIȘOR — comuna Șopotu Nou, județul Caraș-Severin:

Toți salariații care au lucrat în munci grele, încadrate în grupa a II-a, beneficiază la pensionare de reducerea limitelor de vîrstă cu 3 luni pentru fiecare an lucrat în astfel de condiții, dacă, în cazul bărbaților, au o vîrstă totală de cel puțin 25 de ani.

Romulus PUIA — comuna Răchitova, județul Hunedoara:

Legea Nr. 9/1970 precizează limpede, la articolul 29: „Rămîn în subordinea întreprinderilor, desfășurîndu-și activitatea în condițiile prezentei legi, cantinele pentru salariații întreprinderilor agricole de stat și ai întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, cantinele care funcționează pe lângă șantierul de construcții-montaj și exploatarea forărilor, precum și altele situate în locuri izolate”. Se are în vedere, așadar, dezvoltarea activității tuturor cantinelor-restaurant, indiferent dacă sînt coordonate de organizațiile comerciale sau de întreprinderile pe lângă care funcționează.

Nicolae SABĂU — comuna Ovezelu, județul Vilcea:

Potrivit noilor reglementări privind încadrarea și promovarea în muncă, dacă postul respectiv necesită o specialitate care nu intră în profilul unității, candidații la examen (e vorba de ocuparea unui post unde se prezintă mai mulți candidați) pot fi trimiși spre a fi examinați de o comisie din cadrul altei unități socialiste de stat, care dispune în profilul său de asemenea specialități profesionale.

Dumitru SERACHITOPOL — Tulcea:

Cercetați Buletinul Oficial nr. 16 din 8 martie 1970, în care au fost publicate instrucțiunile Ministerului Muncii privind încheierea contractului de muncă, drepturile de asigurări sociale și evidența personalului angajat de către asociația locatarilor.

Alexandru Gr. POPESCU — comuna Blîndești, județul Botoșani:

Vă sfătuim să urmăriți cu regularitate rubrica noastră. Am mai comunicat și altor cititori că, după absolvirea unei școli profesionale, unitatea unde absolventul este repartizat eliberează o dovadă din care rezultă că, din motive bine întemeiate, nu poate încheia forme de angajare, cel în cauză se poate angaja într-o altă unitate cu profil similar, fără a mai fi obligat să plătească cheltuielile de școlarizare.

Dovada la care și dumneavoastră vă referiți în scrisoare, constituie deci, o necesitate absolută în acest caz.

Mihai SEVER și Bogdan DUȚAN — comuna Golești, județul Argeș:

Pentru membrii cooperatori, brutăria comunală poate fabrica pîne cu făina adusă de către aceștia, obținută din grîul primit pentru munca depusă anul trecut.

Însemnări

PRIN AUTODOTARE

La Sibiu, oraș cu vechi tradiții într-ale meșteșugurilor, în bătrînul cartier Ferecian, chiar pe malul Cibinului, a fost terminată, recent, o construcție impunătoare: noul local al liceului de industrie alimentară. El are 16 clase, ateliere, laboratoare, cantină. Aici învață 600 de elevi din toată țara pentru a deveni maiștri în 4 specialități: chimia produselor alimentare, morărit și panificație, industria alimentară fermentativă, electromecanică. Liceul are acum un corp profesoral propriu, alcătuit din 27 de specialiști.

— Este doar un început — ne spune prof. Maria Cociș, directoarea școlii. Instituția noastră de învățămînt se va dezvolta. În acest an vom mai construi un internat, ateliere — școală și o sală de sport. Iar alături de constructori vor sta pe schele și elevii noștri. Căci una din regulile acestei școli este aceea că educația se face prin muncă. Deși tînăr, liceul nostru a reușit mereu succese pentru împlinirea acestui deziderat.

— Ne puteți enumera cîteva?
— Desigur. Noua clădire înglobează și munca elevilor. Și nu numai a lor ci și a părinților lor. Cu toții am lucrat pe schele. Mi-amintesc. Localul încă nu era gata și mobilierul sosise, n-aveam unde-l depozita. Părinții elevilor din Cristian, Turnișor, Șura Mare și alte comune din jur au adăpostit tot acest mobilier, apoi, împreună cu fii lor, l-au pregătit și montat în noul local. Toate atelierele și laboratoarele, cabinetul cu mijloace audiovizuale, care ne ajută la modernizarea procesului de învățămînt, sînt create prin autodotare. Vitrinele, suporturile de flori, dulapurile-vestiar de pe culoare, machetele didactice, sculele și dispozitivele de laborator și atîtea alte instalații pe care le avem acum sînt construite tot de noi; dacă se spune că munca înnobilează, aș putea parafraza spunînd că munca elevilor, îndrumați îndeaproape de profesori, ne-a îmbogățit școala.

Ion PLEAVĂ

O NOUȚATE PENTRU PARTICIPANȚII LA LOZ ÎN PLIC!

NOU!

Începînd din a doua jumătate a lunii ianuarie, la seriile speciale LOZ ÎN PLIC în afara numeroaselor ciștiguri în bani și autoturisme, se vor atribui și butelii de aragaz.

Jucînd la sistemul LOZ ÎN PLIC serii speciale, cu 6 lei puteți intra în posesia unei butelii de aragaz.

NUMAI CINE JOACĂ, POATE CÎȘTIGA!

CALEIDOSCOP

**Cititorii întrebă,
medicul răspunde**

PLANTE MEDICINALE, CEAIURI, DECOCTURI

Ca răspuns al unor repetate întrebări din partea cititorilor vom trece în revistă plantele medicinale cele mai folosite și vom adăuga, date privind rolul lor în unele afecțiuni ale organismului.

În sezonul actual, de pildă, apar numeroase afecțiuni ale aparatului respirator, bronșite, rino-faringite și altele — cunoscute sub denumirea de „infecții acute ale căilor respiratorii superioare”. În înlăturarea acestor tulburări, un rol deosebit îl au și produsele vegetale medicinale. Ele sînt folosite sub formă de ceaiuri sau decocturi și urmăresc să calmeze tusea sau să ușureze expectorația. Dintre plantele cu acțiune expectorantă, sînt binecunoscute toporașii sau violetele și ciuboșica cucului. Se folosește cu rezultate foarte bune decoctul din rădăcina de toporași, sau din flori ori rădăcina de ciuboșica cucului. Tot ca expectorante, mai puțin cunoscute, sînt folosite rădăcinile de iarbă mare, fructe fierte de anason, rădăcinile de săpunariță. De obicei, în rețetele utilizate de farmaciști se face o combinație din care rezultă un bun decoct expectorant: rădăcini de ciuboșica cucului, de iarbă mare, de toporași, fructe de anason (de regulă la adulți, infuzie dintr-o linguriță de plante pisate la 200—250 ml. apă).

Alte plante se folosesc, în ceaiuri, ca emoliente, cu scopul să calmeze iritațiile ivite în afecțiunile sus amintite pe mucoasă, de a stăvili inflamațiile, congestiile mucoaselor. Dintre speciile cele mai folosite ca emoliente trebuie să amintim: frunzele de pătlăgină, rădăcinile de nalbă-mare, frunzele și florile de nalbă-pădurii, frunzele de podbal, florile de tei. În general, se folosește o lingură de plante uscate și pisate, se toarnă peste ea cam 200—250 ml. de apă clocotită, se lasă circa 15—20 de minute; ceaiurile se beau călduțe, 3—4 pe zi.

Dar nu numai în aceste afecțiuni sînt utilizate cu succes plantele medicinale. Pe lângă medicația specifică maldiilor, plantele sînt folosite ca prețioase ajutoare. În tulburările gastrice, datorită iritației mucoasei stomacului sau a intestinului, în enterocolite este utilizat cu rezultate dintre cele mai bune ceaiul din frunzele de mentă. Antiseptic și calmant al spasmodelor — ca și cimbrisorul și fructele de fenicul, — ceaiul de mentă se recomandă și-n tulburările digestive.

Florile de mușețel sînt folosite, la adulți, dar mai ales la copii, în tulburările diareice, calmant al colicilor și absorbant de gaze. Utilizată sub formă de băi, comprese sau gargarisme, floarea de mușețel se dovedește un bun antiinflamator.

Să nu uităm florile — tot așa de binecunoscute — ale sunătoareii; ceaiul de sunătoare este indicat, cu rezultate verificate de ani și ani, ca astringent și antiseptic în diaree și-n colitele de fermentație.

Fructele de anason, utilizate sub formă de ceaiuri, sînt și ele bune absorbante ale gazelor din stomac și intestine, stimulative ale secrețiilor intestinale și reconfortante ale organismului; la fel de reconfortante, utilizate ca vitaminizante pentru sugari mai ales, sînt fructele de măceș.

Dr. Ion DUMITRESCU

Pe drumurile patriei

UN ORAȘ STRĂVECHI LA HOTARUL DUNĂRII ȘI AL MĂRII

Priviți această imagine veche de peste 100 de ani. Ea ne-a fost pusă la dispoziție de profesorul pensionar Ion Rădulescu din Sulina, unul din acei oameni înimosi, așa cum se găsesc în mai toate așezările patriei, care stăruie, dintr-o caldă pornire, în a întregi istoria propriului oraș.

Pentru a realiza această imagine, obiectivul fotografic a privit dinspre Dunăre către Marea Neagră. În al treilea plan se poate vedea Farul din Sulina existent și astăzi. Dar, peisajul înregistrat de aparatul fotografic în urmă cu mai bine de un veac nu mai este același, pentru simplul motiv că farul aflat pe atunci într-o insuliță scaldată de apele mării, se găsește astăzi... chiar în orașul Sulina, ridicându-și geana de lumină pe deasupra caselor din cartierul estic al localității.

Explicația ?

La acest hotăr de ape se zice că Dunărea își pierde și numele și apa în mare, dar nu o face fără a lăsa urme. Dimpotrivă, ea depune, neobosită, zi și noapte, aluviuni, împingînd mereu țărîmul în mare. Astfel, uscatul crește cu cîțiva metri în fiecare an, iar pe pămîntul nou creat orașul s-a întins, incluzînd, pînă în cele din urmă, insulița cu far cu tot.

Așezată în extrema estică a țării, Sulina are o istorie încă insuficient cercetată. Ea este menționată pentru întîia oară în anul 950 al erei noastre, ca schelă bizantină. Se pare, însă că această atestare documentară nu reflectă adevărata vechime a orașului. În căutările sale, profesorul Ion Rădulescu a găsit dovezi arheologice (urme ale unui posibil atelier antic de reparații navale, obiecte de cult al unor zeități străvechi, precum și urme de canalizare) care atestă Sulinei o vechime mult mai mare decît se crede. Cercetările științifice vor putea aduce o lumină nouă asupra istoriei acestui oraș.

C. ADRIAN

— Așa e iarna: eu am nasul roșu ca un morcov, iar tu ca o pătlăgică !

Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA DISCULUI

Unul dintre discurile recente, realizate de „Electrecord”, este sulița 11 arii din operele, sintate de artistul popular Ion Dacian. Acestea coincid cu cele mai izbutite roluri interpretate de cunoscutul artist. Este vorba despre melodiile: „Cînd sărmanul tatăl meu”, din „Vinzătorul de păsări” de Zeller, „Zi țigane”, din „Contesa Maritza” de Kalman, „Doi ochi ca-n basme”, din „Prințesa circului”, „O floare din Shiraz, micuță floare”, din

„Floarea din Shiraz” de Leo Fall, „Aseară-n grădinița-nflorită”, din „Farmecul unui vals” de Oscar Strauss, „Și-atunci plec la Maxim” din „Văduva veselă” de Lehar, „Tu ești iubirea mea” și „In camera-i dragă pătrund” din „Tara surisului”, „Sint țigan pribeag” din „Dragoste de țigan” și „Fetițo, fetițo, ce dragă-mi ești”, de Frederico (ECE-0588).

Dintre ultimele noutăți merită să fie menționat și discul intitulat „Fiii lui Bach”, Johann Cris-

toph — Friederich Bach, Carl — Philp — Emanuel Bach, Wilhelm — Friedemann Bach și Johan Cristian Bach, care, după moartea celebrului lor tată, au fost foarte apreciați de contemporani.

Pe discul ECE-0584, formația Concertino, compusă din Adrian Semo, Virgil Frincu, Georges Otto Roth, Tiberiu Ungureanu și Nicolae Licăreț, execută „Concert în mi bemol major, op. VII, nr. 5 pentru clavicin, vioară, violă și violoncel”, dedicat celor patru fii ai lui Bach, amintiți mai sus.

Ion DRINCU

MAGAZIN SPORTIV

**Așadar,
în aprilie și mai...**

Așadar, sorții au hotărît la Zürich: în Campionatul Europei, reprezentativa de fotbal a țării noastre va trebui să întâlnească selecționata Ungariei la 29 sau 30 aprilie la Budapesta, și la 13 sau 14 mai la București.

După cum se știe, viitoarea noastră adversară constituie o formație în vizibilă revenire de formă. Fără să mai practice jocul strălucit din perioada când echipa Angliei era învinsă la Londra la trei goluri diferență, „11-le” dirijată de antrenorul Illovszki dispune de jucători talentați, îndeosebi în linia de atac, deși aceștia (Bene, Dunai, Zambo și Fazekas) au jucat neinspirat în meciul amical cu Spania, pierdut de curind, cum se știe, cu 1—0. Apărarea echipei Ungariei nu mai este nici pe departe cea de odinioară, dar în general tehnica întregii formații trebuie apreciată la justa ei valoare. Ea dispune de un portar bun. Gezzi și de doi mijlocași, Szics și Vidats, bine dotați.

La ora actuală însă, credem că echipa noastră este superioară celei a Ungariei. Liniile de fundași și mijlocași știu să se organizeze bine, au o experiență valoroasă competițională, știu să se mobilizeze la maximum în jocuri „cheie”. În plus, atacul nostru este mai incisiv, fapt ce l-a determinat pe Georges Boulogne, selecționerul echipei Franței, pe marele antrenor italian Helenio Herrera și pe căpitanul echipei Iugoslaviei, Drazen Geczi, să aprecieze, după ce și-au cunoscut partenerii din sferturile de finală ale Cupei Europel, că echipa României este mai omogenă și, deci, în cele două viitoare întîlniri pornește ca favorită.

Firește însă că rezultatele bune se pot obține numai prin muncă asiduă, prin pregătire minuțioasă, ceea ce se va și încerca, credem, în cadrul turneului pe care reprezentativa noastră îl va întreprinde în America de Sud.

Cît privește jocurile din cadrul Cupei Cupelor și Cupa U.E.F.A., unde Steaua va înfrînta formația vest-germană Bayern München, iar U.T.A. pe Tottenham Hotspur, firește, acestea vor solicita un efort maxim și o dăruire totală din partea jucătorilor noștri, adversarii lor constituind formații de clasă mondială.

Așteptăm, deci, de la fotbalistii noștri frunțași jocuri de înaltă tensiune care să confirme maturitatea sportului cu balonul rotund în țara noastră.

Al. IANCU

CRUYFF, olandezul zburător !

După cum au arătat zierele, al 16-lea „Balon de Aur” acordat de revista „France Football” a revenit jucătorului olandez Johann Cruyff. El a obținut un punctaj dublu față de înaintașul italian Mazzola al doilea clasat în acest original „concurs”.

Pentru mulți susținători și specialiști alegerea lui Cruyff nu a fost o surpriză. Jucătorul, născut la 25 aprilie 1947, începînd de-acum cinci ani a devenit unul din cei mai apreciați fotbalisti ai Europei.

Nu mai puțin interesant este a se ști pe cine a „moștenit” extraordinarul Cruyff. În ordine, câștigătorii „Balonului de Aur” au fost: englezul Matthews, spaniolul Di Stefano, francezul Kopa, iarăși spaniolul Di Stefano, apoi compatriotul său Suarez, italianul Sivori, cehoslovacul Masopust, sovieticul Iașin, scoțianul Law, Eusebio — supranumit „Perla din Mozambic” — englezul Bobby Charlton, maghiarul Albert, nord-irlandezul Best, italianul Rivera și vest-germanul Gerd Müller.

Johann Cruyff este „argintul viu” al echipei Ajax din Amsterdam. El are 180 cm înălțime, și o greutate de 67 kg.

În campionatul olandez, el a înscris 150 de goluri.

În anul care a trecut, „olandezul zburător”, cum i se mai spune, a mai adăugat cite ceva la consacrară sa în meciurile internaționale.

În sfertul de finală al „Cupei Campionilor Europei”, împotriva echipei scoțiene Celtic, Ajax a câștigat cu 3—0, iar Cruyff a strălucit pur și simplu, la fiecare din goluri.

Ce anume știe Cruyff? Despre jocul lui exemplar Barcs Șandor, vicepreședintele UEFA, care în anul 1971 în calitate de observator, a peregrinat prin aproape toate stadioanele Europei declara: „Caracteristica cea mai semnificativă a lui Cruyff este luarea startului de pe loc, cu mingea. Degeaba i se asigură „un inger păzitor”; el pleacă parcă... din pușcă și rar mai poate fi ajuns. În plus, are un „rar simț al golului”, putînd înscrie din orice poziție.

Ing. Iuliu BRETTFELD

● DE LA LUME ADUNATE ● DE LA LUME ADUNATE ● DE LA LUME ADUNATE ●

PEȘTII CINTĂREȚI DIN LAGUNA BATTIKALOA

Una din curiozitățile totalului estic al Ceylonului este laguna în care este situat orașul Battikaloa. În nopțile senine, liniștite, din lagună se aud sunete melodioase. De mulți ani cercetătorii sînt puși în imposibilitate de a afla adevărata sursă a acestora. Deocamdată se consideră că aci cîntă... peștii. Populația băstinașă cunoaște o multime de legende pe această temă. Într-una din ele se afirmă că, odată, regele și frumoasa sa soție, în timpul unei plimbări obișnuite cu barca în lagună s-au răsturnat și s-au înecat. Curînd după această tragică moarte au apărut o multime de pești mici care înotau în jurul bărcii și scoteau sunete melodioase ritmice.

Despre peștii cîntăreți se scrie mult: în 1848 E. Teunent, apoi englezul Holden în cartea sa „Ceylon” în 1950. G. Williams scrie în cartea sa

„Ceylonul — perla Orientului”: „Uneori încerci sentimentul groazei cînd auzi aceste sunete despre care unii spun că sînt rezultatul frecării cochiliilor unor moluște”. Pentru a auzi „cîntecul peștilor” doritorii se suie în canoe sau bărci ușoare de cauciuc și vislesc pînă ajung la locul indicat de localnici, la miezul nopții și pe lună plină.

DIN VIAȚA MAIMUTELOR ȘI FOCILOR ÎN CAPTIVITATE

La 22 decembrie 1956 a avut loc o adevărată „zoosensație”: în această zi, în grădina zoologică „Columbus” (S.U.A.) s-a născut pentru prima dată în captivitate un pui de gorilă.

În Europa prima grădina zoologică în care s-a produs un asemenea eveniment a fost cea din Basel (1959).

În captivitate s-au înregistrat cazuri cînd gorilele-mame au refuzat să-și alăpteze și

să-și crească puții. 19 pui au fost alăptați artificial. Totuși micuța Cvarta din fotografie, care s-a născut la grădina

zoologică din Basel la 17 iulie 1968 este tubită și crescută cu multă tandrețe de mama ei Ahilla.

Cel mai mare din cei trei pui de focă care au venit pe lume în grădina zoologică din Varșovia a înțot în cea de-a doua săptămîna a existenței sale dormind prin această păreră zoologilor că puțul de focă începe să învețe înotul abia după ce împlineste 5—6 săptămîni.

● DE LA LUME ADUNATE ● DE LA LUME ADUNATE ● DE LA LUME ADUNATE ●

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 23-29 ianuarie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00; Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00; Programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

DUMINICA: programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICA: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul II: 19.15 — „Rău de gură”, de A. P. Cehov.

LUNI: programul I: 20.30 — „În zilele Unirii” de Tudor Șoimar.

MARȚI: programul III: 20.30 — „Primul Gong” de Mihail Zirra.

MIERCURI: programul II: 20.15 — Cielul William Shakespeare, „Femeia îndărătnică”.

VINERI: programul II: 9.35 — „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 11.05; 13.30; 15.05; 16.00; 19.15; 20.05; programul II: 6.15; 7.05; 14.05; 18.00; 19.00; programul III: 19.15. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 10.30; 14.30; 15.30; 16.00; 19.15; 20.05; 20.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 9.00; 13.00; 15.10; 21.30; 22.00; 23.57; programul III: 20.50; 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.25; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 11.30; 14.05; 15.40; 17.05; programul III: 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 12.00; 15.30; 16.15; 16.50; 20.05; 21.32; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.20; 12.15; 19.05; 20.30; programul III: 23.05.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 15.05; 17.30; 20.40; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.40; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.30; 13.15; 15.05; 16.40; 19.05; 20.50; 22.00; 22.50; programul III: 21.40.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.15; 17.30; 20.40; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 14.05; 15.20; 17.05; 20.00; Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.33; 11.30; 12.30; 15.00; 19.05; 21.40; 22.45; programul III: 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 20.40; 21.45; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 11.10; 14.05; 17.05; programul III: 18.15. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.25; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.00; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 16.36; 19.05; 22.00; 23.45; programul III: 18.45.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; 21.30; programul II: 6.15; 7.05; 12.15; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 10.30; 12.00; 13.40; 15.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 11.30; 12.30; 13.15; 15.00; 17.45; 19.05; 21.40; 22.50; programul III: 20.45; 21.45.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.15; 7.05; 9.15; 12.18; 17.05; 19.30; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 10.20; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.05; 11.30; 19.05; 22.30; 23.05; programul III: 18.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 8.15 — Gimnastica pentru toți; 8.30 — Cravatele roșii; 10.00 — VIAȚA SATULUI: ● În întâmpinarea celui de-al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție ● Adunările generale ale cooperativelor. Consiliul de conducere și răspunderile sale în organizarea activității pe anul 1972 ● În centrul atenției: lucrările de sezon pentru îmbunătățiri funciare și repararea utilajului agricol în vederea campaniei de primăvară ● Pentru că noi,

cei mulți, ne-am unit... Comuna Pâncestii azi și în urmă cu zece ani ● Cineaștii din Birca (reportaj despre activitatea unui cineclub sătesc) ● Muzică populară; 11.10 — Să înțelegem muzica; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — SPORT; 16.00 — Post-meridian; 18.00 Cîntare patriei. Concurs coral interjudețean; 19.15 — Publicitate; 19.20—1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — „Acci oameni minunați și mașinile lor”. Documentar TV; 20.20 — Film artistic: „Cît timp ești sănătos”, cu Pierre Etaix, Denise Peronne, Dario Meschi; 21.40 — Melodii... melodii I; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Reîmblînire cu personaje îndrăgite de copii; 20.20 — Bucureștii necunoscut: Hanurile orașului; 20.40 — Teatrul liric TV; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Săptămîna culturală bucureșteană; 21.50 — Noutăți științifice și tehnice din lumea întreagă; 22.00 — Film serial: „Invadatorii” (IX) reluare.

LUNI: 16.00—17.00 — LECȚII TV PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ: Întreținerea livezilor tinere; 18.00 — Scena. Emisiune de informații și critică teatrală; 18.30 — Refrene fără vîrstă. Pagini alce din muzica ușoară românească; 18.45 — Stop-cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — „Hai să dăm mină cu mină”. Emisiune de versuri și cîntece dedicate Unirii Principatelor Române; 20.25 — Roman foileton: David Copperfield (VI); 21.15 — Steaua fără nume: „Floarea din grădină”; 22.15 — Din țările socialiste: R.P.D. Coreană; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: Programul I: 9.00—10.00 — Teleșcoală; 18.00 — Steaua polară; 18.30 — Revista literară TV; 19.00 — Breviar juridic; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportaj TV: „ANOTIMP AL HĂRNICIEI”. Oamenii satelor au transformat zilele de început ale acestei ierni într-un „anotimp al hărniciei”. Pe întinderea ogoarelor totul s-a concentrat în jurul aceluiași scop: ridicarea potențialului productiv al pămîntului; 20.30 — Seară de teatru. La cererea telespectatorilor: „Titanic vals” de Tudor Mușatescu; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Debutul unei orchestre; 20.20 — Desene animate; 20.30 — Universitaria; 20.50 — Cărți și idei; 21.20 — Blocnotes; 21.35 — Muzică ușoară; 21.55 — Film serial: „Planeta gigantilor” (reluare).

MIERCURI: 16.00—17.00 — Teleșcoală: 18.00 — Aspecte de la Festivalul obiceiurilor de iarnă; 18.25 — Mult e dulce și frumoasă; 18.40 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ: ● Cum stați cu repararea utilajelor în vederea campaniei de primăvară? (Raid în câteva S.M.A.-uri din județele Galați și Buzău) ● Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie? (Anchetă realizată în două ferme zootehnice ale I.A.S.-Brașov) ● Ce e nou în editura Ceres?; 18.55 — Muzică. Emisiune de actualitate muzicală; 19.10 — Tragerea Pronocxpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Anchetă TV. Ignoranța și consecințele ei sociale; 20.40 — Telescinemateca: „În arșița nopții”, cu Sidney Poitier, Rod Steiger; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 16.00—17.00 — LECȚII PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ. Igiena și profilaxia veterinară în fermele de creștere a animalelor; 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Confruntări; 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Tinerii despre ei înșiși; 21.05 — Pagini de umor; 21.50 — Univers XX; 22.20 — Cîntă Silvie Vartan; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Concertul Orchestrei simfonice a radioteleviziunii; 21.20 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.25 — Biblioteca pentru toți. Ion Creangă (I); 21.50 — Film serial: „Patru tanchiști și un ciine”.

VINERI: 16.00—17.00 — Teleșcoală: 18.00 CĂMINUL; 18.50 — Pe Birzava în jos. Spectacol muzical-coregrafic; 19.10 — Tragerea Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cronică politică internă; 20.10 — Film artistic: „Am fost tineri”. Producție a studiourilor cinematografice din Bulgaria; 21.55 — Cadran internațional; 22.35 — Farmecul operetei; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTA: 16.30 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Ritm, tinerețe dans; 19.00 — Elegii lirice. Versuri inedite în lectura autorilor; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Tele-enciclopedia: ● Everest (III) ● Stress ● Zoorama; 21.00 — Film serial: „Invadatorii” (XI); 21.50 — Tele-divertisment. Dicționar muzical-distractiv. Literele „T” și „T”; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport; 23.00 — Seară de române — cu Arta Florescu, Lucia Țibuleac și Dan Iordăchescu.

Vă vizitează la domiciliu

- Vă oferă la cerere lista mărfurilor pe care le puteți primi acasă.
- Vă aduce cumpărăturile, cruțîndu-vă timpul și eforturile.
- Plata la primirea coletului.
- Obțineți servicii civilizate expediind o simplă carte poștală pe adresa:

COMERȚUL PRIN COLETĂRIE AL COOPERĂȚIEI DE CONSUM BUCUREȘTI — SECTOR 6, STR. NUȚU ION 8—12

	Lei
— lăsați câteva articole pe care le puteți comanda:	
— REȘOURI DE GĂTIT CU PETROL CU 2 OCHIURI TIP RAPID 4 (emailate cu plutitor metallic)	268,00
— DIVERSE ACCESORII PENTRU REȘOURI TIP RAPID 4 și 2 (fîtile asbest, gazificatoare, manta, grătare, dopuri)	
— PERII ROTATIVE TIP „FAVORIT”, pentru covoare	70,00
— AUTOSIFOANE CU CĂP METALIC	153,00
— CAPSULE PENTRU AUTOSIFOANE (10 buc.)	54,00
— APARATE MANUALE DE TRICOTAT RECORD	242,00
— BATOZĂ MANUALĂ PENTRU PORUMB	52,50
— URUITOARE MANUALĂ PENTRU CEREALE	122,00
— CAMAȘI BĂRBĂTEȘTI NYLON IMPORT CEHOSLOVACIA	140,00
— TIGAIE ALUȚEF IMPORT R.P.U.	140,00
— LINĂ NEVADA (culori diferite) IMPORT R.S.F.I.	500,00
— LINĂ CAPINERA (culori diferite) IMPORT R.S.F.I.	400,00

TÎRGUL DE IARNĂ

10 IANUARIE—12 FEBRUARIE 1972

CUMPĂRĂTORI, ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ BENEFICIAȚI DE

REDUCERI DE PREȚURI DE 10-15 LA SUTĂ

LA UNELE ARTICOLE DE ÎMBRĂCĂMINTE ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE PENTRU SEZONUL RECE

La Magazinele cooperativelor de consum s-a pus în vânzare, la prețuri reduse, o gamă variată de țesături din lînă, diverse confecții din stofă și textile îmblănite (paltone, pardesie, sacouri, rochii, fuste, taioare, articole vestimentare tip sport), cizme și ghete cu fețe din P.V.C. pentru femei, ghete cu fețe din piele și talpă de cauciuc pentru femei și bărbați, fulare, baticuri, broboade, mănuși etc.

Toate mărfurile sînt moderne și de bună calitate.

FOLOȘIȚI ACEASTĂ OCAZIE CARE VĂ DĂ POSIBILITATEA SĂ FACEȚI O ECONOMIE ÎN BUGETUL DV.

RECOOP

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMINA

VEȘTI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

■ Pe ogoarele Siberiei

12 institute din orașul academic din Novosibirsk se ocupă direct sau indirect de problemele agriculturii — iată câteva exemple

Oamenii de știință din Siberia folosesc intens metodele matematice la întocmirea planurilor de amplasare și specializare a agriculturii. De curând, a fost încheiat un astfel de plan pentru regiunea Amur. Planul a confirmat că cea mai eficientă cultură rămâne aici soia.

Cercetătorii din Siberia pun la punct metoda planificării economiei colhozurilor, calculează structura și folosirea parcului de mașini și tractoare din regiunea Novosibirsk, îmbinarea optimă a diferitelor ramuri ale producției agricole, complexul de culturi furajere din regiunea Tomsk, pregătesc modele de folosire practică a tehnicii de calcul de către gospodăriile însele.

Vara siberiană începe în iunie și se sfârșește în august. Ploile din septembrie pot să compromită o parte din recoltă. De aceea, Siberia are nevoie de culturi cerealiere cu o perioadă scurtă de coacere, cu tulpina puternică și, desigur, cu

spicul mare. Asemenea însușiri le posedă noul soi de grâu „Novosibirsk-67”. El a fost obținut de Institutul de citologie și genetică al Secției din Siberia a Academiei de Științe a U.R.S.S.

Recent a apărut la institut un nou soi de grâu — „Soanovka”. Acest soi a fost obținut prin metoda hidridării îndepărtate din soiul de grâu „Polba”, semisălbatic dar rezistent la boli, și soiul de grâu „Skala”, care dă recolte foarte bune, dar este sensibil la rugină. Soiul „Soanovka” a moștenit cele mai bune calități ale părinților săi.

La Institut se lucrează, de asemenea, la obținerea unor soiuri îmbunătățite, de sfeclă; porumb, cartofi, roșii, mazăre, ridichi, adaptate la condițiile Siberiei.

(A.P.N.)

■ Crește producția fabricii de tractoare din Kiyang

La fabrica de tractoare „Cenlima” din Kiyang (R.P.D. Coreeană) muncitorii și tehnicienii coreeni au instalat o linie de

montare suplimentară care permite dublarea vitezei de montare a tractoarelor. Membrii echipei de montare au introdus în producție peste 20 proiecte de inovație tehnică, printre care o mașină pentru montarea pneurilor, o mașină electrică pentru stringerea șuruburilor, un aparat de control al motorului, toate destinate să perfecționeze mecanizarea procesului de asamblare a tractorului „Cenlima”.

Datorită acestor proiecte, muncitorii uzinei din Kiyang au reușit să depășească planul zilnic al asamblării tractoarelor cu 50 pînă la 200%.

■ Un nou canal la Șanghai

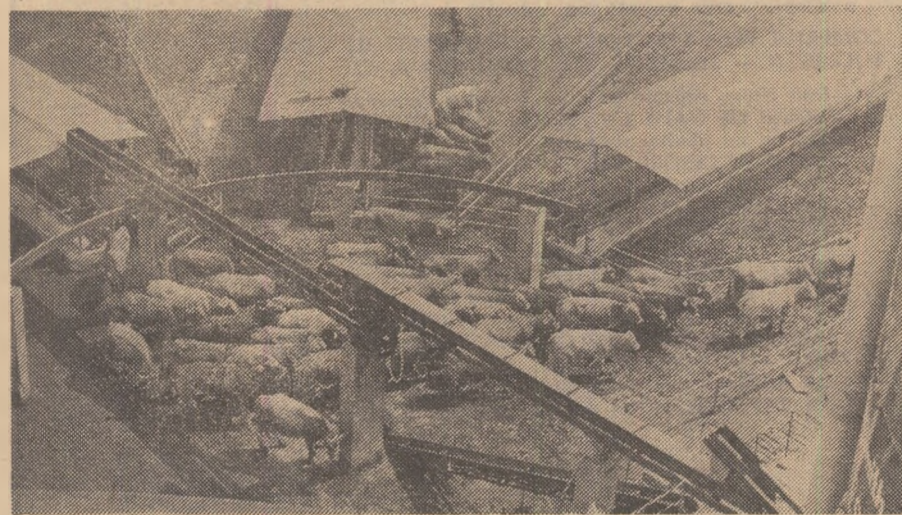
Constructorii din Șanghai (R.P. Chineză) au încheiat lucrările prevăzute în prima etapă pentru canalul de irigație Ciaoția-pang, cel mai mare de acest gen construit în ultimele două decenii în zona orașului. În lungime de 30 km, canalul, ce va traversa albia râului Huangpu, va colecta zilnic 300 000 tone de apă reziduală de la întreprinderile orașului. După o prealabilă prelucrare chimică, apa va fi folosită la irigația a 6 250 ha teren agricol din districtul Ciuancha.

Această lucrare de o mare importanță va permite reducerea substanțială a investițiilor prevăzute pentru ameliorarea solului de către comunele populare din raza orașului, iar prin distrugerea unor specii de dăunători, datorită compoziției chimice dizolvate în apă, se vor obține însemnate creșteri de producție.

Totodată, va fi eliminată una din sursele de poluare a apelor râului Huanpu, folosit atât pentru alimentarea publică cât și pentru necesitățile industriale.

■ Modernizarea fabricilor de zahăr din R. D. Germană

În ultimii ani, 70% din fabricile de zahăr ale Republicii Democratice Germane au fost înzestrate cu agregate și sisteme automate de fabricare a zahărului din sfeclă de zahăr. O dată cu introducerea tehnicii noi, efectul economic se face simțit în întreaga industrie alimentară. Procesul de producție în fabricile de zahăr a crescut, ca urmare a introducerii tehnicii noi, cu 5 procente, iar magazinele alimentare primesc 8 000 tone de zahăr în plus.

O fermă de vaci din localitatea Elin-Pelin, în apropiere de Sofia.

(Urmare din pag. 1)

nile organizației, militând pentru lărgirea schimburilor tehnice, economice, și științifice, pe baza egalității depline în drepturi a respectării independenței și suveranității naționale, a neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

După cum se știe, la sfârșitul lui 1971 s-au împlinit zece ani de când România a devenit membră a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură — F.A.O. În cursul acestor ani de colaborare cu F.A.O., țara noastră a înregistrat o serie de succese care au contribuit la creșterea prestigiului României în arena internațională. Alegerea țării noastre în Consiliul F.A.O. pentru două mandate consecutive (1968—1970 și 1971—1973) constituie o mărturie elocventă în acest sens. Este locul să amintesc și faptul că România este reprezentată, de asemenea, în Comitetul produselor, Comitetul agriculturii, Comitetul pădurilor, Comitetul pisciculturii, iar în Comitetul programului avem un expert ales cu titlu personal. În organismele europene ale F.A.O. deținem președinția Comisiei europene a pădurilor și a două grupe de lucru și sîntem reprezentați printr-un specialist în Comitetul executiv al Comisiei europene de agricultură. Menționez, de asemenea, că țara noastră a fost desemnată să facă parte pe perioada 1972/73 din Grupul consultativ al cercetării științifice internaționale. Aceste poziții cîștigate în sinul organizației fac ca din punctul de vedere al reprezentării României în organismele F.A.O. în prezent, situația să se prezinte mai bine ca oricînd. Ele constituie o bază importantă pentru lărgirea, în viitor, a colaborării țării noastre cu F.A.O.

— Ce credeți că trebuie consemnat, cu precădere, atunci cînd se face bilanțul cooperării României cu F.A.O. în ultima perioadă?

— În sesiunile Conferințelor, ale

Consiliului și cu prilejul altor reuniuni internaționale organizate de F.A.O. delegațiile țării noastre au participat activ la găsirea soluțiilor menite să ducă la îmbunătățirea alimentației și a agriculturii mondiale. Bazîndu-se pe experiența pe care am dobîndit-o în domeniul dezvoltării economice și sociale, delegațiile române au făcut numeroase sugestii constructive cu privire la problemele fundamentale ale economiei țărilor în curs de dezvoltare. Pe de altă parte, delegații noștri au avut prilejul să se informeze asu-

cu persoanele care lucrează în secretariatul organizației au jucat un rol important în dezvoltarea colaborării noastre cu F.A.O. Pe acest plan, în cursul anului trecut, România a fost vizitată de directorul general al F.A.O. și de numeroase alte cadre de conducere. Discuțiile purtate atît în țară cu cei care ne-au vizitat, cît și la Roma, cu prilejul principalelor reuniuni, au scos în evidență posibilitățile de lărgire a colaborării țării noastre cu F.A.O.

— Pornind de la experiența cîștigată

PRESTIGIUL ROMÂNIEI ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ

pra realizărilor și problemelor ce preocupă specialiștii din alte țări. Stagii-le de specializare organizate de către F.A.O. au permis, de asemenea, unui important număr de cadre din țara noastră să se pună la curent cu realizările tehnico-științifice din țările mai dezvoltate din punct de vedere economic.

Realizarea în țara noastră a unor proiecte cu asistență tehnică din partea F.A.O. a permis aducerea unor echipamente și tehnologii moderne, în domeniul irigațiilor și desecărilor (Băneasa-Giurgiu) și al cercetărilor în vederea producerii de sămînță (I.C.C.P.T.-Fundulea). Aceștia li se vor adăuga alte două proiecte, abia inițiate — unul privind amenajarea complexă a bazinului hidrografic al Mureșului superior și unul destinat consolidării și dezvoltării instituțiilor de valorificare (marketing).

Contactele directe cu conducerea și

și de la poziția pe care o ocupă România în cadrul F.A.O., cum socoteți că trebuie să-și orienteze, pentru viitor Comitetul Național F.A.O. acțiunile de colaborare cu această organizație?

— Aceste acțiuni trebuie să aibă în vedere că țara noastră poate să sprijine sub diferite forme programele și activitățile organizate de F.A.O., dar în același timp se consideră îndreptățită să beneficieze de toate avantajele, înlesnirile și asistența tehnică create pentru țările în curs de dezvoltare. Pe baza acestui principiu fundamental de orientare a activității în domeniul colaborării cu F.A.O., Comitetul Național trebuie să continue sau să inițieze noi acțiuni care să permită, pe de o parte, contribuția mai largă a țării noastre la programul de lucru și la proiectele pe teren ale F.A.O., iar în același timp să urmărească obținerea unor noi avantaje

EXPORTURILE DE FAINA DE PEȘTE

În rîndul țărilor care practică acest comerț, Norvegia a reușit să se situeze pe al treilea loc, după Japonia și Canada, cu un total al livrărilor evaluat la 231,6 milioane de dolari. Din punct de vedere al volumului însă, exporturile norvegiene au fost mult mai mari decît cele japoneze și canadiene.

„SCHLANKA” — PENTRU MENȚINEREA SILUETEI

O firmă vest-germană de produse lactate a lansat o nouă varietate de brînză, „Schlanka”. Este vorba de un sortiment de tip camembert, care nu conține decît 10 la sută grăsimi, dar multe proteine provenite din lapte. Potrivit firmei producătoare, noul sortiment de brînză este special destinat celor care doresc să slăbească.

„VIN” DIN... CAÇAO

În cadrul unei recente expoziții organizate la Lagos, capitala Nigeriei, a fost prezentat un produs cel puțin uimitor: „vin” făcut din păsăi de cacao. Si nu numai „vin”, ci și „rom”, „whisky” și „coniac”. Dintr-o tonă de cacao, după cît se pare, se pot obține 88 000 de sticle de „vin”. Din ceea ce rămîne în urma acestui proces de producție, se pot realiza, printr-o nouă prelucrare, dale, covoare, tapete etc.

Concluziile tehnice și economice fiind considerate satisfăcătoare, autoritățile nigeriene au hotărît construirea unei întreprinderi industriale pentru producerea noilor licori.

OI CU LINA MAI BOGATA

În două pînă la patru săptămîni, oile pot da lînă al cărei fir este cu o treime mai lung. Aceasta este concluzia la care a ajuns un grup de cercetători englezi. Ei au pus la punct o metodă care grăbește creșterea lînii, grație unui tratament cu un anumit aminoacid injectabil. Noi cercetări tind să introducă elementul activ în alimentație.

MARE SUB NISIPURI

În nordul Saharei, pe teritoriul Algeriei și Tunisiei, sub nisipuri, se află imense rezerve de apă apreciate de specialiști la 13 miliarde m³. În viitor, în Algeria vor fi irigate din rezervele de apă subterane 41 000 hectare de terenuri agricole, iar la acestea se vor adăuga anual încă 20 000 de hectare.

din partea acestora, în domeniile în care sprijinul său e posibil și util.

În privința participării României la diferite reuniuni internaționale organizate de F.A.O. și a organizării la noi a unor reuniuni cu sprijinul F.A.O. este necesar ca ministerele, departamentele și direcțiile noastre generale corespondente să acorde acestei probleme o atenție mai mare decît pînă în prezent, corespunzător intereselor majore ale țării noastre.

În același mod trebuie să privim și valorificarea experienței cadrelor care au fost la specializare în străinătate prin burse acordate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.) și F.A.O. Este rațional ca fiecare conducător de unitate centrală să urmărească în mod special cum sînt valorificate, în sectorul său de activitate, experiența și cunoștințele acumulate de cei care au fost la asemenea stagii de specializare. Realizarea unei anchete generale în cursul anului 1972 asupra modului în care specialiștii respectivi au aplicat în activitatea lor cele învățate în alte țări, precum și organizarea unei consfătuiri pe această temă mi se par interesante și utile.

La fel de important este ca cele două proiecte deja realizate la noi cu sprijinul P.N.U.D. și F.A.O., de care am amintit, să fie transformate, grație eforturilor Academiei de științe agricole și silvice, în centre de formare profesională (reciclare, perfecționare etc) la care să fie atrasă colaborarea F.A.O.

Extinderea și adîncirea conlucrării României cu F.A.O. corespunde intereselor poporului nostru, intereselor păcii și colaborării internaționale. De aceea, ea se va dezvolta și în viitor, într-un ritm pe care-l dorim susținut, așa cum și-a propus Comitetul Național F.A.O. care, după ce a examinat documentele ce i-au fost supuse, a dat o apreciere pozitivă activității desfășurate pînă acum și a îmbunătățit planul de acțiuni pentru 1972.